

ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

กฤษฎาพร อินตะขันธ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์
สำนักบริหารและพัฒนาวិชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

ชื่อเรื่อง

ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

โดย

กฤษฎาพร อินทะจันทร์

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ ชรรณปัญญา)
วันที่ 29 เดือน พค. พ.ศ. 2555

กรรมการที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา คำรงค์เกียรติศักดิ์)
วันที่ 29 เดือน พค. พ.ศ. 2555

กรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัฒน์ ชัยญาณะ)
วันที่ 29 เดือน พค. พ.ศ. 2555

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา คำรงค์เกียรติศักดิ์)
วันที่ 29 เดือน พค. พ.ศ. 2555

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ยศราช)
ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
วันที่ 29 เดือน พค. พ.ศ. 2555

ชื่อเรื่อง	ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นายกฤษฎาพร อินตะขันธุ์
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ ธรรมปัญญา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ 2) องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่นักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจ 3) ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี 4) ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลจากวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 202 คน ด้วยแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 53.0 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 16.31 ปี เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 2.88 โดยได้รับค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่ผู้ปกครอง เฉลี่ยเดือนละ 2,082.97 บาท

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า นักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือร้อยละ 49.2 รองลงมาคือสื่อบุคคล และเคเบิลทีวี เปิดรับข่าวสารทุกวัน วันละ 2-3 ครั้ง ในช่วงเวลา 16.01 - 20.00 น. โดยเปิดรับที่บ้าน และดูมิวสิกวิดีโอมากที่สุด สาเหตุของการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีคือ เพื่อความสนุกสนานบันเทิง

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีด้านรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจเปิดรับมากที่สุด รองลงมาคือ การเต้น ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์ แนวดนตรี การร้อง ความมุ่งมั่น ความอดทน ความมีระเบียบ และเนื้อหาเพลง

ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับนักร้องเกาหลีคือ เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี รองลงมาคือ การมีรายได้เพิ่ม เช่น จากการเดินคัฟเวอร์ กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี และการสนับสนุนของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

ผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังเปิดรับนักเรียนเกาหลีพบว่า ผลกระทบเชิงบวกได้แก่ ด้านการศึกษา (การเรียนรู้) คือ ผลการเรียนรู้ของวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ดีขึ้น สามารถสื่อสารภาษาเกาหลี และมีสมาธิความจำดีขึ้น ด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย) คือ มีเงินเก็บออมมากขึ้นและรู้จักการทำงานเพื่อหารายได้เสริม ด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม) คือ มีเพื่อนกลุ่มใหม่ รู้จักการทำงานเป็นทีมและกล้าแสดงออก และด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) คือ การเลียนแบบความอดทน ความมุ่งมั่น ความมีระเบียบมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตของตนเอง ในส่วนของผลกระทบเชิงลบพบว่า ด้านการศึกษา (การเรียนรู้) คือ การให้ความสำคัญกับการเรียนน้อยลงจนเกรดเฉลี่ยลดลง และการพูดเขียนภาษาไทยผิด ด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย) คือ เงินไม่พอใช้และครอบครัวมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น ด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม) คือ การใช้เวลากับครอบครัวน้อยลง ความก้าวร้าวกับผู้ปกครอง การรวมกลุ่มมั่วสุม และการถูกลูกจากสังคม และด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) คือ การแต่งตัวไม่มีกาลเทศะ ปลูกฝังค่านิยมความ สวຍความหล่อ การเหินห่างจากสถาบันครอบครัว และแนวเพลงไทยถูกเกาหลีกลืน

Title	Impacts of Korean Singers on Teenage Students in Muang District, Chiangmai
Author	Mr. Kritsadaporn Intakhan
Degree of	Master of Arts in Communications
Advisory Committee Chairperson	Dr. Udomluck Thampanya

ABSTRACT

This study was conducted to investigate: 1) behaviors on information perception about Korean singers of teenage students in Muang district, Chiangmai province; 2) components of Koreans singers which interest the teenage students; 3) factors supporting the popularity of Korean singers; and 4) impacts of Koran singers on the teenage students. A set of questionnaires was used for data collection administered with 202 teenage student in Muang district, Chiangmai province.

Results of the study revealed that more than one – half (53.0%) of the respondents were female. Their average age was 16.25 years with a grade point average of 2.88. Their monthly allowance was 2,082.97 baht on average. Regarding behaviors on information perception about Korean singers, it was found that the respondents most perceived the information through internet (49.2%). This was followed by personnel media and cable T.V. They perceived the information 2-3 times a day, during 4.01 – 8.00 p.m. They most perceived it home through music V.D.O and their purpose was for entertainment.

Physical appearance and personality of the Korean singers most attracted the respondents. This was followed by dancing styles, entertaining, music styles, singing styles, attention, tolerance, discipline, and lyrics.

Factors most supporting the exposure to Korean singers were friend preference of Korean singers. This was followed by increased income such as cover dancing, in trend of Korean singers, and guardian support.

For impacts of Korean singers on the respondents, it was found to be positive impacts based on a batter learning achievement – competency in communication using Korean language, and a better memory capacity; economy (expenditure) – increased savings and working

for supplementary income; social aspect (grouping) – having a new friends group, team work awareness, and confidence; cultural aspect (life style) – assimilation of tolerance, attention, and discipline, However, negative impacts were also found. This included the following: learning achievement – the respondents less placed the importance on learning attention (decreased grade point average), marking errors in Thai language speaking and spelling; economic aspect (expenditure) – increased family expenditure; social aspect (grouping) – less time for family member interaction, aggressive to guardians, grouping for inappropriate activities, being looked down upon by the society; and cultural aspect (life style) – inappropriate dressing, installing of smart appearance, family ignorance, and ignorance of Thai songs.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ดร.อุดมลักษณ์ ธรรมปัญญา ประธานที่ปรึกษาที่ได้เสียสละเวลา ในการให้คำปรึกษาและข้อคิดเห็น รวมทั้งตรวจแก้ไข คู่มือการทำงานวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สิริวันทนีย์ ชัยญาณะ ที่ให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข จนกระทั่งงานวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ทุกท่านที่กรุณาแนะนำและให้ความสะดวกในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ จนเสร็จสิ้นทุกกระบวนการ

ขอขอบพระคุณบุพการี ที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจนสำเร็จการศึกษา และยังให้ทุกอย่างอย่างทั้งด้านการเงิน กำลังใจ รอยยิ้ม และคอยดูแลตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาได้ทุกกรณี

ขอขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ นิเทศศาสตร์รุ่น 11 ทุกท่าน ที่ช่วยเหลือกันในทุก ๆ ด้านอย่างเต็มกำลังความสามารถในการวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณสิ่งดี ๆ และสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ทำให้ผู้วิจัยเข้มแข็งและเป็นแรงผลักดันในการทำงานและการศึกษามากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ หากมีข้อผิดพลาดใด ๆ ในวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอน้อมรับคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะทุกประการ

กฤษฎาพร อินตะจันทร์

เมษายน 2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
ความสำคัญของปัญหา	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	9
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	11
ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ	11
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น	14
ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม	17
แนวคิดการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	19
แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม	24
แนวคิดเรื่องผลกระทบของสื่อ	25
องค์ประกอบของนักร้อง	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
ภาคสรุป	31
กรอบแนวคิดในการวิจัย	33

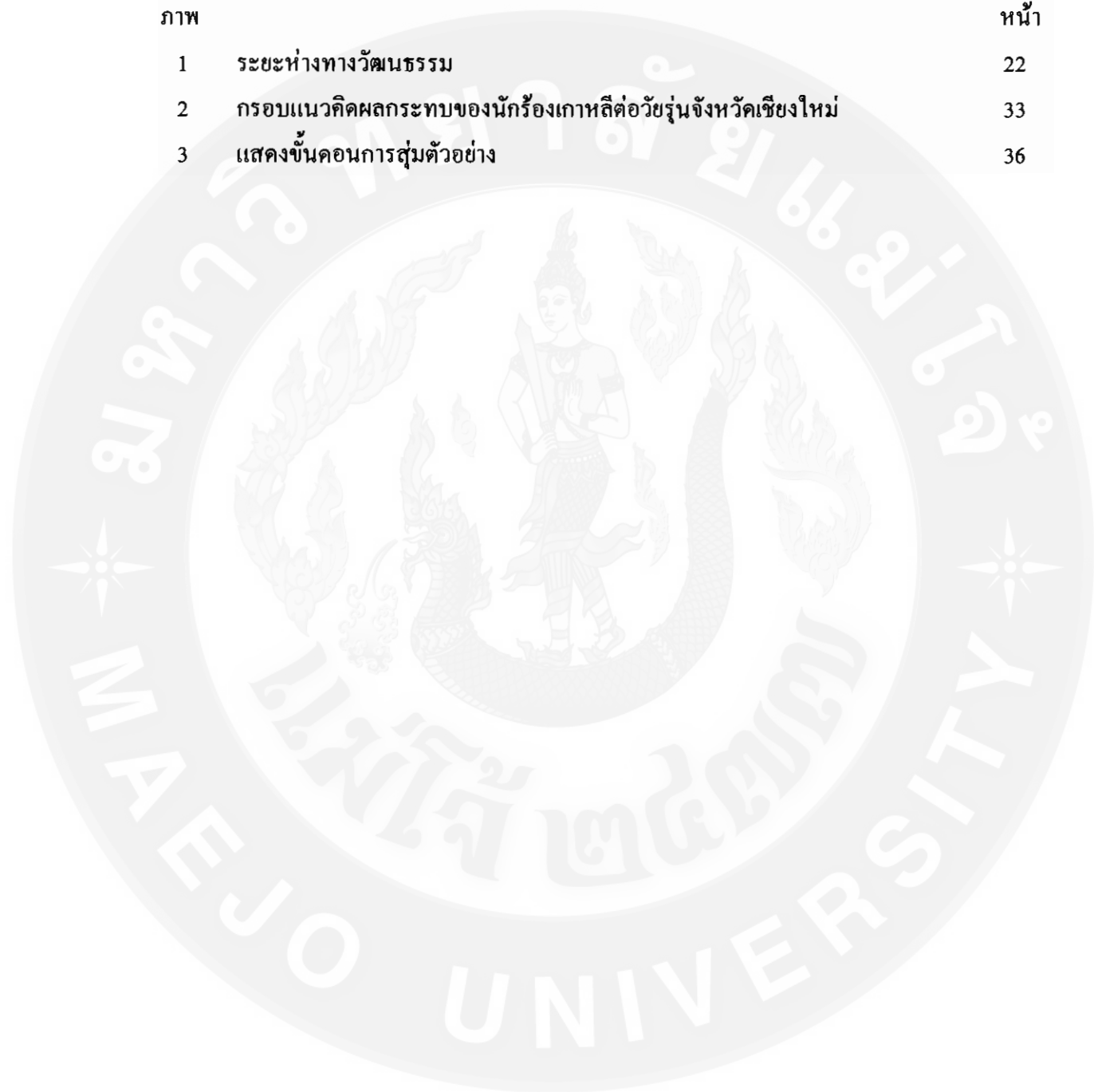
	หน้า
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	34
สถานที่ดำเนินการวิจัย	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การทดสอบเครื่องมือ	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร นักร้องเกาหลี	45
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	45
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี	51
ตอนที่ 2 องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้เกิดความสนใจในนักร้องเกาหลี	67
ตอนที่ 3 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี	72
ตอนที่ 4 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีที่มีต่อวัยรุ่นนักร้องเกาหลี	75
ตอนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี	94
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	99
สรุปผลการวิจัย	100
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	104
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	107
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก	112
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	113
ภาคผนวก ข บทสัมภาษณ์	128
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	146

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่	48
2	พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี	62
3	สื่อที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี	62
4	พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี	63
5	สาเหตุสำคัญที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี	64
6	พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ	65
7	องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่วัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่สนใจ	70
8	นักร้องเกาหลีที่ถูกเปิดรับ	71
9	ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี	74
10	ผลกระทบจากองค์ประกอบนักร้องเกาหลี	92
11	สรุปความคิดเห็นต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี	98

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	ระยะห่างทางวัฒนธรรม	22
2	กรอบแนวคิดผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่	33
3	แสดงขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง	36

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ยุคโลกไร้พรมแดน (Globalization) ที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ สินค้า และวัฒนธรรมข้ามแดน นำมาซึ่งความรู้ สินค้า และวัฒนธรรมที่หลั่งไหลเข้ามาจากทวีปไปสู่ทวีป ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ กระแส “นิยมนอเมริกัน” ที่ได้เกิดขึ้นเมื่อยี่สิบกว่าปีที่แล้ว นำมาซึ่งการถ่ายทอดความรู้ สินค้า และวัฒนธรรมของชนชาติอเมริกัน โดยอาศัยวิธีการแทรกซึมผ่านสื่อภาพยนตร์ เป็นตัวนำร่อง เมื่อกระแสวัฒนธรรมตะวันตกถึงจุดอิ่มตัว วัฒนธรรมเอเชียตะวันออกก็กลายมาเป็นจุดสนใจของชาวโลกมากขึ้น “จีน” ประเทศที่เป็นมหาอำนาจของเอเชียตะวันออก กลายเป็นจุดสนใจในทันที และเป็นรายชื่อแรกของเอเชียตะวันออกที่เริ่มเผยแพร่วัฒนธรรมจีนผ่านสื่อภาพยนตร์ออกไปยังประเทศต่างๆ ถึงปัจจุบันจะประสบความสำเร็จในจุดหนึ่งแต่ก็ไม่เป็นที่ยอมรับเท่ากระแสญี่ปุ่นฟีเวอร์ หรือ J-POP ของชาติญี่ปุ่นที่ผลักดันตัวเองตามชาติจีน เมื่อสิบกว่าปีที่แล้วสร้างมูลค่าและค่านิยมอันดีต่อภาพลักษณ์ของญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก ปลายยุค 90 กระแส “Korean Wave” หรือ “Hallyu” ได้เกิดขึ้นจากชาติเกาหลี ประเทศที่ ยูเนสโก (UNESCO) เคยจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในประเทศยากจนเมื่อหลายสิบปีก่อน ประเทศที่มีสงคราม และมีประวัติศาสตร์อันขมขื่นมานานหลายสิบปี แต่ทว่าวันนี้ “Korean Wave” หรือ “Hallyu” คลื่นวัฒนธรรมเกาหลีที่ถูกส่งออกไปผงาดอยู่ทั่วโลก ทำให้หลายๆ ประเทศต้องจับตามองประเทศเล็กๆ อย่าง “เกาหลี” (สุภัทธา สุขชู, 2549: ระบบออนไลน์)

กระแส “Korean Wave” หรือ “Hallyu” นั้นหมายถึง ปรากฏการณ์ความนิยมวัฒนธรรมเกาหลีที่เกิดจากอิทธิพลของสินค้าวัฒนธรรม K-POP หรือกระแสเกาหลีฟีเวอร์ ได้แก่ ภาพยนตร์ ละคร เพลง เกม นิยาย การ์ตูน และแอนิเมชัน ทำให้เกิดคำถามตามมาว่า กระแสเกาหลีมาจากไหน และทำไมประเทศเกาหลีจึงสามารถผลักดันให้อุตสาหกรรมความบันเทิงของพวกเขาเป็นที่นิยมในหลายๆ ประเทศ ซึ่งสาเหตุนั้นมาจากการที่รัฐบาลเกาหลีได้ได้ตั้งเห็นถึงประโยชน์ในการพัฒนาให้วัฒนธรรมเกาหลีกลายเป็นสินค้าชนิดหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ระดับประเทศ จึงจัดตั้ง “องค์การวัฒนธรรมและ สारตละเกาหลี” หรือ KOCCA โดยมีภารกิจหลักคือ สนับสนุนและส่งเสริมให้นำเนื้อหาสาระความเป็นชาติเกาหลี สอดแทรกลงไปในส่วนบันเทิงต่างๆ ทุกประเภท ทั้งภาพยนตร์ ละคร เพลง การ์ตูน เกม และแอนิเมชัน โดยพยายาม

พัฒนาให้กลายเป็นธุรกิจที่สามารถนำรายได้มาเลี้ยงประเทศได้ (เศรษฐพันธ์ กระจ่างวงษ์, 2549: 97-98)

สำหรับจุดขายของกระแสเกาหลี หรือ Korean Wave คือ ภาพยนตร์ ซีรีส์เกาหลี และเพลง ที่ทำให้ผู้ชมเกิดอาการคลั่งไคล้เป็นจำนวนมาก ซึ่งได้มีการสอดแทรกวัฒนธรรมลงไป เพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านสื่อ โดยใช้ความนิยมในตัวดารา นักแสดง และนักร้องเป็นจุดวัฒนธรรม จากความแปลกใหม่ที่เป็นทางเลือกใหม่ของผู้บริโภค ในขณะที่กระแส J-POP เริ่มนำเบื้อ และกระแสอเมริกันถึงจุดอิ่มตัว ทำให้เกิดความนิยมที่แปลกใหม่ นั่นคือ เกาหลีพีเวอร์ แพร่สะพัดสู่ประเทศต่างๆ ไม่เพียงแต่ได้รับความนิยมในเอเชียเพียงเท่านั้น ยังได้รับความนิยมข้ามไปยังฝั่งประเทศตะวันตก ทั้งในยุโรปและอเมริกา ประเทศไทยก็กลายเป็นหนึ่งในเอเชียที่กระแสเกาหลี K-pop เข้ามาได้รับความนิยอย่างสูง จากละครหรือซีรีส์เกาหลี ตามด้วยภาพยนตร์ และเพลง ด้านวัฒนธรรมเพลง วงดนตรีเกาหลีเริ่มเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นในจีนและได้หวั่นนับตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1990 สถานีโทรทัศน์ในเกาหลีไม่สามารถรูดตลาดในประเทศของตนเองได้ วงดนตรีเกาหลีจึงหันมารูดตลาดเอเชีย เพื่อสร้างให้วงดนตรีเกาหลีเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง นอกเหนือจากวงดนตรีป๊อปปูล่าจากประเทศตะวันตก หรือญี่ปุ่น วงบอยแบนด์เกาหลียุคบุกเบิก คือ H.O.T. ดิฉันดับอัลบั้มขายดีในเอเชีย ตามด้วยนักร้องทั้งเป็นวงดนตรีและตัวบุคคลอาทิ NRG SES, Baby V.O.X และเรน จนมาถึงยุคปัจจุบัน กลายเป็นรุ่นใหม่อย่างดงบังชินกิ (TVXQ), ซูเปอร์จูเนียร์ (Super Junior) และ วันเดอร์เกิร์ล (Wonder Girls) ด้านเพลงของเกาหลีในประเทศไทย บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ถือเป็นค่ายเพลงในเมืองไทยรายแรกที่สนใจเปิดตลาดเพลงเกาหลีในประเทศไทย เมื่อราว 5-6 ปีก่อน โดยร่วมมือกับค่ายเพลงอิสระรายใหญ่ในเกาหลี คือ บริษัท JYP Entertainment นำผลงานเพลงจากนักร้องเกาหลี อาทิ Baby V.O.X และเรน เข้ามาสู่เมืองไทย จนถึงวันนี้ก็ผลิตรายมาถึงวันเดอร์เกิร์ล ดงบัง ชินกิ ซูเปอร์จูเนียร์ เกิร์ล เจเนอเรชัน และบีกแบงก์ เป็นต้น การขยายตลาดของนักร้องเกาหลียกสู่ตลาดนอกประเทศนั้น ไม่ใช่ว่าจะสำเร็จไปทุกที่ เพลง Nobody ในมาเลเซียหรือสิงคโปร์ ก็ถือเป็นเพลงฮิตทั่วไปเพลงหนึ่ง แต่ไม่ได้ฮือฮาเหมือนในประเทศไทย รวมไปถึงศิลปินบอยแบนด์ที่วัยรุ่นคลั่งไคล้ ก็น่าจะเห็นได้เพียงในประเทศไทยเท่านั้น (ผู้จัดการ, 2552: ระบบออนไลน์)

จากผลการวิจัยด้านการศึกษาพฤติกรรมและการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทย จากสื่อบันเทิงเกาหลี ด้วยการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมและการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี เพศหญิงจำนวน 8 คน โดยเห็นว่าเพศหญิงมีปริมาณการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี และมีพฤติกรรมและการเลียนแบบมากกว่าเพศชาย พบว่าวัยรุ่นหญิงใช้ระยะเวลาในการติดตามสื่อบันเทิงเกาหลีตั้งแต่ 2 – 8 ปี โดยชื่นชอบเพลงเกาหลีมากที่สุด รองลงมาเป็นละครเกาหลี และ

ภาพยนตร์เกาหลี จะเห็นได้ว่าเพลงเกาหลีได้รับความนิยมมากที่สุด ซึ่งผลที่ตามมาคือ นักร้องเกาหลีเองก็ได้รับความนิยมตามไปด้วย (ชุติมา ชุณหกาญจน์, 2551: 329) วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี โดยหาข้อมูลและติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้ ทางสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด มีพฤติกรรมการซื้อขายและการสะสมของที่ระลึกต่าง ๆ การไปชมคอนเสิร์ต การติดตามศิลปินนักร้องที่คลั่งไคล้ไปตามสถานที่ต่างๆ การทำของขวัญให้ การผลิตสินค้าที่เกี่ยวกับศิลปินเพื่อเป็นธุรกิจ การทำเว็บไซต์ของศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้ การสร้างพื้นที่ส่วนตัวบนเว็บไซต์ เช่น Blog Hi5 Space และMultiply การอ่านหรือการแต่งกายเลียนแบบตัวนักร้อง พฤติกรรมการเลียนแบบท่าเต้น และการฝึกฝนหรือเรียนภาษาเกาหลี (วรรณุช ตันดิวิพิตพงศ์, 2551: 3-4)

ความสำคัญของปัญหา

เมื่อในประเทศไทยเกิดกระแสความนิยมนักร้องเกาหลี กลุ่มวัยรุ่นผู้นิยมนักร้องเกาหลีจึงกลายเป็นบุคคลที่ติดตามผลงานหรือคอยให้กำลังใจนักร้องเกาหลีที่ตนเองชื่นชอบ โดยพฤติกรรมการชื่นชอบศิลปิน นักร้องของกลุ่มวัยรุ่นนั้นถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยแห่งการเสริมสร้างสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ (สุชา จันทรธอม, 2529: 1-3) โดยปกติแล้ววัยรุ่นจะเริ่มมีวัฒนธรรมของเขาเกิดขึ้น เป็นวัยที่เริ่มมีการสนใจในการสมาคมมากขึ้น หมู่คณะมีอิทธิพลเหนือชีวิตวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นมีความคิดเห็น จิตใจ กริยามารยาท การแต่งกายและระเบียบการปฏิบัติคล้อยตามหมู่คณะ

ปัญหาวัยรุ่นคลั่งไคล้นักร้องเกาหลี เนื่องจากเด็กรู้สึกว่าแห้ว ไม่มีความสุข ไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ และขาดผู้ใหญ่ให้ภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนใหญ่พบในเด็กเก่ง เด็กดี แต่ไม่มีความสุข เมื่อได้มาพบคนกลุ่มเดียวกันที่มีรสนิยมชอบคารานักร้องคนเดียวกัน พุดคุยในเรื่องเดียวกัน ทำให้เด็กมีความสุข (ข้าวสด, 2552: ระบบออนไลน์)

ผลจากกระแสความนิยมนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย ทำให้เกิดการติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทยอย่างมากมาย และมีพฤติกรรมอันหลากหลายที่แสดงออกต่อสังคม โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. ด้านการศึกษา ในปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่ได้มีการเปิดสอนภาษาเกาหลีเพิ่มขึ้น โดยจากการสัมภาษณ์พนักงานประจำศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีจังหวัดเชียงใหม่ คุณณัฐธิดา ฝอยทอง (2551: สัมภาษณ์) เปิดเผยว่า มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้ความสนใจและเข้ารับการเรียนภาษาเกาหลีเพิ่มมากขึ้น จากในอดีตทางศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้ทำการเปิดสอน

ภาษาเกาหลีมาก่อน แต่ได้รับการสอบถามและเรียกร้องเข้ามาอย่างท่วมท้น จึงทำให้มีการเปิดสอนภาษาเกาหลีจนในที่สุดและได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีตลอดมา อีกทั้งมีแนวโน้มที่มากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่เดียวกันที่ภาษาเกาหลีเป็นภาษาทางเลือกที่ 3 รองจากภาษาสากลหรือภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น (วัฒนธรรมชัย ยะนิทร, 2549: ระบบออนไลน์)

2. ด้านเศรษฐกิจ ผลการวิจัยศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการเล่นแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี” พบว่าวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่จะเลียนแบบการแต่งกาย ทรงผม และการแต่งหน้าตามแบบแฟชั่นเกาหลีนั้น มีการเลียนแบบจากนักร้อง/นักแสดงที่ชื่นชอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.0 (ซุติมา ชูณหากาญจน์, 2551: 335) ที่เป็นผลพวงมาจากการติดตามข่าวสารของนักร้องเกาหลี ทำให้เกิดการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยในการแต่งตัวตาม เพราะเสื้อผ้าที่เหมือนหรือคล้ายของนักร้องเกาหลีก็จะมีราคาสูงตามไปด้วย อีกทั้งวัยรุ่นไทยหันมาเรียนภาษาเกาหลีและเรียนเต้นเพื่อให้เต้นได้คล้ายคลึงนักร้องที่ตนเองชอบ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งการแต่งตัว ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในส่วนของการเรียน นอกจากนี้ยังมีการเสียค่าใช้จ่ายจากการติดตามคอนเสิร์ตนักร้องเกาหลีในเมืองไทยที่ผ่านมา มีนักร้องเกาหลีที่เข้ามาเปิดคอนเสิร์ตในเมืองไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งในช่วงปี 2551 มีนักร้องเข้ามาทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคอนเสิร์ตจำนวน 11 กิจกรรม และวัยรุ่นที่ชื่นชอบนักร้องเกาหลีจะไปเฝ้าติดตามและคอยต้อนรับถึงสถานที่จัดกิจกรรม ซึ่งแต่ละครั้งจะเกิดค่าใช้จ่ายขึ้นมาทั้งค่าเดินทาง ค่าตัวเข้าชม ค่าที่พัก ค่าของที่ระลึก รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีที่ต้องมีการซื้อสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ซึ่งส่งผลให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการซื้อสื่อขึ้นมาอีก

3. ด้านสังคม การรวมกลุ่มของวัยรุ่นที่ทำกิจกรรมเลียนแบบท่าเต้นนักร้องเกาหลีที่ตนเองชื่นชอบ หรือเรียกว่าเต้นคัฟเวอร์นักร้องเกาหลีซึ่งวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ ตามห้างสรรพสินค้า อาทิ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า เชียงใหม่ แอร์พอร์ต และ ศูนย์การค้ากาดสวนแก้ว ส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่มที่มีความชอบคล้ายกันได้มารวมตัวที่ทำกิจกรรมคล้ายกัน และมาทำกิจกรรมร่วมกัน เกิดการทำกิจกรรม ทำให้เกิดการรู้จักเพื่อนใหม่ ชักชวนกันทำกิจกรรม ส่งผลให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ เพราะวัยรุ่นที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันจะมีความสนใจ มีอุดมคติที่คล้ายคลึงกันและมักอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งสร้างสรรค์กิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน ตลอดจนกฎเกณฑ์ต่างๆ ของกลุ่มขึ้น ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะให้ความเคารพและรักดีต่อกฎเกณฑ์ที่กลุ่มตั้งขึ้น เช่น การแต่งกาย การพูด และค่านิยม (สมชาย ธีรธนกุล, 2526: 98)

4. ด้านวัฒนธรรม ค่านิยมต้องสวย ต้องหล่อตามนักร้องเกาหลี ด้วยทัศนคติของนักร้องเกาหลีเองที่ต้องน่ารัก ต้องดูสวย ส่งผลทำให้กลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ชอบแสวงหาต้นแบบ

อยากแสดงออกและต้องการการยอมรับ จึงลอกเลียนแบบคารานักร้องเกาหลี ทั้งกิริยาท่าทาง การแต่งหน้า แต่งตัว การทำทรงผม ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่เป็นไปตามวัย (สุชา จันทรเฒ, 2529: 1-3)

วัฒนธรรมด้านภาษา มีทั้งด้านดีที่วัยรุ่นหันมาสนใจภาษาอื่นนอกจากภาษาไทย และภาษาอังกฤษ แต่ด้วยความที่มีหลากหลายภาษา จึงส่งผลให้การใช้ภาษาไทยของวัยรุ่นไทยหรือวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในขณะนี้ มีแนวโน้มให้เห็นได้อย่างเด่นชัดว่า มีการใช้ภาษาไทยอย่างผิดๆ ถูกๆ กันเป็นอย่างมาก โดยผลจากการสำรวจพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.5 ระบุเขียนผิด รองลงมาคือร้อยละ 27.2 ระบุ พูดผิด ร้อยละ 27.2 เท่ากันระบุ จับใจความ เข้าใจผิด ร้อยละ 20.2 ระบุ ฟังผิด และร้อยละ 19.1 ระบุ อ่านผิด ตามลำดับ ทั้งนี้กลุ่มบุคคลที่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาในการใช้ภาษาไทย ผลสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 77.5 ระบุกลุ่มวัยรุ่น รองลงมาคือร้อยละ 48.5 ระบุกลุ่มดารา นักแสดง ร้อยละ 34.6 ระบุกลุ่มนักร้อง และร้อยละ 19.6 ระบุสื่อมวลชน (ผู้จัดการ, 2551: ระบบออนไลน์)

ค่านิยมที่ว่า การมีหน้าตาดีจะช่วยให้หาแฟนหน้าตาดีได้ และจะมีโอกาสแข่งขันในหน้าที่การงานได้ อย่างไรก็ตามการที่นักร้องเกาหลีส่วนใหญ่มีใบหน้าบ๊องแบ้วน่ารักก็เป็นเรื่องถูกโจมตีอย่างหนักเช่นกัน โดยมีภาพแฉดาราดัง "ก่อน-หลัง" การทำศัลยกรรมเผยแพร่ออกมาอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มแฟนคลับเองก็ยอมรับถึงค่านิยมเหล่านี้ จนทำให้เกรงว่าจะกลายเป็นค่านิยมในสังคมไทยตามไปด้วยที่ต้องการหน้าตาดีจึงคิดไปทำศัลยกรรม เพื่อที่จะหาแฟนหน้าตาดีหรือหน้าที่การงานที่ดีตามค่านิยมเกาหลี (ข่าวสด, 2551: ระบบออนไลน์) ปัจจุบัน "ศัลยกรรมความงาม" กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น โดยเฉพาะหนุ่มสาวระดับอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการทำศัลยกรรมลบรอยสิ่ว รอยแผลเป็น เสริมจมูก เสริมคาง ฉีดปาก กรีดตา ทำหน้าใส ล้วนแล้วแต่มาจากกระแสเกาหลีที่กำลังระบาดในหมู่วัยรุ่นบ้านเรา ทำให้เรื่องศัลยกรรมคบแต่งเป็นเรื่องธรรมดา และวัยรุ่นเองอาจจะคิดทำศัลยกรรมให้ตัวเองดูดี โดยลืมค่านิยมที่มองคนที่จิตใจมากกว่าหน้าตา

ความนิยมในตัวนักร้องเกาหลีนับวันยิ่งขยายวงกว้าง และส่งผลมากมายต่อการดำเนินชีวิตของกลุ่มแฟนคลับนักร้องเกาหลีจังหวัดเชียงใหม่อย่างมากมาย ทุกย่างก้าวของวิถีชีวิตนักร้องเกาหลีได้เข้าไปมีอิทธิพลต่อใช้ชีวิต เป็นต้นแบบ และเป็นบุคคลที่ผลต่อการตัดสินใจ ซึ่งผลกระทบที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา "ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่"

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่
2. องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจ
3. ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น
4. ผลกระทบของนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัด เชียงใหม่” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร
ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาใน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 13,391 คน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้
 - 2.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของวัยรุ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่
 - 2.2 พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น ได้แก่
 - 2.2.1 ประเภทของสื่อที่เปิดรับ
 - 2.2.2 ความถี่ในการเปิดรับ
 - 2.2.3 จำนวนสื่อที่เปิดรับ
 - 2.2.4 สาเหตุในการเปิดรับ
 - 2.2.5 ระยะเวลาในการเปิดรับ
 - 2.2.6 สถานที่เปิดรับสื่อ

2.3 องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีนักร้องจังหวัดเชียงใหม่สนใจ ได้แก่

2.3.1 ลักษณะส่วนบุคคล

- รูปร่างหน้าตา
- บุคลิกภาพ
- ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์
 - ก. การแสดงสดบนเวที
 - ข. เป็นกันเองกับแฟนเพลง
 - ค. การแสดงออกที่สนุกสนาน

2.3.2 คนตรี

- แนวดนตรี
- เนื้อหาเพลง

2.3.3 ความสามารถ

- การเดิน
- การร้อง
- การแสดง

2.3.4 การใช้ชีวิต

- ความมุ่งมั่น
- ความอดทน
- ความมีระเบียบ

2.4 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลีนักร้องจังหวัดเชียงใหม่

ได้แก่

2.4.1 กลุ่มเพื่อน

2.4.2 ครอบครัว

2.4.3 เศรษฐกิจ

2.5 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีนักร้องจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ ได้แก่

2.5.1 การศึกษา(การเรียน)

- ภาษาเกาหลี
- การเรียนเต้น
- ผลการเรียน

2.5.2 เศรษฐกิจ(การใช้จ่าย)

- ค่าใช้จ่ายในการซื้อสื่อ
 - ก. ซีดีเพลง
 - ข. วีซีดี ดีวีดีคอนเสิร์ต
 - ค. ของที่ระลึก
 - ง. บัตรเข้าชมคอนเสิร์ต
 - จ. นิตยสารนักร้องเกาหลี
 - ฉ. ไปสเตอร์
- ค่าใช้จ่ายในการแต่งตัว
 - ก. ทรงผม
 - ข. เสื้อผ้า
 - ค. รองเท้า
 - ง. เครื่องสำอาง
- รายจ่ายจากการทำกิจกรรม
- รายได้จากการทำกิจกรรม

2.5.3 สังคม(การเข้ากลุ่ม)

- การรวมกลุ่ม
- การสร้างกลุ่มใหม่
- การทำกิจกรรม
- การแสดงออกความเป็นตัวเองต่อสังคม

2.5.4 วัฒนธรรม(วิถีชีวิต)

- การฟังเพลง
- การแต่งกาย
- คำนภาษา

3. ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะ โรงเรียนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่ เท่านั้น

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 - เดือนเมษายน พ.ศ.

2555

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กลุ่มวัยรุ่นที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้รับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองภายหลังการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี
2. ผู้ปกครองและอาจารย์ ได้รับรู้ถึงแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ผิดปกติที่จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาที่ไม่ดีต่อสังคมและครอบครัว
3. นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์ ได้รับรู้ถึงพฤติกรรมรับวัฒนธรรมข้ามชาติของวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสื่อพฤติกรรมของวัยรุ่น การแพร่กระจายวัฒนธรรม
4. กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการจากผลของการเผยแพร่วัฒนธรรมข้ามชาติ

นิยามศัพท์

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ศึกษาโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

นักร้องเกาหลี หมายถึง นักร้องกลุ่มและนักร้องเดี่ยวชาวเกาหลีที่มีผลงานเพลงและมีกระแสความนิยมอยู่ในประเทศไทย

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ หมายถึง พฤติกรรมที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ได้แก่ ประเภทของสื่อที่เปิดรับ ความถี่ในการเปิดรับ จำนวนสื่อที่เปิดรับสาเหตุในการเปิดรับ ระยะเวลาในการเปิดรับ ความถี่ในการซื้อสื่อ สถานที่เปิดรับสื่อ

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลี หมายถึง ส่วนประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้มีชื่อเสียง ได้แก่

ลักษณะส่วนบุคคล เช่น รูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์
 คนตรี เช่น แนวดนตรี เนื้อหาเพลง
 ความสามารถ เช่น การเต้น การร้อง
 การใช้ชีวิต เช่น ความมุ่งมั่น ความอดทน ความมีระเบียบ

ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์ หมายถึง บุคลิกลักษณะของนักร้องเกาหลีส่งผลให้เกิดการ
 แสดงออกบนเวที เช่น การมีอรรถาธิบาย การแสดงออกสนุกสนาน และมีมูทสวิง่ากับแฟนเพลง

ความมุ่งมั่น หมายถึง การทุ่มเททั้งร่างกาย แรงใจ ของนักร้องเกาหลีส่งผลให้เป็น
 นักร้องที่มีชื่อเสียง

ผลกระทบ หมายถึง ผลของการสื่อสารที่เกิดจากนักร้องเกาหลีส่งผลให้เกิดการ
 เปลี่ยนแปลงในตัววัยรุ่นชาวเชียงใหม่ ทั้งผลกระทบระยะสั้น ผลกระทบระยะยาว ผลกระทบเชิง
 บวก ผลกระทบเชิงลบ ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้าน
 วัฒนธรรม

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่วัยรุ่นพอใจหรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าจากตัวนักร้อง
 เกาหลีส่งผลให้วัยรุ่นยอมรับไว้เป็นความเชื่อ หรือความรู้สึกรักใคร่ของตนเอง ค่านิยมจะอยู่ในตัววัยรุ่นใน
 รูปของความเชื่อตลอดไป จนกว่าจะพบกับค่านิยมใหม่

ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการรับสื่อเกาหลีส่งผลเกี่ยวข้องกับนักร้อง
 เกาหลีส่งผล

การเข้ากลุ่ม หมายถึง การรวมกันทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การรวมตัวกันพูดคุย
 เรื่องที่สนใจ การรวมตัวกันเดินไลฟ์เวอร์ การรวมตัวไปดูคอนเสิร์ตนักร้องเกาหลีส่งผล

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีสต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัด เชียงใหม่” ผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะเนื้อหาเพื่อทำการนำเสนอ มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ
2. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
3. ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม
4. แนวคิดการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
5. แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม
6. แนวคิดเรื่องผลกระทบของสื่อ
7. องค์ประกอบของนักร้อง
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ

Becker (2005: 131) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับสื่อไว้ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (information seeking) คือบุคคลจะแสวงหาความรู้เพื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องทั่วไป
2. การเปิดรับข้อมูล (information receptivity) คือ บุคคลจะเปิดรับสื่อเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนสนใจอยากรู้ เช่น เปิดดูโทรทัศน์ เฉพาะเรื่องหรือรายการที่ตนสนใจหรือมีผู้แนะนำมา
3. การเปิดรับประสบการณ์ (experience receptivity) คือบุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

กระบวนการเลือกเปิดรับสาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนจะเลือกรับข่าวสารที่มีอยู่ เพื่อนำมาพิจารณาใคร่ครวญ อันเป็นผลจากสิ่งเร้าบางประการ และเพื่อแปลความหมายของข่าวสารนั้นออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ (ชวรัตน์ เชิดชัย, 2527: 158)

แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่ง ๆ มีการเลือกรับข่าวสารเกิดจากคุณสมบัติพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ เช่น เลือกรับรู้ข่าวสารหรือรับสื่อตามทัศนคติและประสบการณ์เดิมของตน
2. องค์ประกอบทางด้านสังคมและสภาพแวดล้อม เช่น ครอบครัว วัฒนธรรม ประเพณี ลักษณะทางประชากร เช่น อายุ เพศ ภูมิฐานะ การศึกษา รวมทั้งสถานภาพทางสังคม การเปิดรับสื่อเพื่อข่าวสาร ประกอบด้วยการเปิดรับจากสื่อ 3 ลักษณะ คือ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ

1. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

การเปิดรับสื่อโดยผ่านช่องทางสื่อมวลชน ซึ่งเป็นช่องทางที่บุคคลหนึ่ง หรือ องค์กรหนึ่งส่งข้อมูลข่าวสารความรู้ไปยังคนจำนวนมากในระยะเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งช่องทางสื่อมวลชนมีความสำคัญมากในการให้ความรู้แก่มวลชน สื่อมวลชนที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบัน เมื่อพิจารณาลักษณะเด่นของสื่อแต่ละอย่างแล้วสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท (สุกัญญา บวรณเดชาชัย, 2550: 47-48) คือ

1. สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ (printed media) เป็นสื่อมวลชนที่พิมพ์ขึ้นจากตัวหนังสือลงบนแผ่นกระดาษ เป็นสื่อถ่ายทอดความรู้และศิลปะจากบุคคลหนึ่งหรือหลายคนไปสู่บุคคลอื่นจำนวนมากได้แก่ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
2. สื่อมวลชนประเภทอิเล็กทรอนิกส์ (electronic media) เป็นสื่อมวลชนที่ต้องใช้ไฟฟ้าในการทำงาน เป็นสื่อที่เข้าถึงมวลชนได้มาก สามารถกระจายคลื่นไปได้อย่างทั่วถึง แต่มีข้อจำกัดในพื้นที่ที่กระแสไฟฟ้าเข้าไปไม่ถึงและมีราคาแพง สื่อมวลชนประเภทนี้ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต

McCombs and Becker (1979: 18-19) ให้ความเห็นว่า บุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองความต้องการ 4 ประการคือ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหว และสังเกตการณ์สิ่งต่าง ๆ รอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรรู้

2. เพื่อต้องการช่วยตัดสินใจ (decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของคนต่อสภาวะ หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัวได้

3. เพื่อการพูดคุยสนทนา (discussion) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนให้บุคคล มีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับคนอื่นได้

4. เพื่อความต้องการมีส่วนร่วม (participation) เพื่อรับรู้ และมีส่วนร่วมใน เหตุการณ์ความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว

5. มนุษย์ต้องการข่าวสาร เพื่อเสริมความคิดเห็นหรือการสนับสนุนการตัดสินใจที่ กระทำไปแล้ว (reinforcement)

2. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่นำพาข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง โดยอาศัยการสื่อสารระหว่างบุคคล (interpersonal communication) กล่าวได้ว่า ในกรณีที่ต้องการให้ บุคคลใด ๆ เกิดการยอมรับในสารที่เสนอออกไปหรือจะทำการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้มีการตัดสินใจและยอมรับสารนั้น ควรที่จะใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคล เป็นผู้เผยแพร่ข่าวสาร

สื่อบุคคลจะมีประโยชน์มากในกรณีที่ผู้ส่งสาร หวังผลให้ผู้รับสารเกิดการ เปลี่ยนแปลงในระดับทัศนคติและพฤติกรรมหลังการรับสาร นอกจากนี้ยังเป็นวิธีช่วยให้ผู้รับสารมี ความเข้าใจกระจ่างชัด และตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นใจมากขึ้น ซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคล แบ่งเป็น 2 ประเภท (เสถียร เชยประทับ, 2528: 28) คือ

1. การติดต่อโดยตรง (direct contact) เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อสร้างความ เข้าใจ หรือชักจูงโน้มน้าวใจกับประชาชนโดยตรง รวมทั้งเผยแพร่ข่าวสารยังสามารถสำรวจ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้รับสารได้ด้วย แต่มีข้อจำกัด คือ ต้องใช้บุคคลจำนวนมาก สิ้นเปลืองเวลา ค่าใช้จ่าย และแรงงานในการเผยแพร่ข่าวสาร

2. การติดต่อโดยกลุ่ม (group contact of community public) กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อ บุคคลส่วนรวมโดยที่กลุ่มต่าง ๆ จะช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้ สังคมมนุษย์ ประกอบด้วยกลุ่มที่ต่างชนิดกัน ส่วนใหญ่ชีวิตที่อยู่ร่วมกันทั้งหมด จะประกอบกันเป็นแบบ แผนปฏิบัติและมีพฤติกรรมร่วมกันของกลุ่ม เมื่อกลุ่มมีความสนใจมุ่งไปทิศทางใด บุคคลส่วนใหญ่ ในกลุ่มก็จะมีคามสนใจทางนั้นด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เชื่อมต่อการพัฒนาการจากเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคม เป็นระยะการเตรียมพร้อมเข้าสู่สู่วัยผู้ใหญ่ และเป็นการเชื่อมต่อการปรับตัวกิจกรรมไปสู่รูปแบบผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับ ภายใต้อกรอบวัฒนธรรมของสังคมควบคุมกับการพัฒนาการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย

เด็กแต่ละคนย่างเข้าสู่วัยรุ่นเร็วช้าไม่เท่ากัน บางคนอาจเร็วกว่าเด็กที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน หรือบางคนช้ากว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน การโตเร็วหรือช้าของวัยรุ่นมีผลกระทบต่อพวกเขาหลายๆ ด้าน เช่น การปรับตัวต่อความเป็นวัยรุ่น การสร้างภาพลักษณ์ของตนเองด้านร่างกาย ซึ่งภาพลักษณ์ของร่างกายมีความสำคัญต่ออารมณ์และจิตใจของวัยรุ่นมากกว่าวัยอื่นๆ เนื่องจากคุณค่าของตนสำหรับวัยรุ่นส่วนหนึ่งมาจากรูปร่าง หน้าตาในสายตาของตนเองและผู้อื่น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545: 359)

วัยรุ่นที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันจะมีความสนใจ มีอุดมคติที่คล้ายคลึงกันและมักอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งสร้างสรรค์กิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน ตลอดจนกฎเกณฑ์ต่างๆ ของกลุ่มขึ้น ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะให้ความเคารพและภักดีต่อกฎเกณฑ์ที่กลุ่มตั้งขึ้น เช่น การแต่งกาย การพูด และค่านิยม มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบพฤติกรรมจากเด็กที่พึ่งพาอาศัยพ่อแม่ไปสู่วัยที่กำลังจะเริ่มเป็นผู้ใหญ่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น มีการปรับตัวทางอารมณ์และสังคมเพื่อสร้างเอกลักษณ์ ทัศนคติ และค่านิยมแห่งชีวิตของตน (สมชาย ธีธรรณกุล, 2526: 98)

ลักษณะเฉพาะของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากมาย ส่งผลให้วัยรุ่นมีภาวะอารมณ์ไม่คงที่ ทำให้บิดา มารดาและบุคคลแวดล้อมสับสนกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่นคือ

1. เป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ผลลัพธ์ของพฤติกรรมในวัยนี้จะมีผลต่อบุคคลในระยะยาวสำหรับช่วงวัยอื่นต่อมา ทั้งด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิตคู่ เจตคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในสังคม ความสับสนในบทบาทที่ไม่ชัดเจนของตนเอง เช่น ไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ จะทำให้เด็กวางตัวยาก ไม่รู้ว่าต้องทำตัวอย่างไร จึงจะเหมาะสม
2. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและเจตคติ เช่น การเปลี่ยนแปลงความสนใจ ความไม่มั่นใจเกี่ยวกับความสามารถและความถนัดของตนเอง

3. เป็นวัยแห่งปัญหา ส่วนใหญ่ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ภาวะความว้าวุ่นใจ ทำให้เกิดความหงุดหงิด วิตกกังวล จนทำให้เกิดเป็นปัญหาทางอารมณ์และปัญหาทางสังคมของเด็กวัยนี้

4. เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่ม และถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่เด็กจะยังไม่แน่ใจในบทบาทของตนเองต่อสังคม สิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเขาต้องการความเป็นตัวของตัวเอง คือ การพยายามหาเอกลักษณ์ของตนเองจากการแต่งกาย การใช้คำพูดที่เข้าใจเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น

5. เป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการ วัยรุ่นชอบสร้างฝันและจินตนาการว่าตนเป็นสิ่งที่ต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ที่ตนชื่นชอบ และแสดงในรูปแบบการเอาอย่างบุคคลในสังคมที่ตนชื่นชอบ (พรพิมล เข็มมาครินทร์, 2539: 13)

นอกเหนือไปจากการศึกษาด้านลักษณะเฉพาะของกลุ่มวัยรุ่นแล้ว ผู้วิจัยมองเห็นว่ามี สิ่งหนึ่งที่วัยรุ่นพยายามสร้างขึ้นมา คือ วัฒนธรรมกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนกัน

วัฒนธรรมวัยรุ่นในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมย่อยในสังคม มีลักษณะดังต่อไปนี้ (Brake, 1985: 24)

1. ทำหน้าที่ทางออกของปัญหาทางด้านโครงสร้าง ที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งภายในสังคมและเศรษฐกิจที่ประสปร่วมกัน ปัญหา มักจะเป็นปัญหาทางด้านชนชั้นที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาทุกรุ่น

2. ทำหน้าที่เป็นวัฒนธรรมหนึ่งซึ่งมีองค์ประกอบเป็นรูปธรรม ค่านิยม อุดมการณ์ และรูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งสามารถนำมาใช้สร้างอัตลักษณ์ที่นอกเหนือไปจากสิ่งที่ถูกกำหนดให้เป็นไปตามลักษณะการงาน ครอบครัว หรือโรงเรียน

3. เป็นรูปแบบที่เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของความเป็นจริงทางสังคมที่ประสบพบเห็นได้ และมีรากฐานอยู่ในวัฒนธรรมของชนชั้นหนึ่งๆ แต่มีคนรอบข้างเป็นสื่อในการถ่ายทอดหรืออีกทางหนึ่งเป็นการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดผ่านสื่อมวลชน

4. เสนอวิถีชีวิตที่มีความหมายในการใช้เวลาว่าง เมื่อเป็นอิสระจากโลกของการทำงาน

สัญลักษณ์ที่เป็นการแสดงออกรูปแบบด้านต่างๆ ของวัฒนธรรมวัยรุ่น สามารถแยกออกเป็นข้อๆ ได้ดังนี้ (Rice, 1990: 330-341)

1. รูปแบบที่เป็นรูปลักษณ์ ตัวอย่างสัญลักษณ์ที่แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมวัยรุ่นในรูปแบบนี้ที่สำคัญ ได้แก่

1.1 การแต่งกาย การแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงวัฒนธรรมวัยรุ่นได้อย่างเด่นชัดที่สุด เป็นหนทางสำคัญที่วัยรุ่นค้นพบและแสดงออกมาซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง แสดงให้เห็นถึงปมขัดแย้งกับผู้ใหญ่ด้านการไม่เป็นอิสระ รวมทั้งทำให้วัยรุ่นมั่นใจในตัวเองและมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มสังคมของตน

1.2 เครื่องใช้หรือประติมากรรม นอกจากการแต่งกายจะเป็นสิ่งที่แสดงออกทางรูปลักษณ์ของวัยรุ่นแล้ว วัยรุ่นยังนำเครื่องใช้หรือประติมากรรมต่างๆ มาเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกในกลุ่มวัฒนธรรมของตนเองด้วย เช่น สร้อยคอที่ร้อยมาจากหิน สร้อยข้อมือและสร้อยข้อเท้าที่ถักมาจากเชือกสี เป็นต้น

1.3 ดนตรี ดนตรีซึ่งเป็นที่นิยมของวัยรุ่นมีหลายประเภท อาทิ ป๊อป ป๊อปร็อก แคนซ์ อินดี้ ฮิพฮอป เป็นต้น โดยปกติเนื้อหาของดนตรีส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับความรัก ต่างก็สะท้อนมุมมองชีวิตที่แตกต่างกันไป บ้างก็มองในแง่ดี บางบทเพลงก็เกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่น

2. รูปแบบการประพฤติปฏิบัติตัว ได้แก่ การแสดงออก ทั้งที่เป็นรูปแบบการประพฤติปฏิบัติตนในกิจกรรมส่วนตัวและต่อสังคมที่เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายการเป็นสมาชิกของวัฒนธรรมวัยรุ่นได้

3. รูปแบบภาษาของกลุ่ม สัญลักษณ์ที่สำคัญของรูปแบบประเภทนี้คือ ภาษาที่สื่อสารเป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มวัฒนธรรมวัยรุ่นของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาพิเศษที่เรียกว่า ภาษาแสลง ภาษาประเภทนี้ช่วยอธิบายความเป็นปึกแผ่นของความเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งในปัจจุบันเราจะพบกับคำว่า ชิวชิว ขำขำ แอ๊บแอ๊บ เป็นต้น ซึ่งภาษาเหล่านี้อาจสร้างความไม่เข้าใจในกลุ่มคนทั่วไป แต่จะเป็นภาษาที่ใช้พูดและเข้าใจในกลุ่มของวัยรุ่นเท่านั้น

4. รูปแบบการดำเนินชีวิต ประกอบไปด้วยเรื่องของการเรียนเป็นหลัก อีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีในปัจจุบันมีการทำควบคู่ไปกับการเรียนคือ กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง เช่น การประกอบอาชีพพาร์ทไทม์หลังเลิกเรียนหรือวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือการทำงานอดิเรกต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ เล่นอินเตอร์เน็ต ชมภาพยนตร์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น

จากลักษณะวัฒนธรรมโดยทั่วไปและวัฒนธรรมย่อยที่กล่าวมาแล้วนั้น นอกจากจะมีองค์ประกอบหลักที่มีรูปแบบหลากหลายด้านแล้ว องค์ประกอบอีกส่วนหนึ่งที่เรียกได้ว่าเป็นเบื้องหลังของการแสดงออก ได้แก่ ค่านิยมหรือความต้องการของวัยรุ่นที่เป็นความต้องการของตน บวกกับความต้องการของกลุ่มที่ตนเองกำลังเข้าร่วม

สังคมวัยรุ่นไม่ได้เป็นโครงสร้างที่รวมคนหนุ่มสาวทั้งหมดไว้เป็นสังคมหนึ่งเดียวเท่านั้น แต่มีสังคมวัยรุ่นที่หลากหลายกันไปตามกลุ่มอายุ ระดับทางสังคม เศรษฐกิจและภูมิหลัง

ยิ่งไปกว่านั้นสังคมวัยรุ่นมีโครงสร้างที่คลุมเครือ เป็นสังคมที่ไม่มีลักษณะเป็นทางการ ไม่มีรูปแบบโครงสร้างตามประเพณีแต่อย่างใด คนแต่ละคนได้เข้ามาและออกไปจากระบบสังคมนี้ในช่วงเวลาเพียงไม่กี่ปี ทำให้สังคมวัยรุ่นไม่มีความเป็นปึกแผ่นทางด้านโครงสร้างนัก วัฒนธรรมวัยรุ่นเป็นหลักของความเชื่อ ค่านิยมและการปฏิบัติที่วัยรุ่นทั้งประเทศพร้อมใจกันสนับสนุนอยู่ ดังนั้น การแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมของวัยรุ่นจึงมีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามส่วนต่างๆ ของประชากร

กล่าวโดยสรุป สังคมวัยรุ่นหมายถึง เครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นทั้งหลาย วัฒนธรรมวัยรุ่น คือ วิถีชีวิตในช่วงเวลาหนึ่งของการเป็นวัยรุ่น ผู้ใหญ่บางคนอาจรู้สึกว่าวัยรุ่นมีวัฒนธรรมย่อยเป็นของตนเองและบางคนก็เห็นว่าวัฒนธรรมวัยรุ่นเป็นเงาสะท้อนวัฒนธรรมของผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตามรูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นจะขึ้นอยู่กับว่าวัยรุ่นจะยึดพ่อแม่ หรือเพื่อนเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติ

ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม

การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม จะให้ความสำคัญกับความเร็วและปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม เช่น การอพยพ การสื่อสาร และการค้า เป็นต้น และด้วยเหตุที่วัฒนธรรมเคลื่อนไหวเหนือพื้นที่ (space) ภูมิศาสตร์ทางวัฒนธรรมจึงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งโดยพื้นฐานแล้ว สำนักแนวคิดนี้จะมองว่าลักษณะทางวัฒนธรรมมักจะมีจุดเริ่มต้นเฉพาะในพื้นที่ หนึ่งๆ หลังจากนั้นก็จะพัฒนา ก่อนเริ่มแพร่กระจายขยายขอบเขตและพื้นที่ออกไป เหตุนี้เองเมื่อย้อนมองกลับจะทำให้เห็นว่า แนวคิดเรื่องพื้นที่วัฒนธรรมได้พยายามจะอธิบายจุดที่ตั้งของลักษณะทางวัฒนธรรมหรือวัฒนธรรมของชุมชน ขณะที่การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมก็ช่วยอธิบายและทำให้เกิดความเข้าใจว่า วัฒนธรรมนั้นๆ ก่อตัวขึ้นมาได้อย่างไร (เอกรินทร์ พึ่งประชา, 2550: ระบบออนไลน์)

การที่ประเทศต่าง ๆ ส่งหน่วยเผยแพร่วัฒนธรรมเข้ามาโดยตรง หรือการที่ชาวไทยได้ไปใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศอาจไปศึกษาเล่าเรียนหรือ ไปทำงานเมื่อกลับมาแล้วก็นำวัฒนธรรมนั้นมาเผยแพร่วัฒนธรรมของสังคมอื่น ซึ่งได้เผยแพร่เข้ามาในสังคมไทยก็คือ วัฒนธรรมจากสังคม อื่น ๆ ที่มาของวัฒนธรรมไทยอีกแห่งหนึ่งก็คือ วัฒนธรรมจากสังคมอื่น ๆ ซึ่งได้หลั่งไหลเข้ามาในสังคมไทย อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสะดวกรวดเร็วของการติดต่อสื่อสารคมนาคมและสื่อมวลชน ตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมตะวันตกที่ได้เผยแพร่เข้ามาได้แก่ มรรยาทในการ

สังคมเช่น การสัมผัสมือ (shake hand) การกีฬา เช่น รักบี้ ฟุตบอล และการแต่งกายแบบสากล อันได้แก่ ผูกเนกไท สวมเสื้อนอก เป็นต้น (อานนท์ อากาภิรม, 2525: 105–107)

หลักของการแพร่กระจาย

วัฒนธรรมหนึ่งๆ จะแพร่กระจายไปยังแหล่งอื่นๆ ได้ต้องยึดหลักว่า วัฒนธรรมคือ ความคิด และพฤติกรรม (ผลของความคิด) ที่ติดตัวบุคคล บุคคลไปถึงที่ใดวัฒนธรรมก็จะไปถึงที่นั่น ดังนั้น การแพร่กระจายของวัฒนธรรมจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้ (สุชีพ กระณสุต, 2552: ระบบออนไลน์)

1. หลักภูมิศาสตร์ต้องไม่มีอุปสรรคทางภูมิศาสตร์ขวางกั้น เช่น ไม่มีภูเขาสูง ทะเลกว้าง ทะเลทราย หิมะ ป่าทึบ เป็นต้น เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของคนที่มีวัฒนธรรมติดตัว

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ การที่ผู้คนต้องเดินทางติดต่อไปมาหาสู่กันส่วนมากเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ บ้างก็ต้องการไปเที่ยวเตร่ดูสิ่งแปลกใหม่ แต่ก็ต้องมีเงินทองจึงจะไปเที่ยว ถิ่นอื่นได้ คนที่มีเศรษฐกิจดีจึงมีโอกาสนำวัฒนธรรมติดตัวไปสังสรรค์กับวัฒนธรรมอื่นได้

3. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การจงใจไปแลกเปลี่ยนวิธีการ พฤติกรรมใหม่และความรู้ เป็นต้น การไปศึกษายังถิ่นอื่นจึงเป็นการไปแพร่กระจายวัฒนธรรมโดยตรง การรู้จักใคร่ และการแต่งงานกับคนต่างวัฒนธรรม การไปร่วมปฏิบัติตามพิธีกรรมทางศาสนา และการอพยพโยกย้ายถิ่นเพราะเกิดภัยทางสังคม เช่น เกิดสงคราม และความขัดแย้ง การประสพภัยธรรมชาติ เช่น ข้าวยากหมากแพง แห้งแล้ง และการยึดครองโดยผู้รุกราน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยให้เกิดการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมทั้งสิ้น

4. การคมนาคมที่ดี เป็นปัจจัยเอื้อต่อการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม เช่น ถนนหนทางสำหรับการโดยสาร และการเดินทางในระยะทางไม่ไกลเกินไปนัก ล้วนแล้วแต่เป็นการเร่งการแพร่กระจายที่ดียิ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีหรือวิธีการทางการแพร่กระจายนี้ในสมัยต่อๆ มาไม่มีใครได้รับความนิยมนัก เพราะมีจุดอ่อนหลายประการ คือ

1. ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า วัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งกระจายไปยังอีกสังคมหนึ่งได้อย่างไร

2. แหล่งใหม่ยอมรับ ปฏิเสธ และผสมผสานวัฒนธรรมที่แพร่กระจายเข้ามาใหม่กับวัฒนธรรมเก่าได้อย่างไร

3. เป็นการไม่ถูกต้องเสมอไปว่า สังคมหนึ่งจะหยิบยืมวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านเสมอ ตัวอย่างเช่น ไทยไม่ได้รับวัฒนธรรมจากเวียดนามแต่กลับไปมีรูปแบบวัฒนธรรมคล้ายของอินเดีย ทั้งๆ ที่ ประเทศไทยอยู่ติดกับประเทศเวียดนาม
4. ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าวัฒนธรรมใดแพร่กระจายไปสู่วัฒนธรรมใดเป็นวัฒนธรรมต้นกำเนิด

แนวคิดการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ในการศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้น มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกันและกันเป็นแนวคิดสำคัญอยู่ 2 แนวคิดคือ

1. การศึกษาองค์ประกอบของวัฒนธรรม
2. การเปลี่ยนแปลง/การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม (cultural change/exchange)

1. การศึกษาองค์ประกอบของวัฒนธรรม

แนวทางของกลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้น จะเป็นการศึกษาหน่วยย่อยของวัฒนธรรม ทั้งนี้เพื่อนำมาเปรียบเทียบหรือเพื่อทำความเข้าใจ/แลกเปลี่ยนกับอีกวัฒนธรรมหนึ่งในที่นี้จะยกตัวอย่างหน่วยงานย่อยๆ ที่กลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมักศึกษาค้างนี้

1.1 ระบบการสื่อสารแบบวจนภาษา (verbal communication system)

ภาษามีบทบาทเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญมากในการกำหนดเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และสร้างความแตกต่างจากผู้อื่น ภาษาสามารถเป็นตัววางและป็นรูปแบบความคิดของเราอีกด้วย

1.2 ระบบสื่อสารแบบอวจนภาษา (non-verbal communication system)

ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า ในการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น มีเพียง 20% เท่านั้นที่เป็นการใช้ภาษา ที่เหลืออีก 80% จะเป็นการสื่อสารแบบอวจนภาษาทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการพยักหน้า โบกมือ ยิ้ม ขยับตัวออกห่าง ฯลฯ มีผู้แบ่งประเภทของระบบการสื่อสารแบบอวจนเอาไว้ถึง 24 หมวดหมู่ เช่น การแสดงสีหน้า การประสานตา การเคลื่อนไหวร่างกาย การสัมผัส การดมกลิ่น การใช้ระยะห่าง สัญลักษณ์ทางเวลา/สถานการณ์ปรากฏตัว/การแต่งกาย/สัญลักษณ์ของสี/ความเงียบ ฯลฯ

เมื่อเปรียบเทียบกับการสื่อสารแบบอวจนภาษาแล้ว เป็นที่น่าแปลกใจว่าการสื่อสารแบบอวจนภาษามีลักษณะ “ความเป็นสากล” (universality) น้อยกว่ามากเมื่อเราเรียนภาษา

ที่สองนั้น เรายังสามารถจะถ่ายทอดจากระบบย่อยบางอย่างจากภาษาเดิมไปใช้ภาษาใหม่ เช่น “คำ” ประกอบด้วยการผสมพยัญชนะและสระ “ประโยค” ประกอบด้วยคำที่มีหน้าที่ต่าง ๆ กัน ฯลฯ แต่ทว่าในระบบอวัจนภาษานั้น เราแทบจะไม่สามารถหาจุดร่วมระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ ได้เลย

การสื่อสารแบบอวัจนภาษานั้นทำหน้าที่หลายอย่างต่อการสื่อสารทั้งหมด เช่น

- ทำหน้าที่ส่งข่าวสารที่เกี่ยวกับทัศนคติและอารมณ์ความรู้สึก
- ทำหน้าที่อธิบายความหมายเพิ่มจากวัจนภาษา
- ช่วยควบคุมการสื่อสารระหว่างคู่ของการสื่อสาร

1.3 ระบบค่านิยม (value system)

E.C. Stewart (1991: 174) ได้ให้คำนิยามคำว่า “ค่านิยม” เอาไว้ว่า ค่านิยมเป็นภาพตัวแทน (representation) ที่เราเรียนรู้กฎในการตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆ รอบตัว และเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา

1.4 วัฒนธรรมด้านการสื่อสาร

มีจุดร่วมและจุดต่างหลายๆประการระหว่างวัฒนธรรมต่างๆในเรื่องการสื่อสาร วัฒนธรรมนั้นสามารถเดินทางด้านการติดต่อสื่อสารกันได้ เกณฑ์ทั้ง 10 ประเภทมีดังนี้

- (1) interaction เป็นวิธีการติดต่อกับสภาพแวดล้อมด้วยแบบวิถีต่างๆ เช่น พูด เขียน ฟัง
- (2) association เป็นเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างของกลุ่ม/สังคม
- (3) subsistence เป็นกิจกรรมที่เป็นปัจเจก/กลุ่มใช้ดำรงชีวิต
- (4) bisexuality เป็นบทบาท/หน้าที่ตามเพศ
- (5) territoriality เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของ การใช้ การปกป้องที่(เช่น ที่ดิน)
- (6) temporality เป็นเรื่องการแบ่ง/การจัดสรรเวลา เพื่อกิจกรรมต่างๆ
- (7) learning แบบแผนการถ่ายทอดความรู้
- (8) play กระบวนการแสวงหาความรื่นเริงบันเทิงใจ
- (9) defense เป็นวิธีการที่ใช้ปกป้องตนเองจากธรรมชาติ/และจากคนด้วย
- (10) exploitation เป็นการใช้ทักษะและเทคโนโลยีในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ

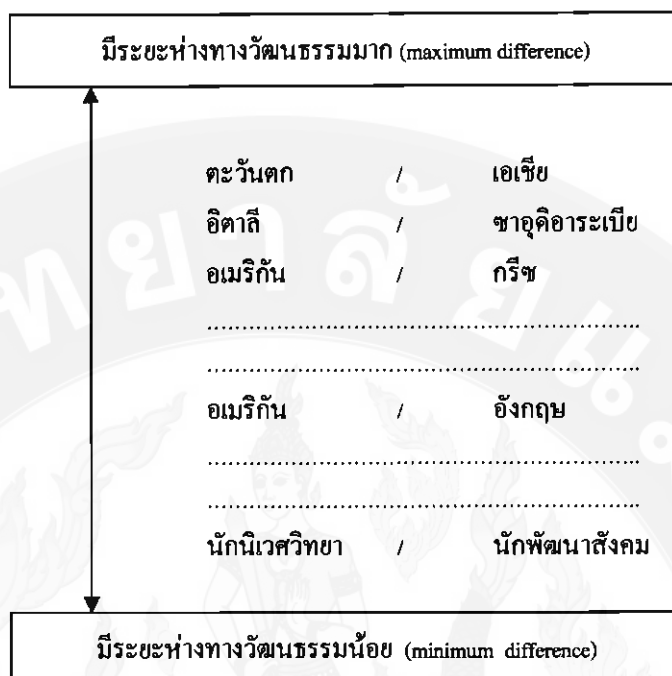
แนวทางของกลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นเริ่มจากแนวคิดที่ว่า ทุกวัฒนธรรมจะมีทั้ง “จุดร่วม” และ “จุดต่าง” กัน ดังนั้น หากเราทำความเข้าใจเรียนรู้ทั้งจุดร่วมและจุดต่างดังกล่าว เราก็สามารถจะพัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมได้ดีขึ้น ในที่นี้จะยกตัวอย่างการศึกษาจุดร่วมและจุดต่างวัฒนธรรมต่างๆ

cultural universals (G. Murdock, 1945: 124) พบว่าในทุกวัฒนธรรมจะมีช่องทางวัฒนธรรมเหล่านี้บรรจุอยู่เป็นองค์ประกอบย่อยของวัฒนธรรม ซึ่งอาจถือได้ว่าองค์ประกอบย่อยเหล่านี้มีลักษณะเป็นสากลร่วม

การเปรียบเทียบระหว่างทางวัฒนธรรม ในอีกด้านหนึ่ง เนื่องจากวัฒนธรรมต่างๆทั้งในระดับสังคม ระดับวัฒนธรรมกลุ่มย่อย (subculture) อาจจะมีจุดร่วมและจุดต่างระหว่างกันมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไป ที่เรียกว่า “ระยะห่างทางวัฒนธรรม” ดังนั้นนำเกณฑ์ต่างๆ 8 เกณฑ์ดังต่อไปนี้ไปวัดวัฒนธรรมของสังคม/กลุ่มย่อยต่างๆ ก็จะพบระยะห่างทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมเหล่านั้น

เกณฑ์ทั้ง 8 เกณฑ์ที่ใช้วัดได้แก่

- ลักษณะทางกายภาพ เช่น รูปร่างของบุคคล ขนาดของประเทศ
- ศาสนา/ปรัชญา
- ระบบเศรษฐกิจ
- ทัศนคติทางสังคม
- ภาษา
- มรดกทางวัฒนธรรม
- แนวคิดต่อตนเองและโลก
- เทคโนโลยี

ภาพ 1 ระยะห่างทางวัฒนธรรม

ที่มา: กาญจนา แก้วเทพ (2549: 174)

1.6. การเปลี่ยนแปลง/การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

เราได้กล่าวมาตั้งแต่เมื่อเริ่มพูดถึงคำว่า “วัฒนธรรม” แล้วว่า คุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของวัฒนธรรมคือ “การเปลี่ยนแปลง” (change) หรือ “การปรับตัว” (adaption) คุณลักษณะนี้เป็นเครื่องรับประกันอายุที่ยืนยาวของวัฒนธรรมอีกจำนวนมากมาที่เกิดขึ้น แต่คงจะมีแต่วัฒนธรรมที่มีความสามารถในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสมเท่านั้นที่จะดำรงอยู่ได้ในปัจจุบันและอนาคต

1.6.1. รูปแบบการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมนั้นอาจเกิดขึ้นได้ใน 3 รูปแบบคือ

1. innovation เป็นกรณีที่เกิดการค้นพบใหม่ๆ ขึ้นในสังคม วัฒนธรรม
เอง
2. cultural diffusion กรณีนี้เป็นหัวข้อที่กลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมให้ความสนใจ คือการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมหนึ่งอันเนื่องมาจากการแพร่กระจาย

วัฒนธรรมจากสังคมอื่น หรือการหุบยืมวัฒนธรรมจากสังคมอื่นที่ได้มีโอกาสพบปะกันทาง วัฒนธรรมมาใช้ในสังคมของเรา

3. acculturation เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในกรณีที่คนในวัฒนธรรม ต้องอพยพไปอยู่ในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง (เป็น dominant/host culture) และผู้ที่อพยพย้ายที่อยู่ใน วัฒนธรรมใหม่ต้องรับเอาวัฒนธรรมใหม่มาเป็นของตัวเอง

Samovar (1998: 457) ได้นำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาเรื่องการสื่อสารระหว่าง วัฒนธรรมที่เป็นหลักการใหญ่ๆ ที่เกิดต่อเนื่องมาจากการวิเคราะห์ข้อจำกัดและอุปสรรคของการ สื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่ได้กล่าวมาข้างต้น ดังนี้

1. การรู้จักตนเองให้ดี ตามหลักปรัชญาเก่าแก่ที่ว่า “การรู้จักตนเองเป็นแสง สว่างนำไปสู่การรู้จักโลก และกุญแจไขไปสู่ความเข้าใจคนอื่นนั้น เราต้องรู้จักและทำความเข้าใจ วัฒนธรรมของตัวเองให้ถ่องแท้เสียก่อน “การรู้จักตัวเองให้ดี” นั้น มีองค์ประกอบ 3 ประการ

- รู้จักวัฒนธรรมของตนเองให้ดี
- รู้จักการรับรู้ของตัวเอง
- รู้ว่าแสดงออกต่อการรับรู้อย่างไร

การรู้จักวัฒนธรรมของตัวเองนั้น มิใช่เป็นเพียงเรื่องของ “ความเข้าใจ” เท่านั้น หากทว่ายังเป็นเรื่องของ “สำนึก” และ “ทัศนคติ” ด้วย ดังนั้นในแง่สำนึก เราต้องสร้างความ ตระหนักว่า เราเองก็เป็นผลผลิตทางวัฒนธรรม และวัฒนธรรมนี้จะมีผลต่อการควบคุมการสื่อสาร ของเรา ในเรื่องของทัศนคติก็เช่นกัน ทัศนคติเป็นสิ่งที่แสดงออกมาในขั้นตอนของการกระทำเช่น ถ้าเรามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพวกร่วมเพศ เราจะแสดงปฏิกิริยาเวลาพูดคุยพวกเรา ดังนั้น เราต้อง ตรวจสอบว่าทัศนคติของเรามีผลต่อการสื่อสารอย่างไร

2. ต้องทำความรู้จักและเข้าใจกับการสื่อสาร (communication style) ของตนเอง คำว่า “communication style” นี้หมายความว่า ให้เราสำรวจว่า เราใช้วิธีการสื่อสารอย่างไร และ คนอื่นรับรู้เราอย่างไร

Barnlund (1989: 132) เสนอหัวข้อย่อยๆ สำหรับสำรวจ communication style ดังนี้

- หัวข้ออะไรที่เราชอบคุย
- รูปแบบปฏิสัมพันธ์ที่เราชอบใช้ (เช่น รับฟังเฉยๆ/ชอบโต้แย้ง/ชอบเปิดเผยตัวเอง)
- ชอบใช้ช่องทางสื่อสารแบบไหน (เช่น ข้อเท็จจริง/อารมณ์/คำอธิบาย)

3. การเสริมสร้าง “สมรรถนะทางการสื่อสาร” (communication competence) สมรรถนะทางการสื่อสารจะมียอดประกอบ 3 ประการคือ

- มีความรู้มากขึ้น (cognition) ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการสื่อสารความรู้
- มีความรู้สึกที่แตกต่างไปจากเดิม (feel differently) ซึ่งต้องใช้การไตร่ตรอง
ตั้งสติพิจารณา
- มีการกระทำแบบใหม่ (act in new manner) ซึ่งต้องมีสติรู้ตัวในขณะที่กำลัง
ลงมือกระทำว่าเรากำลังเปลี่ยนแปลงไป

4. การเพิ่ม empathy และ role taking ดังที่ได้กล่าวมาแล้วอุปสรรคสำหรับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมคือ การมีลักษณะ “ถือวัฒนธรรมตนเองเป็นศูนย์กลาง (ethnocentrism) วิธีการที่จะแก้ไขหรือบรรเทาลักษณะดังกล่าวนี้มีอยู่ 2 กลวิธี “empathy” ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก (feeling) ด้วยการเข้าไปอยู่ในอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น (emotional identification)

แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม

Popular culture ในคำแปลภาษาไทยนั้นมีหลากหลายคำด้วยกันไม่ว่าจะเป็น วัฒนธรรมสมัยนิยม, วัฒนธรรมป๊อป, วัฒนธรรมมวลชน, วัฒนธรรมประชานิยม, วัฒนธรรมประชาชน. กระแสป๊อป หรือแม้แต่การใช้ทับศัพท์คำว่า ป๊อป-คัลเจอร์ ซึ่งในความหมายของคำเหล่านี้ล้วนเต็มไปด้วยกิจกรรม ทุกอย่างในชีวิตประจำวันของเราที่สังคมให้ความนิยมชมชอบแทบทุกกระแสที่อยู่ในความสนใจของคนจำนวนมากโดยการนำเสนอของสื่อมวลชน หรือสินค้าและบริการยอดนิยม ที่อยู่รายรอบตัวเรา ล้วนจัดเข้าข่ายนิยามของวัฒนธรรมสมัยนิยม ไม่ว่าจะเป็นพิธีกรรม, เพลงป๊อป, ดนตรี, ละคร, แฟชั่น, ศิลปะ, งานเขียนต่างๆ ที่อยู่ในกระแสนิยม แต่อย่างไรก็ตาม popular culture ก็เป็นผลงานที่ได้ประกาศถึงชัยชนะในความนิยม (popular journalism - วารสารแนวป๊อปที่นิยมกันแพร่หลาย หรือ popular entertainment ความบันเทิงแนวป๊อป) เช่นเดียวกับแนวคิดสมัยใหม่กว่าด้านหนึ่งเกี่ยวกับการเป็นที่นิยมในหมู่ประชาชนทั้งหลาย ซึ่งชัดเจนว่าในหลายต่อหลายกรณี แนวความคิดต่างๆ เหล่านี้มีความคาบเกี่ยวกันอยู่ แนวคิดเดิมเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ได้กลายเป็นวัฒนธรรมที่แท้จริง ซึ่งได้รับการสร้างขึ้นมาจากประชาชนเพื่อประชาชนและบ่อยครั้งได้เข้ามาแทนที่วัฒนธรรมในอดีต อย่างเช่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน (folk culture) และยังเป็นการเน้นที่สำคัญของสมัยใหม่ด้านหนึ่งด้วย (Williams, 1976: 199)

แนวคิดเรื่องผลกระทบของสื่อ

ผลของการสื่อสาร หมายถึง “การเปลี่ยนแปลง” หรือ “ข้อแตกต่าง” (change or discrepancy) ซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอันเนื่องมาจากข่าวสาร (messages) ที่ได้รับ ผลของการสื่อสารจึงแบ่งความหมายได้เป็น 3 ลักษณะ (พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, 2535: 411-412) คือ

1. ผลของการสื่อสารที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือ ข้อแตกต่างในตัวผู้รับสาร อันสืบเนื่องมาจากสารที่ผู้สื่อสารทำการสื่อสาร
2. ผลของการสื่อสารที่ผู้ส่งสารมุ่งก่อให้เกิดอิทธิพลต่อผู้รับสาร โดยผู้รับสาร คาดหวังว่าสารที่ตนส่งไปนั้นจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร
3. ผลของการสื่อสารในด้านสัมฤทธิผลการสื่อสาร โดยผู้รับสารสามารถรับรู้ ความหมายของสารตามและผู้ส่งสารไป

สำหรับในส่วนของชนิดและทิศทางของผลกระทบของสื่อ นั้น ได้ทำการแยก ประเภทของผลไว้ดังนี้ (McQuail, 2000: 145)

1. conversion เป็นการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและความเชื่อที่เป็นไปตามความ ตั้งใจของผู้ส่งสาร
2. minor change เป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบหรือความเข้มของความรู้สึก นึกคิดความเชื่อ หรือพฤติกรรม
3. reinforcement เป็นการตอกย้ำในความเชื่อ ความคิดเห็น หรือพฤติกรรมเดิม ของผู้รับสาร

อย่างไรก็ตามในการแบ่งประเภทของสื่อ นั้น ยังสามารถแบ่งโดยใช้เกณฑ์ที่ได้จาก การพัฒนาด้านทฤษฎีและงานวิจัยได้เป็น 3 หัวข้อใหญ่ๆ คือ ผลที่ตั้งใจ/ไม่ตั้งใจ ผลระยะสั้น/ระยะ ยาว และผลประเภทเด่นชัด/แฝง (พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, 2529: 416-424)

1. ผลของการสื่อสารประเภทตั้งใจและผลการสื่อสารประเภทไม่ตั้งใจ
- ผลของการสื่อสารประเภทตั้งใจ หมายถึงผลของการสื่อสารที่ผู้ส่งสารและผู้รับ สารต่างรับรู้เรื่องราวของสารได้สอดคล้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการสื่อสารทั้งสองฝ่าย โดย สามารถสื่อสารความหมายร่วมกันได้ ในทางตรงกันข้ามผลของการสื่อสารประเภทไม่ตั้งใจ กลับ ก่อให้เกิดการถ่ายทอดและการรับรู้ผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่สัมพันธ์หรือขัดแย้งกัน จนอาจส่งผล

ในรูปที่ตรงกันข้ามกับเจตนาของวัตถุประสงค์ในการสื่อสารหรือทำให้เกิดผลสืบเนื่องที่มีได้ คาคคิดไว้ล่วงหน้า

2. ผลของการสื่อสารระยะสั้นและผลของการสื่อสารระยะยาว

ผลของการสื่อสารระยะสั้น หมายถึง ผลที่มีการรับรู้ที่มีความหมายร่วมกัน ระหว่างผู้สารและผู้รับสารแล้วตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความรู้สึกและอารมณ์ทั้งใน ลักษณะเจตนาและไม่เจตนาของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสารทันที ซึ่งผลในลักษณะนี้จะมีลักษณะ ชั่วคราวในขณะที่ทำการสื่อสารหรือภายหลังการสื่อสารระยะหนึ่งแล้วหายไป แต่ผลของการสื่อสาร ระยะยาวเป็นการรับรู้ทั้งสองฝ่ายเมื่อทำการสื่อสารระหว่างกันแล้ว ต้องสะสมไปคบคิดและ ไตร่ตรองระยะเวลาหนึ่ง จึงตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อความหมายร่วมกันระหว่าง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่งมักจะเป็นการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความคิดและพฤติกรรมมากกว่าเรื่อง ของความรู้สึกและอารมณ์

3. ผลของการสื่อสารประเภทเด่นชัดและแฝง

ผลของการสื่อสารประเภทเด่นชัด หมายถึง ผลอันเกิดจากการรับรู้สารที่มีความหมายร่วมกันระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร แล้วแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงท่าทีหรือ พฤติกรรมของผู้รับสาร แต่ผลของการสื่อสารประเภทแฝง กลับเป็นผลซึ่งซ่อนเร้น ไม่อาจคาดเดา ล่วงหน้าได้ว่า จะแสดงออกมาในลักษณะใด

องค์ประกอบของนักร้อง

องค์ประกอบของนักร้องทั่วไปประกอบขึ้นด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง ใน งานวิจัยเล่มนี้ได้นำแนวคิดภาพลักษณ์ของศิลปินนักร้อง และองค์ประกอบ 4 ประการของแบรนด์ ส่วนบุคคลมาอ้างอิงดังนี้

ภาพลักษณ์ของศิลปินนักร้อง

ภาพลักษณ์คือ ความดีเลิศ ซึ่งไม่ใช่ของจริง จะเห็นได้จากการสังเคราะห์ขึ้นมา จากองค์ประกอบหลายอย่าง เป็นสิ่งที่มีความน่าเชื่อถือได้ เป็นภาพที่มีความเห็นชัดเจน ดูง่าย เข้าใจง่าย และสามารถเข้าใจได้หลายความหมาย มีความกำกวม ลักษณะของภาพลักษณ์มี 6 ประการดังนี้ (อำนาจ นิติพัฒนากิริย์, 2552: 20-22)

1. ภาพลักษณ์ เป็นสิ่งที่ถูกประกอบขึ้นมาโดยมีการวางแผนไว้แล้ว สร้างสรรค์ ขึ้นมาเพื่อสนองเป้าหมายโดยเฉพาะ และต้องการให้เกิดความประทับใจ

2. ภาพลักษณ์ เป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือ ผู้สร้างภาพลักษณ์มีเจตนาที่จะทำเพื่อภาพของบุคคล หรือองค์กร การสร้างภาพลักษณ์จะไม่มีประโยชน์อะไร ถ้าไม่น่าเชื่อถือ

3. ภาพลักษณ์ เป็นสิ่งที่อยู่นิ่งและสมมติขึ้นมาเพื่อให้เหมาะกับความเป็นจริง ผู้สร้างภาพลักษณ์จะเป็นผู้วางสิ่งนั้นให้พอดีกับภาพมากกว่าที่จะคุ้ยคว้าไม่เข้ากัน และภาพลักษณ์คือ ความดีที่นำมาเผยแพร่แล้วเท่านั้น

4. ภาพลักษณ์ เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยจะต้องตอบสนองเป้าหมายให้ดีที่สุดด้วยการดึงดูความรู้สึกลึก

5. ภาพลักษณ์ เป็นสิ่งที่ดูง่าย เพื่อกำจัดมุมอับไม่พึงประสงค์ออกไป กล่าวคือ ภาพลักษณ์จะต้องเป็นสิ่งที่ทำให้ดูง่ายกว่าเป้าหมายที่แสดงออกมา และจะต้องจดจำได้ง่ายด้วย

6. ภาพลักษณ์ มีความหมาย 2 แง่มุม บางครั้งภาพลักษณ์จะอยู่ระหว่างจินตนาการกับความรู้สึก ระหว่างความคาดหวังกับความเป็นจริง และแม้ว่าภาพลักษณ์จะเป็นสิ่งที่ดูกำกวม แต่ต้องไม่ใช่สิ่งที่ผิดกล่าวคือเป็นสิ่งที่ยอมรับได้

การพิจารณาภาพลักษณ์ที่ได้รับการปรุงแต่ง หรือเลือกสรรให้ประกอบขึ้นเป็นภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ของนักร้องที่ปรากฏต่อสาธารณชนจากอดีตสู่ปัจจุบัน โดยพิจารณาเฉพาะลักษณะส่วนประสมที่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก (อำนาจ นิติพัฒนาภิกษุ, 2552: 20 -22) ได้แก่

1. รูปร่างหน้าตา
2. น้ำเสียงดี
3. อธิษาศัยดี
4. กิริยาสุภาพ
5. มีความทันสมัย
6. มีการศึกษาคดี
7. ลักษณะเป็นคนฉลาดมีไหวพริบ
8. แสดงความเป็นผู้มีอารมณ์ขัน
9. กระฉับกระเฉงมีชีวิตชีวา
10. ทำทางเชื่อมั่นในตนเอง

องค์ประกอบ 4 ประการของแบรนด์ส่วนบุคคล

วิทยา คำรงค์เกียรติศักดิ์ (2552: เอกสารอัดสำเนา) ได้อธิบายองค์ประกอบ 4 ประการของแบรนด์ส่วนบุคคล ไว้ดังนี้

1. Physical element องค์ประกอบด้านกายภาพ ได้แก่ ลักษณะภายนอก (ของ ท่านที่ผู้อื่นพบเห็น) ลักษณะการพูด ภาษาที่ท่านใช้ การแต่งกาย เครื่องช่วยทางสังคม ความ เชื้อมั่งน กริยามารยาท ความมีเสน่ห์
2. Principle element องค์ประกอบด้านหลักการเช่น การยึดมั่นความดีงาม หลักการ หลักการดำเนินชีวิต ความซื่อสัตย์ ความจริงใจ
3. Intellectual element องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ สิ่งที่ท่านรู้ ทักษะและ ประสบการณ์ การศึกษาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความคิดใหม่ๆ นวัตกรรมที่ท่านคิด
4. Practical element องค์ประกอบด้านปฏิบัติ ได้แก่ การกระทำของท่าน ผลงานของท่าน ความสำเร็จ สิ่งประกาศเกียรติคุณของท่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมลเนตร สุวรรณพิสิทธิ (2551: 3-4) ศึกษาเรื่อง “นักร้องเกาหลีสื่อและกระแสนิยม เกาหลีสื่อของกลุ่มแฟนคลับชาวไทย” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะร่วมของนักร้องเกาหลีสื่อมี 6 ประการ คือ การเน้นความเป็น ทิมเวิร์ค การเน้นการปรับตัวและปฏิสัมพันธ์ให้เข้ากับตลาดประเทศเป้าหมาย การทำสัลยกรรมให้หน้าตาดูดีขึ้น เน้นความรับผิดชอบกับบทบาทที่ตนเองได้รับตามที่ค่ายต้องการ ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์ และการสะท้อนลักษณะนิสัยและวัฒนธรรมเกาหลีสื่อแบบดั้งเดิมและ วัฒนธรรม pop culture แบบสมัยใหม่ สำหรับลักษณะเฉพาะของนักร้องเกาหลีสื่อพบว่ามี 2 ประการ คือ เน้นการเป็นสื่อบุคคลที่มีบุคลิกที่ชัดเจนตามที่แต่ละค่ายกำหนด และการสร้างคอนเซ็ปต์ของวง และแนวดนตรีให้แตกต่างกัน ทั้งนี้ลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะของนักร้องเกาหลีสื่อเกิดจากปัจจัย หลัก 2 ปัจจัย คือ 1) การผลิตของค่ายเพลง และ 2) การสนับสนุนจากภาครัฐ

นักร้องเกาหลีสื่อมีอิทธิพลในการสร้างกระแสนิยมเกาหลีสื่อทั้งต่อวงการบันเทิงไทย และต่อแฟนคลับชาวไทย ในด้านการเลียนแบบรูปลักษณ์และการแต่งกาย การรับประทานอาหาร การท่องเที่ยว รวมถึงส่งผลต่อการพูดการแสดงออกของวัยรุ่น ทั้งนี้กระแสนิยมเกาหลีสื่อเกิดจากทั้ง ปัจจัยภายในตัวนักร้องเอง อาทิความสามารถส่วนตัว และการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมผู้ชม ฯลฯ และปัจจัยภายนอก อาทิการวางแผนใช้สื่อและช่องทางอย่างผสมผสานและหลากหลาย นอกเหนือจากการแสดงบนเวทีในการนำเสนอทั้งความเป็นเกาหลีสื่อดั้งเดิมและความเป็นเคป๊อป ฯลฯ

3. กลุ่มแฟนคลับอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 11-29 ปี และเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ทั้งนี้พบว่า การรวมตัวเป็นกลุ่มแฟนคลับทำให้เกิดกลุ่ม การสร้างกลุ่ม และวัฒนธรรมกลุ่มผ่านทางสัญลักษณ์ เช่น สี ชื่อเรียกกลุ่ม ฯลฯ รวมถึงการสร้างเครือข่ายการสื่อสารในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

วรรณข ตันตวิทิตพงส์ (2551: 3-4) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย” ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นไทย มีพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี โดยหาข้อมูลและติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้ โดยส่วนใหญ่ทางสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด มีพฤติกรรมการซื้อและการสะสมของที่ระลึกต่างๆ การไปชมคอนเสิร์ต การติดตามศิลปินนักร้องที่คลั่งไคล้ไปตามสถานที่ต่างๆ ทำของขวัญให้ การผลิตสินค้าเกี่ยวกับศิลปินเพื่อเป็นธุรกิจ การทำเว็บไซต์ของศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้

การสร้างพื้นที่ส่วนตัวบนเว็บไซต์ เช่น Blog Hi5 Space และ Multiply การอ่านหรือการแต่ง fiction พฤติกรรมการการเลียนแบบท่าเต้น (cover dance) และการฝึกฝนหรือเรียนภาษาเกาหลี

วัยรุ่นไทย ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อศิลปินเกาหลี ในด้านรูปลักษณ์ของศิลปินเกาหลีมากที่สุด รองลงมา คือ ความสามารถทางด้านดนตรีของศิลปิน และด้านกระแสความนิยมเกาหลี ตามลำดับ และมีพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมด้านอารมณ์มากที่สุด รองลงมา คือ มีพฤติกรรมการแสดงออกเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลี ตามลำดับ โดยมีระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีจากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมา คือ สื่อมวลชน และการเข้าร่วมกิจกรรมตามลำดับ

ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี คือ เสียเวลา เสียเงิน และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การโกหก การยืมเงินจากผู้อื่น การเสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิต ในการติดตามศิลปินนักร้องเกาหลี

พิรภา สุวรรณโชติ (2551:3) ศึกษาเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” ผลการวิจัยพบว่า แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในประเด็นต่างๆ โดยแบ่งเป็น 1) คุณค่าที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต เช่น ความพยายาม และความอดทน เป็นต้น 2) คุณค่าที่เกี่ยวกับคนรอบข้าง เช่น มิตรภาพระหว่างเพื่อน และการให้ความสำคัญกับระบบอาวุโส และอื่นๆ ซึ่งที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นมีที่มาจาก การเปรียบเทียบกับศิลปินไทย และการเรียนรู้จากชีวิตของศิลปิน โดยการสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นมีที่มาจากตัวสาร หรือ message เกี่ยวกับ

ศิลปินที่แฟนคลับเปิดรับ ซึ่งได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวส่วนตัวของศิลปิน เนื้อหาเกี่ยวกับอาชีพศิลปินของเกาหลี และเนื้อหาที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปิน เป็นต้น โดยแฟนคลับยังมีการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น พบว่าสามารถวิเคราะห์ได้จากความถี่ในการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อชนิดต่างๆ โดยความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เป็นความรู้สึกฝ่ายเดียวที่เกิดขึ้นกับ แฟนคลับ ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกและความสัมพันธ์ในเชิงลบ เช่น ความรู้สึกอยากพบปะกับตัวจริงของศิลปิน ความรู้สึกเป็นห่วง หรือความรู้สึกผิดหวังในการกระทำของศิลปิน นอกจากนี้แฟนคลับยังมีการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงอีกด้วย เช่น การไปพบปะตัวจริงของศิลปิน และการร่วมร้องให้ดีใจไปกับศิลปิน เป็นต้น

กานต์พิชชา วงษ์ขาว (2550: 3-4) ศึกษาเรื่อง “สื่อละครโทรทัศน์เกาหลีกับการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีในสังคมไทย” ผลสรุปการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ พบว่าคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์อันได้แก่ อายุ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อละครเกาหลีของกลุ่มวัยรุ่น กล่าวคือ อายุที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นต่อละครเกาหลีของกลุ่มวัยรุ่นแตกต่างกัน ส่วนคุณลักษณะทางประชากรอันได้แก่ เพศ การศึกษา อาชีพและรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นต่อละครเกาหลีของกลุ่มวัยรุ่น กล่าวคือ เพศ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกันไม่ทำให้ความคิดเห็นต่อละครเกาหลีของกลุ่มวัยรุ่นแตกต่างกัน

ส่วนตัวแปรทางลักษณะทางประชากรศาสตร์อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมละครเกาหลีของกลุ่มวัยรุ่น กล่าวคือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันทำให้พฤติกรรมการชมละครเกาหลีของกลุ่มวัยรุ่นแตกต่างกัน และสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากละครเกาหลีอันได้แก่ การรับประทานอาหาร การท่องเที่ยว การแต่งกาย การแสดงความรักโรแมนติก

การฟังเพลงและการนิยมนักร้องเกาหลีของกลุ่มวัยรุ่น พบว่า คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้าน เพศ มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านการแต่งกาย การฟังเพลงและการนิยมนักร้องเกาหลี แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านอื่นๆ กล่าวคือ เพศที่แตกต่างกันทำให้การเลียนแบบด้านการแต่งกาย การฟังเพลงและการนิยมนักร้องเกาหลีแตกต่างกัน คุณลักษณะประชากร ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านการฟังเพลงและการนิยมนักร้องเกาหลี แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านอื่นๆ กล่าวคืออายุที่แตกต่างกันทำให้การเลียนแบบการฟังเพลงและการนิยมนักร้องเกาหลีแตกต่างกัน คุณลักษณะทางประชากร ด้าน

การศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านการฟังเพลง และการนิยมนักร้องเกาหลีแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านอื่นๆ กล่าวคือการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้การเลียนแบบการฟังเพลงและการนิยมนักร้องเกาหลีแตกต่างกัน

ส่วนคุณลักษณะประชากร ด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านการรับประทานอาหารแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านอื่นๆ กล่าวคืออาชีพที่แตกต่างกัน ทำให้การเลียนแบบการรับประทานอาหารแตกต่างกัน และคุณลักษณะทางประชากรด้านรายได้ มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านการรับประทานอาหาร การแต่งกายและการฟังเพลง แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบด้านอื่นๆ กล่าวคือรายได้ ที่แตกต่างกันทำให้เลียนแบบการรับประทานอาหาร การแต่งกายและการฟังเพลงของกลุ่มวัยรุ่นแตกต่างกัน

ภาคสรุป

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่าผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ นั้น มีหลายปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดผลกระทบจากตัวนักร้องเกาหลี อาทิ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี องค์ประกอบของนักร้องเกาหลี และปัจจัยสนับสนุน ที่ส่งผลให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้รับสารคือวัยรุ่น เพื่อให้เข้าใจในตัววัยรุ่นจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น มาวิเคราะห์วิถีชีวิตของวัยรุ่นว่ามีพฤติกรรมตามวัยเป็นอย่างไร เพราะในแต่ละวัยนั้นมีลักษณะเฉพาะที่ต่างกันไป และในแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นนี้ ยังเพิ่มเติมวัฒนธรรมวัยรุ่นเพื่อให้เข้าใจวัยรุ่น

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ผู้วิจัยนำทฤษฎีเปิดรับสื่อที่มีปัจจัยหลายด้านที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเปิดรับ ไม่ว่าจะเป็นสื่อในด้านต่างๆ ด้านของเนื้อหา ระยะเวลา ความถี่ สาเหตุของการเปิดรับ จนนำไปสู่การมีผลกระทบด้านต่างๆของวัยรุ่น ในที่สุด จะเห็นได้ว่า การเปิดรับสื่อเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ทำให้เกิดขั้นตอนของการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ เมื่อเลือกที่จะเปิดรับแล้ว ก็จะมีการรับรู้และนำไปสู่การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การจดจำและการซึมลึกทางด้านทัศนคติความคิดเห็นจนนำไปสู่พฤติกรรมของตัวบุคคลและสังคมในที่สุด ซึ่งในขณะที่เดียวกันจะเห็นได้จากทฤษฎีการเปิดรับสื่อข้างต้น

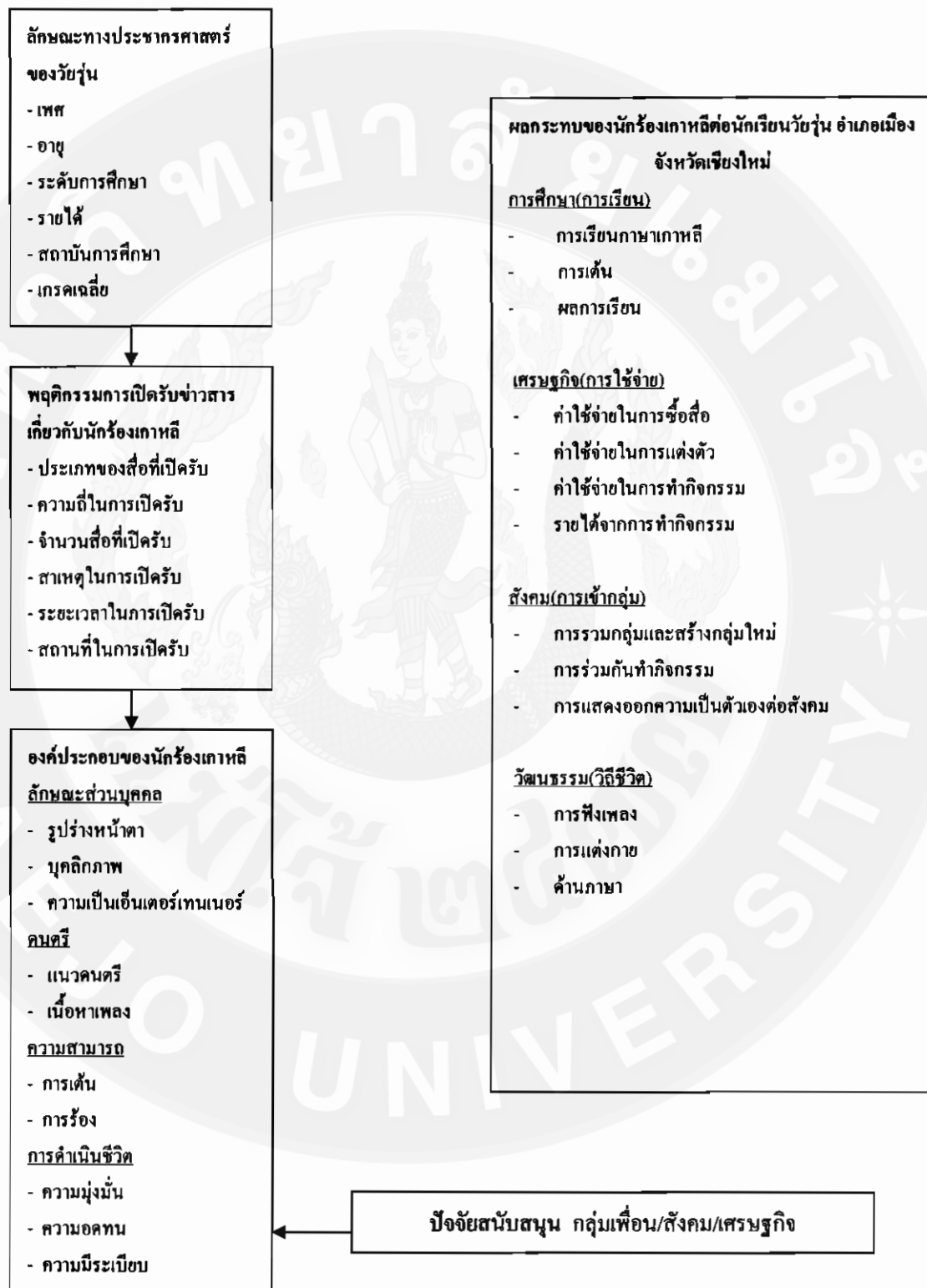
องค์ประกอบของนักร้องเกาหลี ผู้วิจัยนำแนวคิดภาพลักษณ์มาวิเคราะห์ตัวนักร้อง ซึ่งเป็นลักษณะที่มองเห็นอย่างชัดเจน ง่าย เข้าใจง่าย ส่วนองค์ประกอบ 4 ของแบรนด์ส่วน

บุคคล นำมาแบ่งองค์ประกอบที่ทั้งด้านกายภาพ ด้านหลักการ ด้านปัญญา และด้านปฏิบัติที่จะมีผลกระทบต่อวัยรุ่น

ผลกระทบต่อนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยนำทฤษฎีการแพร่กระจายวัฒนธรรม มาวิเคราะห์สังเคราะห์ วิเคราะห์ว่าสาเหตุของการแพร่กระจายวัฒนธรรมผ่านตัวนักร้องเกาหลี ว่าก่อตัวขึ้นจนเกิดผลกระทบได้อย่างไร การไหลบ่าเข้ามาของวัฒนธรรมที่ผ่านมาจากนักร้องเกาหลี เป็นการส่งวัฒนธรรมผ่านการสื่อสารไปยังมวลชน ซึ่งจะนำมาทั้งผลกระทบด้านต่างๆ จึงได้นำแนวคิดการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม มาวิเคราะห์ตัวสารที่ส่งไปยังผู้รับสาร เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบด้านวัฒนธรรมที่เข้ามามีผลกระทบต่อด้านต่างๆ เมื่อมีการเปิดรับแล้ว ผลกระทบก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องตามมา ซึ่งผลกระทบของนักร้องเกาหลีนั้นทำให้ผู้รับสารมีพฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งจะเห็นได้จากแนวคิดเรื่องผลกระทบของสื่อที่ชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าการสื่อสารล้วนแล้วแต่มีจุดมุ่งหมาย ที่ผู้ส่งสารต้องการส่งผลของการสื่อสารไปยังผู้รับสารทั้งสิ้น ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าเมื่อมีการสื่อสารเกิดขึ้นจึงมักจะมีผลตามมาเสมอ และจากเหตุผลดังกล่าวนี้เอง กระบวนการสื่อสารมักจะรวมเอาผลของการสื่อสารไว้ด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาค้นคว้าหรืองานวิจัยต่างๆ ของนักสื่อสารที่มีปรากฏการณ์โดยทั่วไปมักผนวกหรือมุ่งศึกษาผลของการสื่อสารเป็นประเด็นสำคัญ เพราะจุดมุ่งหมายหลักของการสื่อสารนั้นมาจากผู้ส่งสารหวังต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างของผู้รับสาร

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นยังทำให้เห็นได้เด่นชัดว่า นักร้องเกาหลีมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี รวมถึงองค์ประกอบของนักร้องที่อาจส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ ในตัวของปัจเจกบุคคลและในด้านต่างๆ (ภาพ 2)

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพ 2 กรอบแนวคิดผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลิต่อนักเรียนวัยรุ่นน อำเภอเมืองจังหวัด เชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึก ผู้วิจัยจะใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึก (in depth interview) ซึ่งได้กำหนดคววิธีวิจัยดังต่อไปนี้

สถานที่ดำเนินการวิจัย

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะ โรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต พื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชายและเพศ หญิงที่กำลังศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 13,391 คน

การวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้จากการเปรียบเทียบ จำนวนประชากรจากตารางสำเร็จรูปสำหรับการกำหนดกลุ่มตัวอย่างพบว่า จำนวนประชากร 13,391 คน ที่มีความคลาดเคลื่อน $\pm 15\%$ ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% (ศิริชัย กาญจนวสี อ้างใน วิทยา คำรงค์เกียรติศักดิ์, 2551: 274) ได้กลุ่มตัวอย่าง 202 คน

การสุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 202 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้
 ขั้นที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มี
 ทั้งสิ้น 18 โรงเรียน ใช้การสุ่มแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลาก (lottery Method) เพื่อให้ได้โรงเรียน
 มาจำนวน 4 โรงเรียนได้แก่

1. โรงเรียนวารีเชียงใหม่
2. โรงเรียนพระหฤทัย
3. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
4. โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ

ขั้นที่ 2 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (proportional stratified random
 sampling) เพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนตามสัดส่วนกับจำนวนนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียน โดยใช้สูตร
 คำนวณ (สังศักดิ์ ทิตาราม, 2529: 348)

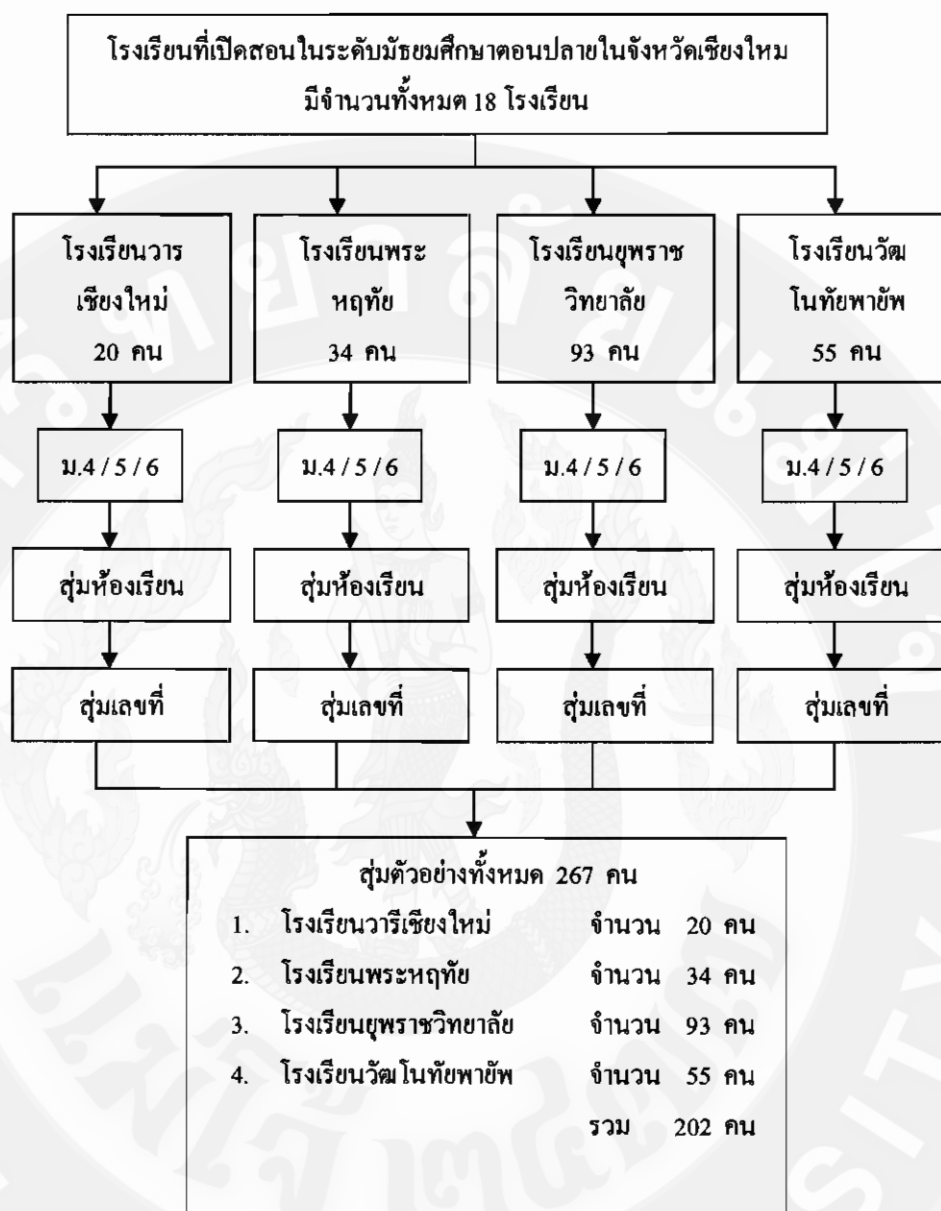
$$n_i = \frac{nN_i}{N}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (จำนวน)
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 N_i = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม
 n_i = จำนวนตัวอย่างที่สุ่มจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

เมื่อแทนค่าสูตร จะได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน เป็นไปตามสัดส่วน
 ประชากรในแต่ละโรงเรียนนั้น ๆ ดังนี้

1. โรงเรียนวารีเชียงใหม่	จาก	465 คน	แทนค่าจากสูตรได้	20	คน
2. โรงเรียนพระหฤทัย	จาก	797 คน	แทนค่าจากสูตรได้	34	คน
3. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	จาก	2,169 คน	แทนค่าจากสูตรได้	93	คน
4. โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ	จาก	1,279 คน	แทนค่าจากสูตรได้	55	คน
	รวม	4,710 คน		รวม	202 คน

ขั้นที่ 3 การสุ่มห้องเรียนและสุ่มเลขที่ โดยการสุ่มแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลาก
 ดังนี้

ภาพ 3 แสดงขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงคุณภาพ

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้จากการการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยจำแนกกลุ่มตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ในเชิงลึกพบว่า จำนวนประชากร 202 คน ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มดังต่อไปนี้ กลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับมาก กลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่

เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับน้อย และกลุ่มที่ไม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี โดย สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประเภทละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย ในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ปลายปิด (close-ended questionnaire) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานศึกษา รายได้ เกรดเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของนักร้องเกาหลีของวัยรุ่น จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิด ได้แก่

- ประเภทของสื่อที่เปิดรับ
- ความถี่ในการเปิดรับ
- จำนวนสื่อที่เปิดรับ
- สาเหตุในการเปิดรับ
- ระยะเวลาในการเปิดรับ
- สถานที่เปิดรับสื่อ

ตอนที่ 3 องค์กรประกอบของนักร้องเกาหลีที่วัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่สนใจและปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์กรประกอบนักร้องเกาหลี เป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิด จะสอบถาม

ลักษณะส่วนบุคคล

- รูปร่างหน้าตา
- บุคลิกภาพ
- ความเป็นเอนเดอร์เทนเนอร์

ดนตรี

- แนวดนตรี
- เนื้อหาเพลง

ความสามารถ

- การเดิน
- การร้อง

การใช้ชีวิต

- ความมุ่งมั่น
- ความอดทน
- ความมีระเบียบ

โดยการสร้างเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ
ดังนี้

มีผลกระทบมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มีผลกระทบมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มีผลกระทบปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มีผลกระทบน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
มีผลกระทบน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี เป็น
แบบสอบถามแบบปลายปิด

- พ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการติดตามนักร้องเกาหลี
- เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี
- กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี
- มีรายได้เพิ่มจากการติดตามนักร้องเกาหลี

ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลกระทบต่อองค์ประกอบของนักร้อง ใช้การอันดับ
ความสำคัญ (rank question) และคิดคะแนนการจัดอันดับความสำคัญโดยแบ่งคะแนน ดังนี้

อันดับ	1	เท่ากับ	3	คะแนน
อันดับ	2	เท่ากับ	2	คะแนน
อันดับ	3	เท่ากับ	1	คะแนน

ตอนที่ 4 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อแฟนคลับวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิด ได้แก่ องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษา (การเรียนรู้)

- ภาษาเกาหลี
- การเต้น
- ผลการเรียนรู้

เศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)

- ค่าใช้จ่ายในการซื้อสื่อ
 - ก. ซีดีเพลง
 - ข. วีซีดี ดีวีดีคอนเสิร์ต
 - ค. ของที่ระลึก
 - ง. บัตรเข้าชมคอนเสิร์ต
 - จ. นิตยสารนักร้องเกาหลี
 - ฉ. โปสเตอร์
- ค่าใช้จ่ายในการแต่งตัว
 - ก. ทรงผม
 - ข. เสื้อผ้า
 - ค. รองเท้า
 - ง. เครื่องสำอาง
- รายจ่ายจากการทำกิจกรรม
- รายได้จากการทำกิจกรรม

สังคม (การเข้ากลุ่ม)

- การรวมกลุ่ม
- การสร้างกลุ่มใหม่
- การทำกิจกรรม
- การแสดงออกความเป็นตัวเองต่อสังคม

วัฒนธรรม (วิถีชีวิต)

- การฟังเพลง
- การแต่งกาย

- ด้านภาษา

โดยการสร้างเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) สำหรับผลกระทบจากองค์ประกอบของนักร้องเกาหลี โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มีผลกระทบมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มีผลกระทบมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มีผลกระทบปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มีผลกระทบน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
มีผลกระทบน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

การวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย ในครั้งนี้คือแบบสัมภาษณ์ (interview schedule) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดและทฤษฎีให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด มีทั้งสิ้น 4 ตอน ดังนี้

1. ผลกระทบด้านการศึกษา(การเรียนรู้)
 - การเรียนภาษาเกาหลี
 - การเรียนการเต้น
 - ผลการเรียนรู้
2. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ(การใช้จ่าย)
 - ค่าใช้จ่ายในการซื้อสื่อ
 - ค่าใช้จ่ายในการแต่งตัว
 - รายจ่ายและรายได้จากการทำกิจกรรม
3. ผลกระทบด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)
 - การรวมกลุ่ม
 - การสร้างกลุ่มใหม่
 - การทำกิจกรรม
 - การแสดงออกความเป็นตัวเองต่อสังคม
4. ผลกระทบด้านวัฒนธรรม(วิถีชีวิต)
 - การฟังเพลง
 - การแต่งกาย

- ด้านภาษา

การทดสอบเครื่องมือ

การวิจัยเชิงปริมาณ

เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความเที่ยงตรงและมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรง (validity) และความน่าเชื่อถือ (reliability) ของแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาโครงสร้างของแบบสอบถาม (construct validity) ความครบถ้วนของเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม เพื่อให้ครอบคลุมในทุกประเด็นของวัตถุประสงค์
2. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองสอบ (pre-test) ตามกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของคำถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha) ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยได้ความเชื่อมั่นที่ 0.89 และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

การวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความเที่ยงตรงและมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรง (validity) และความน่าเชื่อถือ (reliability) ของแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ดังนี้

1. สร้างแบบสัมภาษณ์ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปทดสอบหาความเที่ยงตรง เนื้อหา(content) และภาษาที่ใช้(wording) โดยนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข แบบสัมภาษณ์เพื่อให้ครอบคลุมในทุกประเด็นของวัตถุประสงค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีด้วยกันทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือทางราชการจากมหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายถึงถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย และกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูล
2. หลังจากได้รับการอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยจึงนัดวันเวลาที่จะมาดำเนินการแจกแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละโรงเรียนด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ได้นัดกับทางโรงเรียนไว้แล้ว
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและสัมภาษณ์เพิ่มเติมสำหรับเด็กที่มีผลกระทบโดยตรงจำนวน 20 คน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ทางคอมพิวเตอร์ โดยจะใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากรของวัยรุ่นและพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีจะใช้การสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลซึ่งค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่วัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่สนใจ เป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิด จะใช้การสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลซึ่งค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์พิจารณาเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยในการแปลผลดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึงมีความนิยมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึงมีความนิยมมาก

คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึงมีความนิยมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึงมีความนิยมน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึงมีความนิยมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี จะใช้การวิเคราะห์คำถามจัดอันดับความสำคัญ (rank question) ของงานวิจัยครั้งนี้ นั้น จะแบ่งคะแนนโดยหาค่าเฉลี่ยและใช้สูตร

$$\frac{\text{อันดับ } 1 \times 3 + \text{อันดับ } 2 \times 2 + \text{อันดับ } 3 \times 1}{n} ; n = \text{กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}$$

ตอนที่ 4 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ จะใช้การสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลซึ่งค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์พิจารณาเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยในการแปลผลดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึงมีผลกระทบมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึงมีผลกระทบมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึงมีผลกระทบปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึงมีผลกระทบน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึงมีผลกระทบน้อยที่สุด

การวิจัยเชิงคุณภาพ

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ เรื่องผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาช่วยวิเคราะห์ อธิบายผลกระทบที่เกิดจากนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 202 คน ด้วยแบบสอบถาม และสัมภาษณ์เรื่องผลกระทบในเชิงลึกกับนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ 20 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์

การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมผลการวิจัยและวิจารณ์เป็นส่วนเดียวกัน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางข้อมูลประกอบคำบรรยายและความเรียง แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

1.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้เกิดความสนใจนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 3 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความสนใจนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 4 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

4.1 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

4.2 ความคิดเห็นต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย สถาบันการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้ (ตาราง 1)

1.1.1 เพศ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด 202 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0

1.1.2 อายุ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 14 - 18 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 16.31 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 ปี) และมีอายุ 17 ปี มากที่สุดคือร้อยละ 42.1 รองลงมาคือ อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.2 อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.3 อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.4 และอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

1.1.3 ระดับการศึกษา

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 31.2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 29.7

1.1.4 สถาบันการศึกษา

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ คิดเป็นร้อยละ 27.2 โรงเรียนพระหฤทัย คิดเป็นร้อยละ 16.8 และโรงเรียนวาริชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

1.1.5 เกรดเฉลี่ย

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 2.88 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55) โดยเกือบครึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม (ร้อยละ 43.2) ได้เกรดเฉลี่ย 2.51 - 3.00 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.51 คิดเป็นร้อยละ 17.3 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 16.3 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 15.3 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.00 คิดเป็นร้อยละ 7.4 และเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1.51 คิดเป็นร้อยละ 0.5

1.1.6 รายได้

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้รับค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่ ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนเป็นจำนวนเงิน 2,082.97 บาท (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 748.59 บาท) โดยได้รับค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,501 - 3,000 บาท มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมาคือ ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.8 และได้รับค่าใช้จ่ายระหว่าง 3,001 - 4,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.0

1.1.7 การพักอาศัย

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาอาศัยอยู่กับแม่ คิดเป็นร้อยละ 19.3 และหอพัก คิดเป็นร้อยละ 9.9 ที่เหลืออาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.9 และอาศัยอยู่กับพ่อ คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

1.1.8 สมาชิกในครอบครัว

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ส่วนมากมีสมาชิกในครอบครัว 4 - 6 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาคือ มีสมาชิกน้อยกว่า 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และมีจำนวนสมาชิกมากกว่า 7 - 8 คนน้อยที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ 4.8

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 16.31 ปี อายุต่ำสุด 14 ปี อายุสูงสุด 18 ปี มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 มากที่สุด รองลงมาคือ มากกว่า 3.52 ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองระหว่าง 1,501 - 3,000 บาท นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้ที่ได้จากผู้ปกครองเฉลี่ย 2,082.97 บาท โดยส่วนมากเป็นครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 4 - 6 คนและพักอาศัยร่วมกับบิดามารดา

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นเพราะจำนวนประชากรในประเทศไทยมีจำนวนมากกว่าเพศหญิงจึงทำให้งานวิจัยมีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา ก้อนละตา (2553:42) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์เกษตรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ส่วนอายุของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่อยู่ในช่วงอายุ 14 - 18 ปีนั้น เป็นเพราะนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจึงทำให้ผลวิจัยของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีอายุอยู่ในช่วงนี้

สถานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนจากผู้ปกครอง โดยเฉลี่ยต่อเดือนเฉลี่ย 2,082.97 บาท ซึ่งมากกว่ากับงานวิจัยของอังคณา ภูตระกูล (2549:41) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการหล่อหลอมทางสังคมของผู้บริโภคและรูปแบบการตัดสินใจซื้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนจากผู้ปกครอง เฉลี่ย 2,082.97 บาท อาจเป็นเพราะช่วงเวลาเปลี่ยนไป สินค้ามีราคาเพิ่มขึ้น จึงทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้เงินจากผู้ปกครองมากขึ้น

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา โดยมีจำนวนสมาชิกระหว่าง 4 - 6 และพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา ก้อนละตา (2553:42) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์เกษตรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนสมาชิกระหว่าง 4 - 5 คน และพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

ตาราง 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (n = 202)
เพศ		
หญิง	107	47.0
ชาย	95	53.0
อายุ		
14 ปี	2	1.0
15 ปี	49	24.3
16 ปี	51	25.2
17 ปี	85	42.1
18 ปี	15	7.4
อายุเฉลี่ย	16.31 ปี	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .95 ปี
อายุต่ำสุด	14 ปี	อายุสูงสุด 18 ปี
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	60	29.7
มัธยมศึกษาปีที่ 5	79	39.1
มัธยมศึกษาปีที่ 6	63	31.2
สถาบันการศึกษา		
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	93	46.0
โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ	55	27.2
โรงเรียนพระหฤทัย	34	16.8
โรงเรียนวาริชเชียงใหม่	20	10.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (n = 202)	
เกรดเฉลี่ย			
ต่ำกว่า 1.51	1	0.5	
1.51 - 2.00	15	7.4	
2.01 - 2.50	33	16.3	
2.51 - 3.00	87	43.2	
3.01 - 3.50	30	15.3	
มากกว่า 3.51	35	17.3	
เกรดเฉลี่ย	2.88	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.55
เกรดเฉลี่ยต่ำสุด	1.30	เกรดเฉลี่ยสูงสุด	3.99
รายได้			
ต่ำกว่า 1500 บาท	38	18.8	
1,501 - 3,000 บาท	152	75.2	
3,001 - 4,500 บาท	12	6.0	
รายได้เฉลี่ยของ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	2,082.97 บาท	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	748.59 บาท
รายได้ต่ำสุด	600 บาท	รายได้สูงสุด	4,200 บาท

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (n = 202)
การพักอาศัย		
บิดาและมารดา	123	60.9
มารดา	39	19.3
หอพัก	20	9.9
ญาติ(ลุง,ป้า,น้ำ,อา)	12	5.9
บิดา	8	4.0
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
4 - 6 คน	124	35.2
น้อยกว่า 3 คน	71	61.4
มากกว่า 7 คน	7	3.4

1.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งคือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี หลังจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้วได้จำแนกนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ออกเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีมีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 และมีพฤติกรรมไม่เปิดรับ 102 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ซึ่งแตกต่างกันเพียง 2 คน จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 202 คน (ตาราง 2) เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงเก็บข้อมูลเฉพาะกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีเท่านั้น

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจำนวน 100 คน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี ดังนี้

ประเภทของสื่อที่เปิดรับ

ประเภทของสื่อที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีซึ่งถูกแบ่งเป็น 7 ประเภท ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี เคเบิลทีวี สถานีวิทยุ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร สื่อกิจกรรม และสื่อบุคคล (ตาราง 3) ผลการศึกษาพบว่า สื่อที่เปิดรับเป็นลำดับแรกได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต คือ การรับเปิดรับเพลงเกาหลีผ่าน เว็บไซต์ Youtube allkpop และโซเชี่ยลเน็ตเวิร์กของแต่ละศิลปิน เป็นสื่อที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ลำดับที่สองได้แก่ สื่อบุคคลคือ เพื่อน และพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.10 ลำดับที่สาม ได้แก่ เคเบิลทีวี คือช่องPop ช่องMusic Pool และช่องK Channel! มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 รองลงมาได้แก่ สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีคือ ช่อง 3 ช่อง 7 และช่อง 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.82 นิตยสารคือ นิตยสาร The Boy Kimchi นิตยสาร Seoul Star และนิตยสาร Kazz มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 สถานีวิทยุคือ คลื่น Munfm และคลื่น Happytime มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.28 และสื่อกิจกรรมคือ การประกวดเต้น โคฟเวอร์ และการโชว์ตัวของนักร้องเกาหลี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27 (ตาราง 3)

วันที่เปิดรับ

วันที่เปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยการหาค่าเฉลี่ยเป็นร้อยละของสื่อทุกประเภทพบว่า วันที่เปิดรับข่าวสารมากที่สุด (ร้อยละ 37.0) คือ ทุกวัน รองลงมาคือ วันเสาร์และอาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 30.0 เปิดรับเป็นบางวัน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และเปิดรับวันจันทร์ถึงวันศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 10.0 (ตาราง 4)

ความถี่ในการเปิดรับ

จากการศึกษาความถี่ที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40.0)เปิดรับ 2 - 3 ครั้งต่อวัน รองลงมาคือ เปิดรับ 1 ครั้งต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาคือเปิดรับ 4 - 5 ครั้งต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และเปิดรับ 6 ครั้งขึ้นไปต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 13.0

เวลาที่เปิดรับ

จากการศึกษาช่วงเวลาที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่หนึ่งในสาม (ร้อยละ 40.0)เปิดรับช่วงเวลา 16.01 - 20.00 น. รองลงมาคือช่วงเวลา 20.01 - 24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 23.0 เปิดรับช่วงเวลา 12.00 - 16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 20.0 และเปิดรับช่วงเวลา 08.00 - 12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 17.0

สถานที่เปิดรับ

จากการศึกษาสถานที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า สถานที่ที่นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับมากที่สุด (ร้อยละ 42.0) คือ เปิดรับข่าวสารที่บ้าน รองลงมานักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จะเปิดรับข่าวสารที่สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.0 เปิดรับที่ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 12.0 เปิดรับที่ร้านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 11.0 เปิดรับที่ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 9.0 และเปิดรับที่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 6.0

เนื้อหาที่เปิดรับ

จากการศึกษาเนื้อหาที่เปิดรับเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า เนื้อหาที่นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับมากที่สุด(ร้อยละ 27.0)คือ มิวสิกวิดีโอ รองลงมาคือข่าวสารความเคลื่อนไหว คิดเป็นร้อยละ 25.0 คอนเสิร์ต คิดเป็นร้อยละ 19.0 ละครเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 8.0 เกมโชว์ คิดเป็นร้อยละ 17.0 และอื่นๆ ได้แก่ กิจกรรมการประกวดและงานแถลงข่าว คิดเป็นร้อยละ 4.0

สาเหตุสำคัญที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เลือกที่จะเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีมากที่สุดคือ เพื่อความสนุกสนานบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาคือเพื่อนำข่าวสารไปพูดคุยกับนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ และทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 49.0 เพื่อเพิ่มทักษะด้านการเดินและร้อง คิดเป็นร้อยละ 36.0 และ อื่นๆ คือ เปิดรับเป็นกิจวัตรจนเคยชิน คิดเป็นร้อยละ 13.0 (ตาราง 5)

สื่อที่เปิดรับ 3 อันดับแรก

อันดับที่ 1 อินเทอร์เน็ต

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านอินเทอร์เน็ตมากถึง 98 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตาราง 6)

1) วันที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ เปิดรับทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาเปิดรับเฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 24.0 เปิดรับเป็นบางวัน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และเปิดรับเฉพาะวันจันทร์ - ศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 3.0

2) ความถี่ในการเปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านอินเทอร์เน็ต เปิดรับวันละ 2 - 3 ครั้ง และเปิดรับวันละ 1 ครั้งมากที่สุดเท่ากันคือ ร้อยละ 32.0 เปิดรับ 6 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.0 และเปิดรับวันละ 4 - 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.0

3) ช่วงเวลาที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เปิดรับช่วง 20.01 น. - 24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเปิดรับช่วง 16.01 น. - 20.00 น. คิดเป็นร้อยละ 30.0 เปิดรับช่วง 12.01 น. - 16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 21.0 และเปิดรับช่วง 08.00 น. - 12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 10.0

4) สถานที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เปิดรับอยู่ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือเปิดรับที่ร้านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 15.0 สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.0 หอพัก คิดเป็นร้อยละ 7.0 ร้านค้า/ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 5.0 อื่นๆ คือ สังคมออนไลน์ เช่น Facebook Twitter คิดเป็นร้อยละ 2.0

5) เนื้อหาที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านอินเทอร์เน็ตโดยเปิดรับมิวสิกวิดีโอมากที่สุดคือ การติดตามผ่านเว็บไซต์ Youtube คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา คือ คอนเสิร์ตเป็นการรับชมการแสดงสดของนักร้องเกาหลีผ่านเวทีกอนเสิร์ต Mnet, MusicBank, Inkigayo และ MusicCore โดยจะมีการอัปโหลดบนเว็บไซต์ Youtube คิดเป็นร้อยละ 27.0 ละครเกาหลี เป็นการดูออนไลน์ ทั้งใหม่และเก่า บางเรื่องก็ยังไม่มีการฉายในประเทศไทย จากเว็บไซต์ Mthai และDoo-series คิดเป็นร้อยละ 18.0 ข่าวความเคลื่อนไหวติดตามจากสังคมออนไลน์ Pantip, Siamzone และKpopza คิดเป็นร้อยละ 15.0 เกมโชว์ เป็นการเปิดรับผ่านเว็บไซต์ Youtube คือรายการ Star King, Family Outing และLove Letter คิดเป็นร้อยละ 6.0 และสังคมออนไลน์ คือ Facebook Twitter และบล็อกส่วนตัวของนักร้องเกาหลีคิดเป็นร้อยละ 1.0 ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...นักร้องเกาหลีเวลาออกมิวสิกวิดีโอใหม่
เดี๋ยวนี้ก็อัปโหลดบน Youtube...”(ดัม, 2555.
สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ดูใน Doo-series ชอบละครใหม่ๆที่เพิ่ง
ออกและยังไม่ได้ฉายในบ้านเรา ชอบมาก...”(เคียร์,
2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลีก็เว็บไซต์
Kpopza จะมีทั้งข่าว เพลงใหม่ มิวสิกวิดีโอใหม่...”
(แพร, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

อันดับที่ 2 สื่อบุคคล

นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้อง เกาหลีผ่านสื่อบุคคลจำนวน 56 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.10 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) วันที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้อง เกาหลีผ่านสื่อบุคคลจะเปิดรับทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ เฉพาะวันจันทร์ - ศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 9.0 และอื่นๆ คือ บางวัน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และเฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 2.0

2) ความถี่ในการเปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้อง เกาหลีผ่านสื่อบุคคลมากที่สุดจะเปิดรับวันละ 2 - 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.0 วันละ 6 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.0 รองลงมาเปิดรับวันละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.0 และเปิดรับวันละ 4-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.0

3) ช่วงเวลาที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้อง เกาหลีผ่านสื่อบุคคล ส่วนใหญ่เปิดรับช่วง 12.01 น. - 16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมา เปิดรับช่วง 08.00 น. - 12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 19.0 เปิดรับช่วง 16.01 น. - 20.00 น. คิดเป็นร้อยละ 8.0 และเปิดรับช่วง 20.01 น. - 24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 5.0

4) สถานที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้อง เกาหลีผ่านสื่อบุคคลส่วนใหญ่เปิดรับอยู่ที่สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือเปิดรับที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ร้านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 7.0 อื่นๆ คือ ร้านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 1.0 ร้านค้า/ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 5.0 และ หอพัก คิดเป็นร้อยละ 2.0

5) เนื้อหาที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้อง เกาหลีผ่านสื่อบุคคลเปิดรับมิวสิกวิดีโอมากที่สุด คือการพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลถึงเรื่องราวมิวสิกวิดีโอใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 16.0 รองลงมาข่าวความเคลื่อนไหวที่จะเป็นการพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับมาและนำมาเล่าสู่กันฟัง คิดเป็นร้อยละ 13.0 คอนเสิร์ต เป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันว่าคอนเสิร์ตหรือ การแสดงสดของใครช่วงนี้สนุก น่าติดตาม และยังชวนดูคอนเสิร์ตใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.0 ละครเกาหลีเป็นการแลกเปลี่ยนละครเกาหลีกันว่าสนุก

อย่างไร และอะไรจะเกิดขึ้นในตอนต่อไป คิดเป็นร้อยละ 9.0 เกมโชว์ เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการชมเกมโชว์ โดยมากจะเอามาเล่าให้เพื่อนฟัง คิดเป็นร้อยละ 6.0 และการประกวดเต้น เป็นการพูดคุยกับสมาชิกชมรมหรือสมาชิกในทีมว่าจะไปแข่งประกวดอะไร และช่วงนี้มีการแข่งขันอะไรที่จะเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 2.0

อันดับที่ 3 เคนเบิลทีวี

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมการรับชมเคนเบิลทีวีจำนวน 48 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) วันที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการรับชมสถานีโทรทัศน์เคนเบิลทีวี มากที่สุดคือทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือรับชมเฉพาะเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 15.0 และอื่นๆ คือรับชมเฉพาะบางวัน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และรับชมเฉพาะจันทร์ - ศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 3.0

2) ความถี่ในการเปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการรับชมสถานีโทรทัศน์เคนเบิลทีวี มากที่สุดคือวันละ 2 - 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาคือวันละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.0 วันละ 6 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.0 และวันละ 4 - 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.0

3) ช่วงเวลาที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการรับชมสถานีโทรทัศน์เคนเบิลทีวีรับชมช่วงเวลา มากที่สุดคือช่วงเวลา 20.01 น. - 24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 16.01 น. - 20.00 น. คิดเป็นร้อยละ 38.9 และช่วงเวลา 12.01 น. - 16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 12.6 และช่วงเวลา 08.00 น. - 12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 8.4

4) สถานที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการรับชมสถานีโทรทัศน์เคนเบิลทีวีส่วนใหญ่นับชมอยู่ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาชมที่ร้านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 6.0 รับชมที่สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.0 ที่ร้านค้า/ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 3.0 และรับชมที่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 2.0

5) เนื้อหาที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการรับชมสถานีโทรทัศน์เคเบิลทีวีเลือกรับชมเนื้อหาในส่วนของมิวสิกวิดีโอ มากที่สุดโดยรับชมผ่านรายการจากช่องPOP, MUSIC POOL และK Channel! คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาคือรับชมละครเกาหลี รับชมจากช่อง K Channel! คิดเป็นร้อยละ 9.0 เกมโชว์ รับชมจากช่อง K Channel! จะมีรายการเกมโชว์เกาหลีที่ฮิตมาออกอากาศทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 7.0 รับชมคอนเสิร์ต รับชมจากช่อง K Channel! คิดเป็นร้อยละ 6.0 รับชมข่าวความเคลื่อนไหวของนักร้องเกาหลี รับชมผ่านรายการจากช่องPOP, MUSIC POOL และK Channel! คิดเป็นร้อยละ 5.0 และ รายการทอล์คโชว์ รับชมผ่านช่อง K Channel! คิดเป็นร้อยละ 1.0 ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เคเบิลนี้จะดูหลายช่อง แต่บอยที่สุดก็ช่อง MUSIC POOL และK Channel! มีทั้งมิวสิกวิดีโอ คอนเสิร์ต รายการเกมโชว์ ทอล์คโชว์ ข่าว มีครบเลย...” (แพร, 2554. สัมภาษณ์. 21 กรกฎาคม)

“เคเบิลที่บ้านเวลาจะดูเกาหลีนี่ช่อง K Channel! รายการครบเลยนะ ส่วนช่วงอื่นก็ดูปนๆกันไป เช่น ช่อง POP, MUSIC POOL ...” (มีมี, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จากทั้งหมด 202 คน เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี 100 คน และไม่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี จำนวน 102 คน

ประเภทของสื่อที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีใช้วิธีการหาเฉลี่ยจากความถี่ที่เปิดรับเพื่อหาประเภทของสื่อที่เปิดรับมากที่สุดพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารจากสื่อ ลำดับแรกคือ อินเทอร์เน็ตมากที่สุด สื่อที่เปิดรับรองลงมาคือ สื่อบุคคล เคเบิลทีวี สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี นิตยสาร สื่อวิทยุ ตามลำดับ ส่วนสื่อที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับน้อยที่สุดคือ สื่อกิจกรรม

ผลการศึกษาวันที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารทุกวัน มากที่สุด รองลงมา คือ เปิดรับเสาร์และอาทิตย์ เปิดรับบ้างเป็นบางวัน และเปิดรับวันจันทร์ถึงวันศุกร์

ผลการศึกษาความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารส่วนใหญ่ 2 - 3 ครั้งต่อวันมากที่สุด รองลงมา คือ เปิดรับ 1 ครั้งต่อวัน เปิดรับ 4-5 ครั้งต่อวันต่อวัน และ 6 ครั้งขึ้นไปเป็นลำดับสุดท้าย

ผลการศึกษาช่วงเวลาที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับช่วงเวลา 16.01 - 20.00 น. มากที่สุด รองลงมา เปิดรับช่วงเวลา 20.01 - 24.00 น. และ 12.00 - 16.00 น. และ 08.00 - 12.00 น.

ผลการศึกษาสถานที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับที่บ้านมากที่สุด รองลงมา สถานศึกษา เปิดรับที่อื่น ๆ ได้แก่ ร้านอาหาร ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านค้า และหอพัก ตามลำดับ

ผลการศึกษาเนื้อหาที่เปิดรับเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับมิวสิกวิดีโอ มากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวความเคลื่อนไหว คอนเสิร์ต เกมโชว์ ละครเกาหลี และอื่นๆ คือการประกวดและงานแถลงข่าว

สาเหตุของการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เลือกที่จะเปิดรับข่าวสาร เพื่อความสนุกสนานบันเทิง มากที่สุด รองลงมาคือเพื่อนำข่าวสารไปพูดคุยกับนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ด้วยกัน เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์และทันสมัย เพื่อเพิ่มทักษะด้านการเดินและการร้อง และเปิดรับเป็นกิจวัตรจนเคยชิน

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการผ่านสื่ออันดับแรกคือ อินเทอร์เน็ต นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านอินเทอร์เน็ต มากที่สุดคือร้อยละ 98.0 จะเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีทุกวัน เปิดรับวันละ 2-3 ครั้ง เปิดรับช่วงเวลา 20.01 น. - 24.00 น. เปิดรับที่บ้าน และเปิดรับมิวสิกวิดีโอมากที่สุด

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านสื่ออันดับที่สองคือ สื่อบุคคล นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 56.0 จะเปิดรับทุกวัน โดยจะเปิดรับ 2 - 3 ครั้งต่อวัน เปิดรับช่วงเวลา 12.01 น. - 16.00 น. จะเปิดรับที่สถานศึกษาและจะเลือกเปิดรับมิวสิกวิดีโอ

พฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีผ่านสื่ออันดับที่สามคือ สถานีโทรทัศน์เคเบิลทีวี นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการรับชมสถานีโทรทัศน์เคเบิลทีวีจำนวน คิดเป็นร้อยละ 48.0 จะรับชมทุกวัน โดยจะรับชม 2 - 3 ครั้งต่อวัน ช่วงเวลา 20.01 น. - 24.00 น. รับชมอยู่ที่บ้าน และจะเลือกชม มิวสิกวิดีโอ

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า สื่อที่มีการเปิดรับจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ในจังหวัดเชียงใหม่คือ สื่ออินเทอร์เน็ต นั่นอาจเป็นเพราะสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีความรวดเร็วสูง ทันต่อเหตุการณ์ และเข้าถึงมวลชนได้มาก สอดคล้องกับแนวคิดการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ของ สุกัญญา บูรณเดชาชัย (2550) กล่าวว่า สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่เข้าถึงมวลชนได้มาก สามารถกระจายได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรนุช ดันติวิทิตพงศ์ (2551) เรื่อง พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า วัยรุ่นไทย หาข้อมูลและเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้ โดยส่วนใหญ่ทางสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด

พฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ด้านวันที่เปิดรับ พบว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารทุกวัน มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ต้องการที่จะรู้เหตุการณ์ เพื่อนำไปพูดคุยสนทนากับเพื่อน สอดคล้องกับทฤษฎีการเปิดรับสื่อของ McCombs and Becker (1979: 18-19) ที่กล่าวว่าบุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนเพื่อต้องการรู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และเพื่อมีข้อมูลที่จะนำไปใช้พูดคุยกับคนอื่นได้ ด้านความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีจากการศึกษาพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับ 2 - 3 ครั้งต่อวัน มากที่สุด และเปิดรับช่วงเวลา 16.01 - 20.00 น. มากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรนุช ดันติวิทิตพงศ์ (2551) เรื่อง พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่าพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อของวัยรุ่นไทยมีระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีวันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 - 2 ชั่วโมง

ด้านสถานที่เปิดรับสื่อของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับที่บ้าน มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าช่วงเวลาที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับคือช่วงเวลา

16.01 - 20.00 น. เป็นช่วงเวลาเลิกเรียนแล้ว นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จึงกลับบ้านและจึงเปิดรับข่าวสารที่บ้าน และด้านเนื้อหาที่เปิดรับ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับเนื้อที่เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีคือ มิวสิกวิดีโอ มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า อินเทอร์เน็ตที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับมากที่สุดนั้น ปัจจุบันมีการนำมิวสิกวิดีโออัปโหลดบนเว็บไซต์ ที่เว็บเกี่ยวกับมิวสิกวิดีโอเกาหลีที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ Youtube (เป็นเว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้งานสามารถอัปโหลดและแลกเปลี่ยนคลิปวิดีโอผ่านทางเว็บไซต์) ซึ่งถ้ามีมิวสิกวิดีโอเพลงใหม่ทางค่ายเพลงจะอัปโหลดไว้เพื่อให้ผู้ที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีเปิดรับชม

จากการศึกษาสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับเกาหลีเลือกที่จะเปิดรับพบว่าสาเหตุมาจากการเปิดรับเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเปิดรับสื่อของ Becker (2005: 131) ที่กล่าวถึง การเปิดรับประสบการณ์ (experience receptivity) ก็ อนุคนจะเปิดรับข่าวสาร เพราะต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เองก็เปิดรับเพลงเกาหลีเหมือนกับกลุ่มที่ฟังเพลงสากลของชาติตะวันตก ที่มีคนเปิดรับอย่างมากมายเพียงแต่เพลงเกาหลีที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับเป็นเพียงคนกลุ่มเล็กเท่านั้น

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการท่องอินเทอร์เน็ตของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด อาจเนื่องจาก อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีการอัปเดตข่าวสารอย่างรวดเร็ว และข่าวสารนักร้องเกาหลีจะผ่านมาจากอินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็น มิวสิกวิดีโอใหม่ๆ ผ่านเว็บไซต์ Youtube ข่าวสารความเคลื่อนไหวผ่าน Social Network เช่น Facebook หรือ Twitter เป็นต้น ทำให้การเข้าถึงง่ายกว่าสื่อชนิดอื่นและนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เองจึงเลือกสื่อชนิดนี้ในการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีมากกว่าสื่ออื่น วันที่เปิดรับนั้นนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับทุกวัน เปิดรับช่วง 20.01 น. - 24.00 น. และเปิดรับที่บ้าน อาจเป็นเพราะอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย และเป็นที่น่าสนใจกลายเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเล่นอย่างน้อยทุกวัน นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จะเล่นหลังจากเลิกเรียนพิเศษและกลับถึงบ้าน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่กลับถึงบ้านราว 1 ทุ่มกว่า หลังจากนั้นทำการบ้านแล้วจึงเล่นอินเทอร์เน็ต และเนื้อหาที่เปิดรับมากที่สุดคือ มิวสิกวิดีโอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรนุช ตันติวิทิตพงศ์ (2551) เรื่อง พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า วัยรุ่นไทย หาข้อมูลและเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้ โดยส่วนใหญ่ทางสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อบุคคลหรือการสนทนากับบุคคลที่เปิดรับนักร้องเกาหลีเหมือนกัน ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จะเปิดรับทุกวัน ช่วงเวลาที่เปิดรับมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 12.01 น. - 16.00 น. ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จะเปิดรับที่สถานศึกษาและจะเปิดรับมิวสิกวิดีโอ อาจเป็นเพราะนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เป็นวัยรุ่นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น ของสมชาย ชาญกุล (2526: 98) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันจะมีความสนใจ มีอุดมคติที่คล้ายคลึงกันและมักอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จะสนทนาข่าวสารนักร้องเกาหลีที่สถานศึกษาและช่วงเวลาอยู่ในเวลาเรียน อาจจะมีการพูดคุยสิ่งที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้เปิดรับมาใหม่ๆ นำมาแลกเปลี่ยนกันระหว่างที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในสถาบันการศึกษา และเนื้อหาที่เปิดรับมากที่สุดอาจเป็นเพราะมิวสิกวิดีโอเกาหลีที่มีเผยแพร่ตามสื่อต่างๆ และมีการออกฉายใหม่ไม่เว้นวัน

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจากการรับชมสถานีโทรทัศน์เคเบิลทีวีของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับชมเคเบิลทีวีทุกวัน วันละ 2 - 3 ครั้ง เนื่องจากทางช่องเคเบิลทีวีจะมีรายการเพลงนักร้องเกาหลี ละครเกาหลี คอนเสิร์ตนักร้องเกาหลี และเกมโชว์ ออกอากาศอยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น ช่อง Pop, Music Pool และK Channel! ช่วงเวลาที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เลือกชม คือช่วงเวลา 20.01 น. - 24.00 น. ซึ่งถือเป็นช่วงเวลา ไพรม์ไทม์ ที่มีผู้ชมอยู่หน้าโทรทัศน์มากที่สุด และมีรายการรายการเพลงที่มีการเปิดมิวสิกวิดีโออยู่หลายช่องเช่น ช่อง Pop, Music Pool และK Channel! โดยที่ส่วนใหญ่ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จะรับชมอยู่ที่บ้าน และรับชมมิวสิกวิดีโอ เพื่อผ่อนคลายความเครียดและอยากเปิดรับรายการที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับทฤษฎีการเปิดรับสื่อของ Becker (2005: 131) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลจะเปิดรับสื่อเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ และต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

ตาราง 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร นักร้องเกาหลี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (n = 202)
ไม่เปิดรับ	102	50.5
เปิดรับ	100	49.5

ตาราง 3 สื่อที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ลำดับ	สื่อ	ค่าเฉลี่ย n = 100
1	อินเทอร์เน็ต	2.08
2	เพื่อน	1.10
3	เคเบิลทีวี	0.96
4	สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี	0.82
5	นิตยสาร	0.78
6	สถานีวิทยุ	0.28
7	การประกวด,คอนเสิร์ต	0.27

หมายเหตุ โดยประเมินคะแนนค่าเฉลี่ยอันดับ (\bar{X}) จากความถี่ในการเปิดรับ(ตาราง 3) ดังนี้ เปิดรับวันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ได้ 4 คะแนน เปิดรับวันละ 4 - 5 ครั้ง ได้ 3 คะแนน เปิดรับวันละ 2 - 3 ครั้ง ได้ 2 คะแนน เปิดรับวันละ 1 ครั้ง ได้ 1 คะแนน

ตาราง 4 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีรวมทุกสื่อ

ที่	รายการ	n= 100	ร้อยละ
วันที่เปิดรับ			
1	ทุกวัน	37	37.0
2	เสาร์ - อาทิตย์	30	30.0
3	บางวัน	23	23.0
4	จันทร์ - ศุกร์	10	10.0
ความถี่ในการเปิดรับ			
1	2 - 3 ครั้งต่อวัน	40	40.0
2	1 ครั้งต่อวัน	32	32.0
3	4 - 5 ครั้งต่อวัน	15	15.0
4	6 ครั้งขึ้นไปต่อวัน	13	13.0
เวลาที่เปิดรับ			
1	16.01 - 20.00 น.	40	40.0
2	20.01 - 24.00 น.	23	23.0
3	12.00 - 16.00 น.	20	20.0
4	08.00 - 12.00 น.	17	17.0
สถานที่เปิดรับ			
1	ที่บ้าน	42	42.0
2	สถานศึกษา	20	20.0
3	ร้านอาหาร	12	12.0
4	ร้านอินเทอร์เน็ต	11	11.0
5	ร้านค้า	9	9.0
6	ที่หอพัก	6	6.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	รายการ	n=100	ร้อยละ
เนื้อหาที่เปิดรับ			
1	มิวสิกวิดีโอ	27	27.0
2	ข่าวความเคลื่อนไหว	25	25.0
3	คอนเสิร์ต	19	19.0
4	เกมโชว์	17	17.0
5	ละครเกาหลี	8	8.0
6	กิจกรรมประกวด, แอลงข่าว	4	4.0

ตาราง 5 สาเหตุสำคัญที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

สาเหตุสำคัญที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี	n = 100*	ร้อยละ
เพื่อความสนุกสนานบันเทิง	96	96.0
เพื่อนำข่าวสารไปพูดคุยกับนักเรียนวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้วยกัน	50	50.0
เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	49	49.0
เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ และทันสมัย	49	49.0
เพื่อเพิ่มทักษะด้านเดินและร้อง	36	36.0
เปิดรับบ่อยจนเคยชิน	13	13.0

* เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 6 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี (n = 100)

ประเภทของสื่อ	อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)	สื่อบุคคล (ร้อยละ)	เคเบิ้ลทีวี (ร้อยละ)	สถานีโทรทัศน์ฟรี ทีวี(ร้อยละ)	นิตยสาร (ร้อยละ)	สถานีวิทยุ (ร้อยละ)	กิจกรรม (ร้อยละ)
เปิดรับ	98	56	48	47	45	21	18
ไม่เปิดรับ	2	44	52	53	55	79	82
วันที่เปิดรับ							
ทุกวัน	52.0	28.0	28.0	19.0	2.0	12.0	-
เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์	3.0	9.0	2.0	-	2.0	4.0	3.0
เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์	24.0	2.0	15.0	24.0	15.0	3.0	6.0
อื่นๆ(เป็นบางวัน)	19.0	5.0	3.0	4.0	26.0	2.0	9.0
ความถี่							
วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป	21.0	12.0	10.0	3.0	3.0	1.0	1.0
วันละ 4-5 ครั้ง	13.0	7.0	3.0	3.0	4.0	2.0	-
วันละ 2-3 ครั้ง	32.0	17.0	24.0	30.0	15.0	3.0	5.0
วันละ 1 ครั้ง	32.0	8.0	11.0	11.0	23.0	15.0	12.0
ช่วงเวลาที่เปิดรับ							
08.00-12.00 น.	10.0	19.0	3.0	7.0	4.0	2.0	1.0
12.01-16.00 น.	21.0	24.0	8.0	5.0	15.0	7.0	2.0
16.01-20.00 น.	30.0	8.0	15.0	21.0	13.0	2.0	12.0
20.01-24.00 น.	37.0	5.0	22.0	14.0	13.0	10.0	3.0

หมายเหตุ ค่าร้อยละมาจากจำนวนผู้ที่เปิดรับในแต่ละสื่อ

ตาราง 6 (ต่อ)

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็กรับข่าวสารนักร่องเกาหลี (n = 100)

ประเภทของสื่อ รายละเอียด	อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)	สื่อบุคคล (ร้อยละ)	เคเบิลทีวี (ร้อยละ)	สถานีโทรทัศน์ฟรี ทีวี(ร้อยละ)	นิตยสาร (ร้อยละ)	สถานีวิทยุ (ร้อยละ)	กิจกรรม (ร้อยละ)
สถานที่ที่เป็กรับ							
ที่บ้าน	56.0	13.0	32.0	31.0	20.0	17.0	-
ที่หอพัก	7.0	2.0	2.0	2.0	4.0	-	-
สถานศึกษา	11.0	28.0	5.0	5.0	10.0	-	-
ร้านอินเทอร์เน็ต	15.0	7.0	6.0	5.0	3.0	1.0	-
ร้านค้า / ร้านอาหาร	5.0	5.0	3.0	4.0	7.0	1.0	-
ห้างสรรพสินค้า	-	-	-	-	-	-	7.0
โรงแรม	-	-	-	-	-	-	4.0
อื่นๆ(สถานที่จัดงาน)	2.0	1.0	-	-	1.0	2.0	7.0
เนื้อหาที่เป็กรับ							
ละครเกาหลี	18.0	9.0	9.0	12.0	-	-	-
มิวสิก วิดีโอ	31.0	16.0	20.0	11.0	-	-	-
คอนเสิร์ต	27.0	10.0	6.0	9.0	-	10.0	8.0
เกมส์โชว์	6.0	6.0	7.0	9.0	-	-	-
ข่าวความเคลื่อนไหว	15.0	13.0	5.0	6.0	20.0	-	-
กิจกรรมการประกวด	-	-	-	-	-	4.0	4.0
แถลงข่าวพิธีเซ็นเซอร์สินค้า	-	-	-	-	-	5.0	5.0
อื่นๆ(บทสัมภาษณ์)	1.0	2.0	1.0	-	25.0	2.0	1.0

หมายเหตุ ค่าร้อยละมาจากจำนวนผู้ที่เป็กรับในแต่ละสื่อ

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของนักร้องเกาหลี ที่ทำให้เกิดความสนใจนักร้องเกาหลี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งคือ เพื่อศึกษาองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้เกิดความสนใจนักร้องเกาหลี เป็นการเก็บข้อมูลจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ด้วยแบบสอบถามที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจำนวน 100 คน เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงเก็บข้อมูลเฉพาะกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีเท่านั้น

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจำนวน 100 คน มีเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีโดยพิจารณาจากองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจ เปิดรับ (ตาราง 7)

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจเปิดรับ จำแนกเป็น 4 ด้านได้แก่ 1. ด้านลักษณะส่วนบุคคล คือ รูปร่างหน้าตา/บุคลิกภาพ และความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์ 2. ด้านดนตรี คือ แนวดนตรี และเนื้อหาเพลง 3. ด้านความสามารถ คือ การเต้น และการร้อง 4. ด้านการดำเนินชีวิต คือ ความมุ่งมั่น, ความอดทน และความมีระเบียบ จากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบด้านลักษณะส่วนบุคคลนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสนใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาคือด้านความสามารถซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับด้านดนตรีคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และ ด้านการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ตามลำดับ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ระบุว่า

“ชอบที่เขาหล่อและเต้นเก่งมากตอนอยู่บนเวทีก็มีเสน่ห์ถึงแม้แต่ละคอนเสิร์ตจะเต้นท่าเดิมๆก็ตาม...” (จีบ, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“คนอะไรไม่รู้ทั้งหล่อแล้วยังเต้นเก่งอีกอะ...”
(แพร, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“ความสามารถรอบด้านดีอะ ชอบก็เพราะแบบนี้” (มีมี, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

จากผลการศึกษารายการประกอบย่อยของนักร้องเกาหลีที่ให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจเปิดรับของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รายการประกอบย่อยของนักร้องเกาหลีที่ให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจเปิดรับมากที่สุด คือ รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 รองลงมาคือ การเดิน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 แนวดนตรี ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 การร้อง ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ความมุ่งมั่น/ความอดทน/ความมีระเบียบ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และเนื้อหาเพลง ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ระบุว่า

“ชอบที่เขาหล่อค่ะ มองเป็นอย่างแรกเลยพี่ แบบว่าตกหลุมรักค่ะ...” (มีมี, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“นักร้องเกาหลีเวลาเดิน โครตเทห์เลยครับ พี่...” (เอ็ม, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“ชอบเวลาเขาเดินอ่ะพี่ ผู้ชายก็เดินแข็งแรง ผู้หญิงเดินก็เซ็กซี่...” (พี, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“ชอบเวลาเขาโชว์ไลฟ์ค่ะ ดูแล้วสนุกไปด้วย...” (จ๊อบ, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

นักร้องเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับเรียงลำดับตามค่าร้อยละ ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุดไปคือ Super Junior ร้อยละ 20.0 รองลงมาคือ Girls Generation และ SNSD คิดเป็นร้อยละ 15.0 Big Bang คิดเป็นร้อยละ 5.0 SHINee, Dong Bang Shin Ki (TVXQ) และ 2PM คิดเป็นร้อยละ 7.0 2NE1 คิดเป็นร้อยละ 6.0 C.N. Blue, 4 Minute, Infinite, Brown Eye Girls คิดเป็นร้อยละ 5.0 Beast และ SS501 คิดเป็นร้อยละ 3.0 Wonder Girls, F.T Island และ T-ara คิดเป็นร้อยละ 2.0 และที่เหลือคือ MBlaq, Miss A, Boyfriend, Rain, f(x), After School คิดเป็นร้อยละ 0.32 (ตาราง 8)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีสี่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจเปิดรับพบว่าองค์ประกอบใหญ่ของนักร้องเกาหลีสี่ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ลักษณะส่วนบุคคล รองลงมาคือ ด้านดนตรี ด้านความสามารถ และ ด้านการดำเนินชีวิต ตามลำดับ และองค์ประกอบย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ รองลงมา คือ การเดิน ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์ แนวดนตรี การร้อง ความมุ่งมั่น/ความอดทน/ความมีระเบียบ และเนื้อหาเพลง

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีสี่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจเปิดรับของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีสี่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจและเปิดรับมากที่สุดคือ รูปร่างหน้าตา และบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรนุช ดันติวิทพงศ์ (2551 : 3-4) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นไทย ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อนักร้องเกาหลีสี่ ในด้านรูปลักษณะของศิลปิน เกาหลีสี่มากที่สุด รองลงมาคือ การเดิน ถือเป็นความโดดเด่นของนักร้องเกาหลีสี่ที่มีลักษณะการเดินคล้ายนักร้องชาติตะวันตก ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์ ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติเกาหลีสี่ที่ขายความเอ็นเตอร์เทนผู้ชม แนวดนตรีที่แต่ละนักร้องจะมีความชัดเจนในเรื่องของแนวดนตรีสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลเนตร สุวรรณพิสิทธิ์ (2551: 3-4) ที่กล่าวว่า ลักษณะร่วมของนักร้องเกาหลีสี่มี 6 ประการ คือ การเน้นความเป็นทีมเวิร์ค การเน้นการปรับตัวและปฏิสัมพันธ์ให้เข้ากับตลาดประเทศเป้าหมาย การทำสัลยกรรมให้หน้าตาดูดีขึ้น เน้นความรับผิดชอบกับบทบาทที่ตนเองได้รับตามที่ค่ายต้องการ ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์ และการสะท้อนลักษณะนิสัยและวัฒนธรรมเกาหลีสี่แบบดั้งเดิมและวัฒนธรรม popculture แบบสมัยใหม่

ตาราง 8 นักร้องเกาหลีที่ถูกเปิดรับ

พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสาร นักร้องเกาหลีที่เปิดรับ	ร้อยละ (n = 100)
นักร้องเกาหลี	
Super Junior	20.0
Girls Generation หรือ SNSD	15.0
Big Bang	5.0
SHINee	7.0
Dong Bang Shin Ki (TVXQ)	7.0
2PM	7.0
2NE1	6.0
C.N. Blue	5.0
4 Minute	5.0
Infinite, Brown Eye Girls	5.0
Beast	3.0
SS501	3.0
T-ara	2.0
Wonder Girls	2.0
F.T Island	2.0
MBLAQ	1.0
Boyfriend	1.0
Miss A	1.0
Rain	1.0
After School	1.0
Rania	1.0

ตอนที่ 3 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยม ในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งคือ เพื่อศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี หลังจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้วได้จำแนกกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีจำนวน 100 คน เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงเก็บข้อมูลเฉพาะกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีเท่านั้น (ตาราง 9)

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจำนวน 100 คน มีปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี ดังนี้

การศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความสนใจนักร้องเกาหลี นักวิจัยได้จำแนกปัจจัยสนับสนุนเป็น 4 ประเด็น คือ 1. พ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี 2. เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี 3. กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี 4. มีรายได้เพิ่ม เช่น การเดินโคฟเวอร์

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความสนใจในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับสื่อเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือเพื่อนชอบนักร้องเกาหลี ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 รองลงมาคือ มีรายได้เพิ่ม เช่น การเดินโคฟเวอร์ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.19 กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.12 และ พ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.61 ตามลำดับนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ระบุว่า

“เพื่อนชอบก่อนค่ะ ก็ชวนหนูลองฟัง ลองดู แล้วคุยกันทุกวันก็กลายเป็นชอบค่ะ...” (มีมี, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“ตอนแรกก็ชอบนักร้องญี่ปุ่นค่ะ แต่เห็นเพื่อนมันชอบกัน เลยลองฟังแรกๆก็ไม่ชอบ แล้วก็หลงรักค่ะ...” (จูน, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“...แรกก็ฟังเพลงไทย แต่เห็นเพื่อนคุยกันเรื่องนักร้องเกาหลี ก็กลัวจะคุยกับเขาไม่รู้เรื่อง เลยลอง

ติดตามดู จนกลายเป็นชอบไปเลยล่ะ...”(สัมภาษณ์, 2554.

สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความสนใจในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี พบว่าปัจจัยสนับสนุนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี รองลงมาคือ มีรายได้เพิ่ม เช่น การเดินโคฟเวอร์ กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลีและ พ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี ตามลำดับ

วิจารณ์ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความสนใจในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี พบว่า เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี เป็นปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการตัดสินใจเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีมากที่สุด ซึ่งถือว่าเพื่อนมีผลต่อการตัดสินใจในการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี สอดคล้องกับทฤษฎีของเสถียร เชยประทับ (2528: 28) ที่กล่าวว่าสื่อบุคคลจะมีประโยชน์มากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับทัศนคติและพฤติกรรมหลังการรับสาร นอกจากนี้ยังเป็นวิธีช่วยให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัด และตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นใจมากขึ้น และในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งคือวัยรุ่นนเพื่อนถือว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของวัยรุ่นนมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Rice (1990: 330-341) ที่กล่าวว่า วิธีชีวิตในช่วงเวลาหนึ่งของการเป็นวัยรุ่นน ผู้ใหญ่บางคนอาจรู้ดีกว่าวัยรุ่นนมีวัฒนธรรมย่อยเป็นของตนเองและบางคนก็เห็นว่าวัฒนธรรมวัยรุ่นนเป็นเงาสะท้อนวัฒนธรรมของผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตามรูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นนจะขึ้นอยู่กับว่าวัยรุ่นนจะยึดพ่อแม่ หรือเพื่อนเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติ

ตาราง 9 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่
ที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี (n = 100)

ปัจจัยที่สนับสนุน	ลำดับปัจจัยสนับสนุน			ค่าเฉลี่ย
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี	40	30	18	2.25
มีรายได้เพิ่ม เช่น เต็ม โคอเฟอร์	30	14	25	2.07
กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี	15	10	18	1.93
พ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการเปิดรับนักร้องเกาหลี	10	14	8	1.92

ตอนที่ 4 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีที่มีต่อวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาด้านผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ ได้พิจารณาองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีใน 9 ด้าน ได้แก่ รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์ แนวดนตรี เนื้อหาเพลง การร้อง การเต้น ความมุ่งมั่น ความอดทน และความมีระเบียบ ที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกผลกระทบออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา (การเรียน) ด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย) ด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม) และด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) รายละเอียดของผลกระทบในแต่ละด้านมีดังนี้ (ตาราง 9)

1. ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน)

จากการศึกษาผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน) ของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าสามารถแบ่งประเภทของผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน) ได้ 3 ประเภทคือ การเรียนภาษาเกาหลี การเรียนเต้น และผลการเรียนหลังจากเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ผลกระทบเชิงบวก

ผลกระทบเชิงบวกด้านการศึกษา (การเรียน) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้แก่ ผลการเรียนดีขึ้น มีทักษะภาษาเกาหลี และมีสมาธิและความจำดีขึ้น การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีผลการเรียนดีขึ้นเนื่องจากการได้แรงบันดาลใจจากนักร้องเกาหลีที่แต่ละคนจะมีเกรดเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูง จึงเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้ตนพยายามตั้งใจเรียน บททวนบทเรียนเพื่อให้ผลการเรียนออกมาอยู่ในระดับดีเหมือนนักร้องเกาหลี สำหรับการมีทักษะภาษาเกาหลีเพราะนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เกิดความสนใจและอยากที่จะสื่อสารด้วยภาษาเกาหลีได้ จึงมีการหาความรู้เพิ่มเติมด้านภาษาเป็นการเพิ่มทักษะการสื่อสารของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่และยังช่วยเพิ่มความกล้าในการสื่อสารภาษาต่างประเทศกับชาวต่างชาติ และสาเหตุของการมีสมาธิและความจำดีขึ้นเนื่องจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดความสนใจที่จะไปเรียนเต้นแนวเกาหลีที่ค่อนข้างอาศัยความจำและสมาธิในการเต้น ส่งผลให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีสมาธิและความจำดีขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เมื่อก่อนไม่ได้ออกกำลังกายเลยคะ นี่เป็นการออกกำลังกาย และได้ลองสังเกตตนเองพบว่าตัวเองแข็งแรงขึ้น และเวลาเดินหรือข้อมต้องใช้สมาธิทำให้มีสมาธิมากขึ้นคะ...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ทราบมาว่านักเรียนเกาหลีที่เราขึ้นชอบนั้นเรียนก็เก่ง ขยันทำงานอีก ก็เลยลองตั้งใจเหมือนเขาดู เพราะเข้าตั้งใจทำอะไรแล้วประสบความสำเร็จ ก็เลยทำแบบไอดอลของเรา ปรากฏว่าเทอมนั้นเกรดขึ้นเยอะเลยคะ อาจจะเป็นเพราะได้เดินด้วยมังคะ ที่ต้องใช้สมาธิในการเรียนเดิน พอมาเรียนในชั้นเรียนก็เลยมีสมาธิกับการเรียนมากขึ้น...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

1.2 ผลกระทบเชิงลบ

ผลกระทบต่อเชิงลบด้านการศึกษา (การเรียน) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้แก่ ให้ความสำคัญกับการเรียนน้อยลง เกรดเฉลี่ยลดลง และการเขียนการพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการเรียนน้อยลงเนื่องจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่แบ่งเวลาให้กับกิจกรรมเกาหลีมากกว่าการเรียน ซึ่งจะใช้เวลาช่วงทบทวนการบ้านมาเรียนภาษาเกาหลีหรือไปเรียนเต้นแนวเกาหลีส่งผลให้เกรดเฉลี่ยบางคนลดลงเพราะทุ่มกับกิจกรรมเกาหลีมากเกินไป ไม่แบ่งเวลาให้กับการทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องและยังไปลอกการบ้านในช่วงเช้า เกรดเฉลี่ยจึงลดลง ภายหลังจากเรียนภาษาเกาหลีก็คิดว่าภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่สำคัญไปไม่น้อยกว่าภาษาอังกฤษ มีการพูดทับศัพท์ภาษาเกาหลีแทนภาษาไทยเป็นบางคำ เวลาเขียนภาษาไทยส่งผลให้เขียนผิดเขียนถูก ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...กลับบ้านไปที่ทบทวนภาษาเกาหลีก่อน ส่วนการบ้านเอาไว้ทีหลังคะ...” (มินท์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...บางทีหนูว่าคนทั่วไปก็รู้ภาษาเกาหลีกัน
เยอะนะ หนูว่าพอๆกับภาษาอังกฤษเลยล่ะ...” (ทิพย์,
2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เวลาอยู่กับเพื่อนที่รู้ภาษาเกาหลีก็จะพูดทับ
ศัพท์บ้าง บางทีก็เขียนภาษาไทยผิดไปบ้างเป็นบางคำ
ก็มีบ้างล่ะ...” (กิส, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

1.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อด้านการศึกษา (การเรียน)

องค์ประกอบของนักเรียนเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบด้านการศึกษา (การ
เรียน)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เชิงบวกได้แก่ ด้านความมุ่งมั่น อุดทนและ
ความมีระเบียบ คือ นักเรียนเกาหลีมีการฝึกฝน การซ้อมร้อง ซ้อมเต้น ที่จะต้องอาศัยความมุ่งมั่น
อดทนและความมีระเบียบ ที่จะส่งผลให้นักเรียนเกาหลีประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงนั้น
สามารถนำมาเป็นต้นแบบและประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่ เช่นความมุ่งมั่นและความมีระเบียบวินัยในการเรียน การอดทนอ่านหนังสือ ดังคำ
สัมภาษณ์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ต่อไปนี้

“...ความอดทนของนักเรียนเกาหลีในการ
ทำงาน พราวมองถึงการทำงานที่มีระเบียบการทำงาน
ที่ต้องเป๊ะ เพราะส่วนใหญ่คุณครูเกาหลีจะตั้งเป็นวง
แต่ละวงก็มีจำนวนสมาชิกต่างกันไป แล้วในแต่ละวง
ต้องอาศัยความมีระเบียบของแต่ละคนในสมาชิก จึง
เป็นต้นแบบการนำความมีระเบียบ มุ่งมั่น และอดทน
มาใช้ในการเรียนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ...”
(พราว, 2554. สัมภาษณ์. 28 กรกฎาคม.)

“...ความมีระเบียบของนักเรียนเกาหลีต่อการ
ร้อง การเต้น ต้องหมั่นฝึกซ้อมจนทำให้ประสบ
ความสำเร็จมีชื่อเสียง ทำให้เห็นว่าความมีระเบียบ
สามารถนำไปสู่ความสำเร็จในด้านการเรียน หรือการ
ทำงานในอนาคตได้...” (ฝ้าย, 2554. สัมภาษณ์. 28
กรกฎาคม.)

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียนรู้)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เชิงลบได้แก่ การเต้นและเนื้อหาเพลง ที่ส่งผลมากที่สุด โดยการเต้นของนักร้องเกาหลีที่มีความเป็นสากล แข็งแรงและพร้อมเพรียง กำลังเป็นที่ได้รับความนิยมในสังคมวัยรุ่นปัจจุบัน ดังนั้นการเต้นของนักร้องเกาหลีจึงชักจูงให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดการฝึกร้องและมีความตั้งใจจนทำให้เกิดการซ้อมมากขึ้นและนอนดึกขึ้นจนไม่มีเวลาไปทำการบ้านและทบทวนบทเรียนส่งผลให้ผลการเรียนลดลง และเนื้อหาเพลงของนักร้องเกาหลีที่เป็นภาษาเกาหลีจึงทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดการเรียนภาษาเกาหลีและนำไปใช้พูดในชีวิตประจำวัน จนส่งผลให้พูดภาษาไทยคำเกาหลีคำ จนเป็นความเคยชินและพูดภาษาไทยผิด และเขียนผิด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เพื่อนบางคนเห็นวันๆ เอาแต่เต้น ทุ่มเทมาก เข้ามาก็เห็นลอกการบ้าน หลังเลิกเรียนก็ไปเต้นแนวเกาหลี เห็นวันหนึ่งก็ทำอยู่แค่นี้...” (มินท์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ช่วงเย็นกว่าจะซ้อมเสร็จก็ค่ำละพี่ บางวันก็ไม่ได้ทำการบ้าน ก็เลยไปลอกการบ้านเพื่อนในตอนเช้าอะ...” (แบงค์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...สังคมให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาเกาหลี เด็กรุ่นใหม่ก็จะถูกปลูกฝังด้วยภาษาพูดที่ผิด ส่งผลให้เด็กรุ่นใหม่พูดภาษาไทยหรือเขียนภาษาไทยผิดไปด้วย...” (มินท์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)

2.1 ผลกระทบเชิงบวก

ผลกระทบเชิงบวกด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้แก่ มีเงินเก็บมากขึ้น ทำงานมีรายได้เสริม และการสร้างอาชีพ การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเงินเก็บมากขึ้นเนื่องมาจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เก็บออมเงินจากรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง เพื่อนำไปซื้อเสื้อนักร้องเกาหลีเช่น คีวีคิกอนเสิร์ด บัตรคอนเสิร์ด ของที่ระลึก เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยที่ไม่พึ่งเงินจากผู้ปกครอง บางคนอาศัยการทำงานเพื่อหารายได้เสริมมาใช้ในการจับจ่ายใช้สอยซื้อ

สื่อกรณ์รื่องเกาหลิ และบางคนไม่มีรายได้อาจจากจากผู้ปกครองเพิ่มแต่มีความต้องการซื้อจึงทำให้เกิดการทำงานเพื่อมีรายได้อพิเศษ นำมาซึ่งการสร้างอาชีพของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหมเช่นการขายของที่ระลึก การนำเข้าเสื้อผ้าจากเกาหลิ เครื่องสำอางเกาหลิ เครื่องประดับเกาหลิ และสินค้าเกาหลิ ที่นำมาซึ่งรายได้อของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ได้เงินจากพ่อแม่เป็นรายเดือนละ ก็ 3,500 บาท เวลาจะซื้อของถ้าไม่พอก็จะลองขอดูก่อน ถ้าไม่ได้ค่อยเอาเงินเก็บซื้อ แลเดียร์ก็เดินโคฟบางทีก็ได้เงินจากการไปโชว์บ้าง ไปประกวดบ้างแล้วแต่ว่าจะได้เงินเท่าไรร พอได้มาก็จะเก็บไว้ใช้ต่อไปละ...”
(เดียร์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เป็นการช่วยให้ให้คนที่มืออาชีพค้าขายได้มีการค้าขายในรูปแบบใหม่ๆ เช่น ขายเครื่องสำอาง เสื้อผ้า ก็ฟซื้อป นำเข้าจากเกาหลิ ของที่ระลึก และยังช่วยให้เด็กที่ชอบเดินได้มีสถานที่แสดงออกแล้วยังมีรายได้อเสริมอีกด้วย...”(ต๊ก, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

2.2 ผลกระทบเชิงลบ

ผลกระทบเชิงลบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)ของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหมที่ติดตามข่าวสารนกรณ์รื่องเกาหลิ ได้แก่ เงินไม่พอใช้และครอบครัวมีรายจ่ายมากขึ้น การที่นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหมปลายพุ่มเพื่อกับการใช้จ่ายซื้อสื่อ ซื้อบัตรคอนเสิร์ต เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ใช้จ่ายกับบางสิ่งบางอย่างที่แพงเกินไป จนส่งผลให้เงินไม่พอใช้ ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหมเองก็ข้งขอเงินผู้ปกครอง ดังนั้นครอบครัวจะมีรายจ่ายเพิ่มมากขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ในแต่ละเดือนเงินไม่พอใช้เพราะต้องซื้อเครื่องสำอาง เสื้อผ้า และเอาไปทำกิจกรรม เลขต้องของผู้ปกครองเพิ่มเติมในแต่ละเดือน...”(ตึก, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เมื่อก่อนใช้เงินก็พอนะค่ะ ค่อยเดือนไม่เคยขอพ่อแม่เพิ่ม แต่พอมาติดตามนักร้องเกาหลีก็รู้ว่าฟุ่มเฟือยแต่หยุดไม่ได้ อยากได้อะไรก็ขอพ่อแม่เพิ่มเติม...” (มินท์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

2.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีผลในเชิงลบเท่านั้นได้แก่ ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์และรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ ซึ่งนักร้องเกาหลีที่มีความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์สูง การทำให้คนดูมีส่วนร่วมกับการแสดง การแสดงสดออกมาดี ทำให้ได้รับความนิยม เมื่อการแสดงสดน่าติดตามจึงซื้อแผ่นวีดีโอการแสดงสดของนักร้องเกาหลี มาเก็บไว้ดูอีกหลายๆ รอบ ราคาของแผ่นคอนเสิร์ตนั้นมีราคาแพงเพราะเป็นแผ่นนำเข้า เช่นเดียวกับรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพของนักร้องเกาหลีที่ผ่านการปรุงแต่งจากเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ เสื้อผ้าเนวมักร้องเกาหลีก็จึงมีราคาสูง จึงทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดการใช้จ่ายและไม่พอกับรายได้ที่ได้จากผู้ปกครอง จึงส่งผลให้ต้องขอเงินจากผู้ปกครองเพิ่ม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การเอ็นเตอร์เทนบนเวทีของนักร้องเกาหลีสนุกครับ แกรมแสดงสดออกมาแล้วน่าติดตาม ก็เลยซื้อแผ่นมาเก็บไว้ครับ...”(โต, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“...ตั้งแต่ติดตามนักร้องเกาหลีก็หันมาใช้เครื่องสำอางที่อิมพอร์ตจากประเทศเกาหลีเช่นEtude, The Skinfood, Holika ก็ซื้อมาใช้เพราะอยากดูดีเหมือนนักร้องเกาหลี...”(แพตตี้, 2554. สัมภาษณ์. 27 กรกฎาคม.)

“...เสื้อผ้าเห็นทุกร้านจะมีรูปนักร้องเกาหลี
สวมเสื้อผ้าชุดนี้แล้วนะ เห็นแล้วก็อยากใส่ ก็จะมีซื้อมา
ใส่ แต่ต้องไม่แพงเกิน...”(กิ๊บ, 2554. สัมภาษณ์. 27
กรกฎาคม.)

3. ผลกระทบด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)

3.1 ผลกระทบเชิงบวก

ผลกระทบเชิงบวกด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้แก่ มีเพื่อนกลุ่มใหม่ รู้จักการทำงานเป็นทีม
และกล้าแสดงออก การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ มีเพื่อนกลุ่มใหม่ จากการ
รวมตัวกันทำกิจกรรมเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี เป็นการขยายสังคมของตนเอง และการที่ได้อยู่
รวมกันเป็นกลุ่มนั้นจะต้องอาศัยการทำงานที่เป็นทีม รู้จักคำว่ามิตรภาพระหว่างเพื่อน รู้จักคำว่าแพ้
แล้วสู้ใหม่ รู้จักการทำงานเป็นทีมที่ต้องอาศัยทุกคนร่วมมือกัน และการได้รู้จักความหมายของคำ
ว่า "ให้" โดยที่ไม่หวังสิ่งตอบแทน สำหรับการกล้าแสดงออกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่เนื่องจากภายในกลุ่มสังคมที่มีความชื่นชอบคล้ายกันจะมีลักษณะท่าทาง การแต่งกายที่
คล้ายกัน อยู่ในกลุ่มเพื่อนกัน จึงทำให้การแสดงออกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่
ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ได้รู้จักเพื่อนใหม่จากกิจกรรมที่
เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี ได้มีเวลาอยู่ร่วมกันทำให้
รู้จักคำว่ามิตรภาพ และต้องอาศัยการทำงานที่เป็นทีม
ในการทำกิจกรรมๆ หนึ่ง...”(เดียร์, 2555. สัมภาษณ์. 3
มีนาคม)

“...เวลาได้อยู่กับกลุ่มที่ชอบนักร้องเกาหลี
เหมือนกัน ก็จะมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้า
แต่งตัว และรู้จักการการร่อนที่นักร้องเกาหลีจะมาแสดง
สดในประเทศไทย เมื่อนั้นตนจะแสดงออกความเป็น
แฟนคลับของตนเองให้มากที่สุด...”(ตึก, 2555.
สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

3.2 ผลกระทบเชิงลบ

ผลกระทบเชิงลบด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลีสู่ได้แก่ มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลง ก้าวร้าวกับผู้ปกครอง รวมกลุ่มมั่วสุม และโดนดูถูกจากสังคม การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลงเนื่องจากใช้เวลาอยู่กับเพื่อนช่วงหลังเลิกเรียนและช่วงวันหยุดจึงทำให้มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลง ขาดการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ การก้าวร้าวกับผู้ปกครองเนื่องมาจากการได้มีสังคมหรือกลุ่มเพื่อนใหม่และการใช้เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อนจะถูกตามใจจากกลุ่มเพื่อนเป็นระยะเวลาหนึ่ง เมื่อเกิดการขัดแย้งหรือโต้แย้งจากผู้ปกครองจึงทำให้หงุดหงิดและเกิดอาการก้าวร้าวเพราะไม่ได้ถูกตามใจ รวมกลุ่มกันมั่วสุม เนื่องมาจากการที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมการประกวดและถูกสังคมมองว่าเป็นการมั่วสุม อาจก่อให้เกิดการเสียทรัพย์และเป็นอันตราย กลายเป็นการโดนดูถูกจากสังคมไปโดยปริยาย ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...พ่อแม่ก็มีตักเตือนเป็นบางครั้งว่าอย่ามั่วแต่ทำกิจกรรมหรือเปิดรับนักร้องเกาหลีสักมากเกินไป สนใจการเรียนบ้าง เพราะคงเป็นห่วงกลัวว่าจะไม่สนใจการเรียน ก็รู้สึกนะครับว่าเจอพ่อแม่บ่อยลง แต่ไม่รู้จะทำยังไง เพราะเราอยากทำในสิ่งที่เรา...”(ตั้ม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...มีกลุ่มคนในสังคมเรียกพวกนักเรียนที่ชอบนักร้องเกาหลีสื่อว่า คิงเกาหลีสื่อ พวกหนูโกรธมากคะ มันหมายความว่าถึงพวกที่คลั่งจนไร้เหตุผล...”(เคียร์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เพื่อนบางคนก็บอกว่าที่เราทำกิจกรรมนี้ มันไร้สาระ แต่ที่เราทำก็เหมือนเพื่อนคนอื่นไปเตะบอล ไปแข่งรถ เราชอบของเรา แต่ไม่ชอบที่สังคมบางกลุ่มว่าเรามามั่วสุม ผมไม่ชอบเลย...”(ตั้ม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

3.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีสี่ที่มีผลต่อผลกระทบด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่มีผลในเชิงบวกได้แก่ แนวดนตรี เนื่องจากมีสังคมที่ชอบเพลงเกาหลีสี่ที่มีแนวดนตรีเดียวกันเพิ่มขึ้นจากการชักชวนของเพื่อนต่างกลุ่ม และทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น รวมกลุ่มกันพูดคุยเกี่ยวกับข่าวสารนักร้องเกาหลีสี่ เด่นคัพเวอร์ และไปดูคอนเสิร์ตของนักร้องเกาหลีสี่ที่มีการแสดงในเชียงใหม่ในช่วงเวลานั้น จึงนัดพบกับกลุ่มเพื่อนที่ชอบแนวดนตรีเดียวกันและใช้เวลากับเพื่อนกลุ่มนี้มากขึ้นหลังจากที่เปิดรับนักร้องเกาหลีสี่แนวดนตรีเดียวกัน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...แรกๆ หนูกับเพื่อนก็คุยกันเรื่องแนวดนตรีเกาหลีสี่ บ่อยครั้งขึ้นก็ซี้กัน เลยได้เพื่อนใหม่จากการพูดคุย หรือทำกิจกรรมร่วมกันของคนชอบแนวเพลงเกาหลีสี่...” (เดียร์, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“...คนชอบแนวเพลงเกาหลีสี่เหมือนๆ กันครับ เลขนัดเจอกันและก็พูดคุยเกี่ยวกับแนวดนตรี แลกเปลี่ยนกัน แล้วก็สนิทกันมากขึ้น...” (ซี, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีสี่ที่มีผลต่อผลกระทบด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่มีผลในเชิงลบได้แก่ การเดิน เนื่องการเดินของนักร้องเกาหลีสี่มีความโดดเด่นที่ทำให้ตัดสินใจที่จะเดินคัพเวอร์ และได้กระแสที่วัยรุ่นนิยมเดินคัพเวอร์กัน จึงเกิดการรวมกลุ่มการเดินคัพเวอร์นักร้องเกาหลีสี่ ทำให้ได้รู้จักเพื่อนใหม่จากการชวนของเพื่อนของเพื่อน ใช้เวลาอยู่ร่วมกับเพื่อนมากขึ้น จึงทำให้ใช้เวลากับครอบครัวน้อยลง ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...การเดินของนักร้องเกาหลีสี่ทำให้ตัดสินใจเดินคัพเวอร์ ได้เพื่อนที่รักการเดินคัพเวอร์เยอะเลย ค่ะ และใช้เวลาในการทำกิจกรรมด้วยกัน เพราะเสาร์

และอาทิตย์ก็ต้องเจอกันอยู่แล้ว แต่ก็ใช้เวลากับ
ครอบครัวน้อยลง...” (กวาง, 2554. สัมภาษณ์. 22
กรกฎาคม)

4. ผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต)

4.1 ผลกระทบเชิงบวก

ผลกระทบเชิงบวกด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้แก่ เลียนแบบสิ่งดีจากนักร้องเกาหลี(ความ
อดทน มุ่งมั่นและมีระเบียบ)และประสบความสำเร็จกับสิ่งที่ตั้งใจทำ การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอ
เมืองจังหวัดเชียงใหม่เลียนแบบสิ่งดีจากนักร้องเกาหลีเช่นนำการเรียนดีของนักร้องเกาหลีมาเป็น
ต้นแบบในด้านการเรียนของตัวเองที่จะดีขึ้นตามนักร้องเกาหลี การนำความอดทน ความมุ่งมั่น มี
ระเบียบของนักร้องเกาหลีเป็นแบบอย่างในการทำงานอย่างไร้ข้อบกพร่องให้ประสบความสำเร็จ ดัง
คำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...บางทีก็ก็มีผลต่อเวลาเรียน ทำไมนักร้อง
เกาหลีซ้อมก็หนัก เกรตอกมาดี ก็เลยคิดว่าเราชอบเขา
ก็ต้องทำให้ได้เหมือนเขา...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3
มีนาคม)

“...การซ้อมเต้นของนักร้องเกาหลีซ้อมกัน
เป็นวันๆ นานเป็นหลายเดือน กว่าจะได้ออกมาแสดง
สด ก็เลยคิดนำมาเป็นแบบอย่างในการซ้อมเต้น...”
(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

4.2 ผลกระทบเชิงลบ

ผลกระทบเชิงบวกด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ได้แก่ แต่งตัวไม่มีกาลเทศะ ปลูกฝังค่านิยมความ
สวยความหล่อ เห็นห่างจากสถาบันครอบครัว แนวเพลงไทยถูกเกาหลีกลืนและโกหกผู้ปกครอง
การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้รับค่านิยมการแต่งตัวแนวเกาหลีที่นำมา
ลอกเลียนแบบ ซึ่งบางชุดซึ่งไม่เหมาะสมกาลเทศะ สั้นไป โป๊ไป และเยอะขึ้นไป ส่วนค่านิยมว่า
ความหล่อ ความสวยจะได้รับการยอมรับจากสังคมเพราะสังคมปัจจุบันกำลังสรรเสริญคนที่หน้าตา

มากกว่าความดี ค่านิยมการศัลยกรรมที่ค่อยๆ ถูกปลูกฝังจากสื่อที่เปิดรับว่าการศัลยกรรมแล้วจะได้ การยอมรับจากสังคม ความเห็นห่างจากสถาบันครอบครัวเพราะวิถีชีวิตที่ใช้เวลาไปกับการทำ กิจกรรมที่เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีจนทำให้เห็นห่างจากครอบครัวมากขึ้นไปเรื่อยๆ สำหรับแนว คนตรีไทยที่ถูกเกาหลีกลืนนั้นเนื่องมาจากความนิยมเพลงเกาหลีมีมากกว่าเพลงไทยจึงทำให้ทาง ค่ายเพลงปรับแนวเพลงมาอิงแนวเกาหลีมากขึ้นส่งผลให้เสียความเป็นคนตรีไทยไปแม้กระทั่งเพลง ถูกหุงเอง ในส่วนของการโกหกผู้ปกครองนั้น นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีการ โกหกเรื่องการหนีไปทำกิจกรรมโดยที่ผู้ปกครองไม่อนุญาตจึงโกหกว่าไปตีพวงหรีดจริงๆ แล้วไป ทำกิจกรรมที่ผู้ปกครองสั่งห้าม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ห่วงเรื่องการแต่งกายที่โป๊ ใส่กางเกงขา สั้นไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เพราะวัฒนธรรม สวนเสื้อผ้าแบบมิดชิด...” (เก๋, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...สื่อทุกวันนี้จะนำเสนอหรือให้การ ศัลยกรรม หนูมองว่าลัวจะให้คนไปให้ความสำคัญ กับความสวยความหล่อมากกว่าที่จะดูความดีของคน ...” (เก๋, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เพื่อนหนุมียุคนหนึ่งที่อะไรก็นักร้อง เกาหลี พ่อแม่เตือนอะไรไม่ฟัง แต่เหมือนจะคลั่ง นักร้องเกาหลีมาก จนน่าจะเชื่อที่นักร้องเกาหลีมากกว่า ผู้ปกครองอีก...” (กิส, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เพลงไทยปัจจุบันนี้ทำตามแนวเกาหลี เพราะสังคมมองไปที่ผลงานนักร้องเกาหลีว่ามีความ น่าสนใจมากกว่าเพลงไทย มีบางค่ายเพลงถึงกับส่ง ศิลปินไปฝึกที่เกาหลีเลยก็มี...” (ทิพย์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

4.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต)

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถี ชีวิต) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่มีผลในเชิงบวกได้แก่ ความมุ่งมั่น ความ

อดทนและความมีระเบียบ เนื่องจากนักร้องเกาหลีมุ่งเป้าประกอบด้านความมุ่งมั่น ความอดทนและความมีระเบียบ จึงส่งผลต่อวิถีชีวิตของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่จะนำมาเป็นต้นแบบ เกิดการเลียนแบบในสิ่งดีๆ จากนักร้องเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...นักร้องเกาหลีสื่อความอดทนในการฝึกซ้อมอย่างหนัก แล้วกลับมามองตัวเองว่าถ้าเราอดทนในการเรียนก็สามารถทำให้เราเรียนได้เกรดดีขึ้นได้...”(พราว, สัมภาษณ์)

“...หนูเอาความมุ่งมั่นของนักร้องเกาหลีสมาช่วยเรื่องการเรียนค่ะ เทอมที่ผ่านมาหนูอ่านหนังสือแล้วจะเอารูปของนักร้องเกาหลีสมาดูเพื่อเป็นกำลังใจในการอ่านหนังสือของหนูค่ะ...” (หญิง, 2554. สัมภาษณ์. 28 กรกฎาคม.)

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีสื่อที่มีผลต่อผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่มีผลในเชิงลบ ได้แก่ รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ และแนวดนตรี เนื่องจาก รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดการแต่งกายเลียนแบบนักร้องเกาหลีสักคำสัมภาษณ์และแต่งกายเหมือนนักร้องเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ ซึ่งการแต่งกายแบบนักร้องเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ไม่เหมาะสมกับคนไทย ส่วนแนวดนตรีของนักร้องเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากส่งผลให้ตลาดเพลงในเมืองไทยเลียนแบบแนวเพลงเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ก็แนวเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ ก็เป็นกระแสรับใครแต่งแนวเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ คูนิดหน่อยอะ แสดงว่าไม่ตกเทรนด์...”(โต, 2554. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม)

“...เพลงไทยปัจจุบันนี้ทำตามแนวเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ เพราะสังคมมองไปที่ผลงานนักร้องเกาหลีสักคำสัมภาษณ์ว่ามีความน่าสนใจมากกว่าเพลงไทย มีบางค่ายเพลงถึงกับส่งศิลปินไปฝึกที่เกาหลีสักคำสัมภาษณ์ก็มี...” (ทิพย์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ห่วงเรื่องการแต่งกายที่ไป ใส่กางเกงขา
สั้นไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เพราะวัฒนธรรม
สวนเสื้อผ้าแบบมิดชิด...” (เก้, 2555. สัมภาษณ์. 3
มีนาคม)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาผลกระทบของนักร้องเกาหลีนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่ ซึ่งสามารถจำแนกผลกระทบได้ 2 ด้านคือ ผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบ
ดังต่อไปนี้

ผลกระทบเชิงบวก

1. ด้านการศึกษา (การเรียน)

ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีผลการเรียนดีขึ้น มีทักษะภาษาเกาหลี
และมีสมาธิความจำดีขึ้น

2. ด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่พบว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเงินเก็บมากขึ้น ทำงานมีรายได้เสริม
และช่วยสร้างอาชีพใหม่ๆ

3. ด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)

ผลกระทบด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเพื่อนใหม่จากการเข้ากลุ่ม รู้จักการ
ทำงานเป็นทีม และกล้าแสดงออกมากขึ้น

4. ด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต)

ผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดการเลียนแบบสิ่งดีๆ จากนักร้อง
เกาหลีสวน (ความอดทน มุ่งมั่นและมีระเบียบ) จนทำให้ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่ตั้งใจทำ

ผลกระทบเชิงลบ

1. ด้านการศึกษา (การเรียนรู้)

ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียนรู้)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการเรียนน้อยลง มีผลการเรียนลดลง และพูดเขียนภาษาไทยแบบผิด ๆ

2. ด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีรายจ่ายเยอะขึ้นจนทำให้เงินไม่พอใช้ ต้องขอเพิ่มจากพ่อแม่ทำให้ครอบครัวมีรายจ่ายมากขึ้น

3. ด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)

ผลกระทบด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลง มีอาการก้าวร้าวกับผู้ปกครอง ไปรวมกลุ่มมั่วซุม และโดนดุจากสังคม

4. ด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต)

ผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต)เชิงบวกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่แต่งตัวไม่มีกาลเทศะ ถูกปลูกฝังค่านิยมความ สวยความหล่อมากกว่ามอที่จิตใจ เห็นห่างจากสถาบันครอบครัว แนวเพลงไทยถูกเกาหลีกลืน และมีพฤติกรรมโกหกผู้ปกครอง

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการศึกษาผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียนรู้) เชิงบวกต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดผลกระทบคือ ผลการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ดีขึ้นเป็นผลมาจากการที่นักร้องเกาหลีเป็นแบบอย่างในด้านการเรียน เพราะนักร้องเกาหลีส่วนมากมีผลการเรียนดีมาจากความพยายาม อดทนทั้งการเรียนและการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรภา สุวรรณโชติ (2551:3) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ มีการเรียนรู้ คุณค่าที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต เช่น ความพยายาม และความอดทน เป็นต้น ส่วนการมีทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี คือ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ต้องการที่จะเข้าใจภาษาเกาหลีเพื่อติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี สอดคล้องกับทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารของ McCombs and Becker (1979: 18-19) ที่กล่าวว่า การเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการรู้เหตุการณ์

(surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหว และสังเกตการณ์สิ่งต่าง ๆ รอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย รู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้ และนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีสมาธิ ความจำดีขึ้น เพราะเกิดจากการเชื่อมเดินที่ต้องอาศัยความมีสมาธิและความจำ จึงนำไปใช้กับการเรียนได้ สอดคล้องกับแนวคิดผลกระทบของสื่อของ McQuail (2000: 145) ที่กล่าวว่า ผลกระทบของสื่อ เป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบหรือความเข้มของความรู้สึกรู้สึกนึกคิดความเชื่อ หรือพฤติกรรม ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การมาเดินโคฟเวอร์ทำให้ส่งผลให้เกิดผลกระทบตามมาก็คือไปเดินแล้วเกิดสมาธิและความจำดีขึ้น ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน) เจริญลต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดผลกระทบ คือ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการเรียนน้อยลง ส่งผลให้ผลการเรียนลดลง ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เป็นช่วงอายุที่ความมีความต้องการยอมรับจากกลุ่ม จึงทำให้ทุ่มเทไปกับการทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าที่จะสนใจการเรียน ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยแนวคิดลักษณะเฉพาะของวัยรุ่นของพรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539: 13) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่ม และถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ส่วนการเขียนการพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง เนื่องมาจากการพูดภาษาเกาหลีคำ ไทยคำ ปนกันทำให้ลืมตัวพูดผิดและเขียนผิดจนเคยชิน

ด้านเศรษฐกิจ(การใช้จ่าย)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดผลกระทบเชิงบวกพบว่านักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่พุ่มเพื่อกับการใช้จ่ายซื้อสื่อ ซื้อบัตรคอนเสิร์ต ใช้จ่ายกับบางสิ่งบางอย่างที่แพงเกินไปซึ่งนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เองก็ยังขอเงินผู้ปกครองแต่ใช้จ่ายเงินสูงมาก เช่นเดียวกับผลกระทบต่อครอบครัวที่เปิดรับนักเรียนเกาหลีแล้วผู้ปกครองจะมีรายจ่ายมากขึ้นในการจ่ายค่าเรียนภาษา เรียนเดิน ซื้อสื่อเครื่องแต่งกาย และเครื่องสำอางแนวเกาหลี เนื่องจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เป็นวัยเรียนและยังขอเงินจากผู้ปกครอง และเกิดการโกหกผู้ปกครองเพื่อให้ได้ซื้อสิ่งที่อยากได้มา บางครั้งยังมีการขโมยเงินจากผู้ปกครองแล้วให้หกรายเดือนที่ตนเองได้รับ และ เกิดการสร้างอาชีพใหม่ๆ เช่น การขายสินค้านำเข้าจากเกาหลี การขายของที่ระลึก การสอนภาษาเกาหลี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรนุช ดันตวิฑิตพงษ์ (2551: 3-4) ที่กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี คือ เสียเวลา เสียเงิน และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การโกหก การขโมยเงินจากผู้อื่น การเสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิต ในการติดตามศิลปินนักร้องเกาหลี และวัยรุ่นไทย มีพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี โดยซื้อและการสะสมของที่ระลึกต่างๆ การไปชมคอนเสิร์ต การติดตามศิลปินนักร้องที่คลั่งไคล้ไปตามสถานที่ต่างๆ ทำของขวัญให้ การผลิตสินค้าที่เกี่ยวกับศิลปินเพื่อเป็นธุรกิจ

ด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดผลกระทบคือ การได้รู้จักสังคมใหม่ๆ ที่ทำให้ตนเองมีคุณธรรมมากขึ้น มิตรภาพระหว่างเพื่อน ได้รู้จักการทำงานเป็นทีมที่ต้องอาศัยทุกคนร่วมมือกัน เนื่องจากการรวมกลุ่มของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้ทำกิจกรรมร่วมกันและมีความผูกพัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรภา สุวรรณโชติ (2551:3) ที่กล่าวว่า แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในประเด็นต่างๆ โดยแบ่งเป็น 1. คุณค่าที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต เช่น ความพยายาม และความอดทน เป็นต้น 2. คุณค่าที่เกี่ยวกับคนรอบข้าง เช่น มิตรภาพระหว่างเพื่อน ด้านการเข้ากลุ่มทำให้มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลงพ่อแม่ไม่ได้สั่งสอนลูกเพราะมีเวลาอยู่ด้วยกันน้อย เนื่องจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ใช้เวลาไปอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัวเพราะวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการแสวงหาตัวตน และต้องการยอมรับจากกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ พรพิมล เกษมมากรินทร์ (2539: 13) ที่กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่ม และถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่เด็กจะยังไม่แน่ใจในบทบาทของตนเองต่อสังคม สิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเขาต้องการความเป็นตัวของตัวเอง คือ การพยายามหาเอกลักษณ์ของตนเองจากการแต่งกาย การใช้คำพูดที่เข้าใจเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น

ด้านวัฒนธรรม(วิถีชีวิต)ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดผลกระทบคือ การนำความอดทน มุ่งมั่น และมีระเบียบมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเอง การนำการเรียนดีของนักร้องเกาหลีมาเป็นต้นแบบในด้านการเรียนของตัวเองที่จะดีขึ้นตามนักร้องเกาหลี สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรภา สุวรรณโชติ (2551:3) ที่กล่าวว่า แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในประเด็นคุณค่าที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต เช่น ความพยายาม และความอดทน เป็นต้น ผลกระทบต่อสังคมที่ชัดเจนที่สุดคือ การดำเนินชีวิตเปลี่ยนไปนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีนักร้องเกาหลีเป็นต้นแบบการดำเนินชีวิตซึ่งส่งผลให้มีความเห็นห่างจากสถาบันครอบครัว เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมตามแบบกลุ่มที่ตนเองชื่นชอบ สอดคล้องกับแนวคิดของสมชาย ชาญรัตนกุล (2526: 98) ที่กล่าวว่าวัยรุ่นที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันจะมีความสนใจ มีอุดมคติที่คล้ายคลึงกันและมักอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งสร้างสรรค์กิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน ตลอดจนกฎเกณฑ์ต่างๆ ของกลุ่มขึ้น ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะให้ความเคารพและภักดีต่อกฎเกณฑ์ที่กลุ่มตั้งขึ้น เช่น การแต่งกาย การพูด และคำนิยาม ทำให้กลุ่มจึงมีผลต่อการดำรงชีวิตของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มากกว่า ในส่วนของผลกระทบต่อสังคมที่ชัดเจนที่สุดคือ การแต่งกายเลียนแบบนักร้องเกาหลีอาจทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ถูกกลืนวัฒนธรรมความเป็นไทยในเรื่องการแต่งกายแบบเหมาะสม เนื่องจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่แต่งกายเลียนแบบนักร้องเกาหลีทั้งเสื้อผ้า หน้า ผม

เครื่องประดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ Rice (1990: 330-341) ที่กล่าวว่า การแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงวัฒนธรรมวัยรุ่นได้อย่างเด่นชัดที่สุด เป็นหนทางสำคัญที่วัยรุ่นค้นพบและแสดงออกมาซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง แสดงให้เห็นถึงปมขัดแย้งกับผู้ใหญ่ด้านการไม่เป็นอิสระ รวมทั้งทำให้วัยรุ่นมั่นใจในตัวเองและมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มสังคมของคน

ตาราง 10 ผลกระทบจากองค์ประกอบนักร้องเกาหลี

ผลกระทบเชิงบวก	องค์ประกอบที่มีผล	ผลกระทบเชิงลบ	องค์ประกอบที่มีผล
ด้านการศึกษา (การเรียนรู้)			
- ผลการเรียนรู้ดีขึ้น	- ความมุ่งมั่น/อดทน/มีระเบียบ	- ให้ความสำคัญกับการเรียน	- ความมุ่งมั่น/อดทน/มีระเบียบ
- มีทักษะภาษาเกาหลี	- ความมุ่งมั่น/อดทน/มีระเบียบ	- น้อยลง	- และการเต้น
- มีสมาธิและความจำดีขึ้น	- ความมุ่งมั่น/อดทน/มีระเบียบ	- เกรคเฉลี่ยลดลง	- ความมุ่งมั่น
		- การเขียนการพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง	- เนื้อหาเพลง
ด้านการเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)			
- มีเงินเก็บมากขึ้น	-	- เงินไม่พอใช้	- ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์
- ทำงานมีรายได้เสริม	-	- ครอบครัวมีรายจ่ายมากขึ้น	- แนวดนตรี
- การสร้างอาชีพ	-		

ตาราง 10 (ต่อ)

ผลกระทบเชิงบวก	องค์ประกอบที่มีผล	ผลกระทบเชิงลบ	องค์ประกอบที่มีผล
ด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)			
<ul style="list-style-type: none"> - มีเพื่อนกลุ่มใหม่ - รู้จักการทำงานเป็นทีม - กล้าแสดงออก 	<ul style="list-style-type: none"> - แนวคณตรี การเดิน - แนวคณตรี การเดิน - แนวคณตรี การเดิน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลง - ก้าวร้าวกับผู้ปกครอง - รวมกลุ่มมั่วซุม - การถูกลูกของสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> - รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ - ความอดทน - -
ด้านวัฒนธรรม(วิถีชีวิต)			
<ul style="list-style-type: none"> - เลียนแบบสิ่งดีจากนักร้องเกาหลี (ความอดทน มุ่งมั่นและมีระเบียบ) - ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่ตั้งใจทำ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความมุ่งมั่น/อดทน/มีระเบียบ - ความมุ่งมั่น/อดทน/มีระเบียบ 	<ul style="list-style-type: none"> - แต่งตัวไม่มีกาลเทศะ - ปลุกฝังค่านิยมความ สวย ความหล่อ - เห็นห่างจากสถาบันครอบครัว - แนวเพลงไทยถูกเกาหลีกลืน - โทษกับผู้ปกครอง 	<ul style="list-style-type: none"> - รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ - รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ - แนวคณตรี - แนวคณตรี -

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

ในการสอบถามความคิดเห็นต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ด้วยแบบสอบถามปลายเปิด จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 202 คน สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังต่อไปนี้(ตาราง 11)

ความคิดเห็นต่อสื่อของนักร้องเกาหลีที่มีผลกระทบต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

1. กลุ่มที่ไม่เปิดรับ

สื่อที่นำเสนอ นักร้องเกาหลีมีผลกระทบต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับมาก เพราะปัจจุบันวัยรุ่นเป็นวัยที่ปรับตัว และมองหาความเป็นตัวตนของตัวเอง สื่อก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เข้ามาอิทธิพลต่อการใช้ชีวิต สื่อนำเสนอข่าวสารต่างๆ กลายเป็นจุดสนใจของวัยรุ่นที่จะเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบด้านต่างๆ ทั้งการแต่งกาย แต่งหน้า การเดินนำไปสู่การเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่น เครื่องสำอาง ด้านการเลียนแบบ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ระบุว่า กลุ่มวัยรุ่นที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี เลียนแบบด้านการแต่งกาย การเดินเลียนแบบ การอยากผิวขาว สวยเหมือนนักร้องเกาหลี และนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ยังระบุในทำนองเป็นห่วงด้วยว่า ห่วงกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจะลืมนวัตกรรมไทย ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ไทย ดังคำสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

2. กลุ่มที่เปิดรับ

สื่อที่นำเสนอ นักร้องเกาหลีมีผลกระทบต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับมาก นักร้องเกาหลีได้แทรกมาทางสื่อในรูปแบบต่างๆ ทั้งดนตรี การเดิน การแต่งกายและวัฒนธรรม การนำนักร้องเกาหลีนำมาเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาสินค้า เพราะสามารถดึงดูดวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้กับวัยรุ่นในการเลียนแบบ อีกทั้งการที่สื่อนำเสนอเบื้องลึกเบื้องหลังของนักร้องเกาหลีที่มีที่มาอย่างไร ก่อนจะมีชื่อเสียงทำให้เห็นถึงความพยายาม ความสามารถ บางคนนำข้อดีของนักร้องเกาหลีไปเป็นแบบอย่างการดำรงชีวิต เกิดการติดตามและซึมซับความเป็นเกาหลีเข้าไป และเพื่อนก็ส่วนในการชักจูงให้นิยมชมชอบในตัวนักร้องเกาหลี

ความคิดเห็นต่อรูปแบบนำเสนอข่าวสารนักร้องเกาหลีของสื่อ

1. กลุ่มที่ไม่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่อยากให้นำเสนอมุมดีๆ ของนักร้องเกาหลี ทำอย่างไรจึงประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีชื่อเสียงโด่งดัง ผลงานของตัวนักร้องเกาหลี การดำเนินชีวิตที่แท้จริง

2. กลุ่มที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่อยากให้นำเสนอเทปการแสดงคอนเสิร์ตของนักร้องเกาหลี การทำงานของค่ายกับตัวนักร้องเกาหลี ความเป็นมาของนักร้อง ความเคลื่อนไหว ประวัติ นักร้องเกาหลี แฟชั่น เกมโชว์ ครอบครัวย การใช้ชีวิตประจำวัน การประกวดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี และวัฒนธรรมเกาหลี

ความคิดเห็นต่อกลุ่มคนที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

1. กลุ่มคนที่ไม่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่า เป็นเรื่องของความชอบส่วนบุคคล เหมือนคนกลุ่มอื่นๆ ที่ชอบสิ่งต่างกันออกไป จะชอบหรือคลั่งไคล้ก็ควรจะอยู่ในความพอดี ไม่รู้กล้าความเป็นส่วนตัวของคนอื่น เพราะบางคนชอบจนเกินความพอดีทำให้คนรอบข้างมองแล้วว่ามันไม่เหมาะสม

2. กลุ่มคนที่เปิดรับ

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ระบุว่า เป็นความชอบแต่ละบุคคล และถือว่าเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ไม่เอาเวลาไปมั่วซุ่มทำสิ่งไม่ดี เมื่อเลือกที่จะเปิดรับก็ต้องมีวิจารณญาณในการรับข่าวสารมีการวิเคราะห์ว่าสิ่งไหนดีไม่ดี ควรเอาเป็นแบบอย่างหรือไม่ บางคนปกป้องนักร้องเกาหลีจนเกินพอดี จะกลายเป็นว่าสังคมจะมองคนกลุ่มนี้ไม่ดีไปด้วย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีมี 3 ประเด็นดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อสื่อที่นำเสนอข่าวสารนักร้องเกาหลีมีผลกระทบต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักร้องเกาหลีได้แทรกมาทางสื่อใน

รูปแบบต่างๆ ทั้งดนตรี การเต้น การแต่งกายและวัฒนธรรม กลายเป็นจุดสนใจของวัยรุ่นที่จะเกิดพฤติกรรมการเล่นแบบด้านต่างๆ ทั้งการแต่งกาย แต่งหน้า การเต้น

2. ความคิดเห็นต่อรูปแบบนำเสนอข่าวสารนักร้องเกาหลีของสื่อ พบว่า อยากให้สื่อนำเสนอการใช้ชีวิตประจำวันของนักร้องเกาหลี แง่มุมการดำรงชีวิตที่มีประโยชน์ การแสดงคอนเสิร์ตของนักร้องเกาหลี การทำงานของค่ายกับตัวนักร้องเกาหลี ความเคลื่อนไหว ประวัติ นักร้องเกาหลี และวัฒนธรรมเกาหลี

3. ความคิดเห็นต่อกลุ่มคนที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีพบว่า เป็นความชอบแต่ละบุคคล และถือว่าเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ไม่เอาเวลาไปมั่วสุมทำสิ่งไม่ดี เมื่อเลือกที่จะเปิดรับก็ต้องมีวิจารณญาณในการรับข่าวสารมีการวิเคราะห์ว่าสิ่งไหนดีไม่ดี ควรเอาเป็นแบบอย่างหรือไม่

วิจารณ์ผลการวิจัย

ความคิดเห็นของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีพบว่าสื่อมีผลที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดผลกระทบมากที่สุด สื่อในปัจจุบันนำเสนอข่าวสารนักร้องเกาหลีในรูปแบบต่างๆ ทั้งดนตรี การเต้น การแต่งกายและวัฒนธรรม สอดคล้องกับแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยมของ Williams(1976: 199) ที่กล่าวว่าทุกอย่างในชีวิตประจำวันของเราที่สังคมให้ความนิยมชมชอบ แทบทุกกระแสที่อยู่ในความสนใจของคนจำนวนมากโดยการและสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลเนตร สุวรรณพิสิทธิ์ (2551: 3-4) ที่กล่าวว่านักร้องเกาหลีมีอิทธิพลในการสร้างกระแสนิยมเกาหลีทั้งต่อวงการบันเทิงไทย และต่อแฟนคลับชาวไทย ในด้านการเลียนแบบรูปลักษณ์และการแต่งกาย การรับประทานอาหาร การท่องเที่ยว รวมถึงส่งผลต่อการพูดการแสดงออกของวัยรุ่น การนำเสนอของสื่อมวลชนดังนั้นก็ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เกิดการรับสื่อและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ ที่สังคมนิยมกระทำตามสื่อที่นำเสนอ

ในด้านการนำเสนอข่าวสารของนักร้องเกาหลีอยากให้นำเสนอความเคลื่อนไหว และแง่มุมดีๆของนักร้องเกาหลี เช่น การดำรงชีวิตในรูปแบบนักร้อง การฝึกซ้อม และการประสบความสำเร็จของนักร้องเกาหลี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรภา สุวรรณโชติ (2551:3)ที่กล่าวว่าแฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในประเด็นคุณค่าที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต เช่น ความพยายาม และความอดทน เป็นต้น

ความคิดเห็นต่อกลุ่มคนที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีพบว่า เป็นความชอบแต่ละบุคคล และถือว่าเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เมื่อเลือกที่จะเปิดรับก็ต้องมีวิจารณญาณใน

การรับข่าวสารมีการวิเคราะห์ว่าสิ่งไหนดีไม่ดี เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นจึงแสวงหาความเป็นตัวคนลองทำในสิ่งที่ชอบ ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับร้องเกาหลิ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิมล เจริญนาครินทร์ (2539: 13) วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่ม และถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่เด็กจะยังไม่แน่ใจในบทบาทของตนเองต่อสังคม สิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเขาต้องการความเป็นตัวของตัวเอง คือ การพยายามหาเอกลักษณ์ของตนเองจากการแต่งกาย การใช้คำพูดที่เข้าใจเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น และเป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการ วัยรุ่นชอบสร้างฝันและจินตนาการว่าตนเป็น สิ่งต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ที่ตนชื่นชอบ และแสดงในรูปแบบการเอาอย่างบุคคลในสังคมที่ตนชื่นชอบ

ตาราง 11 สรุปความคิดเห็นต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

ประเด็นความคิดเห็น	กลุ่มที่เปิดรับนักร้องเกาหลี	จำนวน (n=100)	กลุ่มที่ไม่เปิดรับนักร้องเกาหลี	จำนวน (n=102)
ความคิดเห็นต่อชื่อของนักร้องเกาหลีที่มีผลกระทบต่อ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่	มีผลกระทบมาก	74	มีผลกระทบมาก	65
	มีผลกระทบปานกลาง	23	มีผลกระทบปานกลาง	29
	มีผลกระทบน้อย	3	มีผลกระทบน้อย	8
ความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารนักร้องเกาหลี	ผลงานล่าสุด	29		
	ประวัติความเป็นมา	22	การประสบความสำเร็จ	60
	การใช้ชีวิตประจำวัน	20	ผลงานล่าสุด	26
	เกมโชว์, คอนเสิร์ต	12	ตัวคนที่แท้จริง	16
	แฟชั่น	11		
	วัฒนธรรมเกาหลี	6		
ความคิดเห็นต่อกลุ่มคนที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี	ความชอบส่วนบุคคล	71	ความชอบส่วนบุคคล	70
	ใช้เวลาว่างเป็นประโยชน์	24	นำราคาถู ไร้สาระ	26
	ดีกว่าไปติดยา	5	รुक้าความเป็นส่วนตัวผู้อื่น	6

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ปัญหาการวิจัย

ปรากฏการณ์ความนิยมวัฒนธรรมเกาหลีที่เกิดจากอิทธิพลของสินค้าวัฒนธรรม K-POP หรือกระแสเกาหลีฟีเวอร์ ความนิยมในตัวนักร้องเกาหลีนับวันยิ่งขยายวงกว้าง และส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนติดตามข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีอย่างมากมาย วัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ก็เป็นกลุ่มหนึ่งที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีและมีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมอันสืบเนื่องมาจากกระแสเกาหลีฟีเวอร์ นักร้องเกาหลีได้เข้าไปมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของวัยรุ่นกลุ่มนี้เกือบทุกอย่างก้าวของวิถีชีวิต เป็นต้นแบบและเป็นบุคคลที่ผลต่อการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของวัยรุ่น ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษาอย่างยิ่ง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่” เพื่อศึกษาว่าสื่อมีผลต่อปรากฏการณ์ทางสังคมดังกล่าวมากน้อยเพียงใดและให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่
2. องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่นักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจ
3. ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบของนักร้องเกาหลี
4. ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบแล้วมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลพร้อมกับการสัมภาษณ์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ปีการศึกษา 2554 จำนวน 202 คน และเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึก ผู้วิจัยจะใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in depth interview) จำนวน 20 คน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 16.31 ปี อายุต่ำสุด 14 ปี อายุสูงสุด 18 ปี มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 มากที่สุด รองลงมาคือมากกว่า 3.52 ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองระหว่าง 1,501 - 3,000 บาท นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้ที่ได้จากผู้ปกครองเฉลี่ย 2,082.97 บาท โดยส่วนมากเป็นครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 4 - 6 คนและพักอาศัยร่วมกับบิดามารดา

1.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 202 พบว่า มีจำนวน 100 คนที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี และจำนวน 102 คนไม่เปิดรับ ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี พบว่าประเภทของสื่อที่เปิดรับมากที่สุด คือ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อที่เปิดรับรองลงมาคือ สื่อบุคคล และสื่อที่เปิดรับเป็นอันดับ 3 คือ เคเบิลทีวี ส่วนสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยที่สุดคือ สื่อกิจกรรม วันที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทุกวัน โดยเปิดรับ 2 - 3 ครั้งต่อวัน ในช่วงเวลา 16.01 - 20.00 น. เปิดรับสื่อที่บ้าน มิวสิควิดีโอเป็นรูปแบบเนื้อหารายการที่เปิดรับมากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวความเคลื่อนไหวคอนเสิร์ต ละครเกาหลี และเกมโชว์ สาเหตุของการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี คือเพื่อความสนุกสนานบันเทิง มากที่สุด รองลงมาคือเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อนำข่าวสารไปพูดคุยแลกเปลี่ยนกับกลุ่มเพื่อนเพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์และทันสมัย เพื่อเพิ่มทักษะด้านการเดิน

และการร้อง และเปิดรับเป็นกิจวัตรจนเคยชิน ซึ่งนักร้องเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารมากที่สุดคือ Super Junior, Girls' Generations และ Big Bang

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้เกิดความสนใจนักร้องเกาหลี

การศึกษาองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่สนใจเปิดรับพบว่าองค์ประกอบใหญ่ของนักร้องเกาหลีที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ลักษณะส่วนบุคคล รองลงมาคือ ด้านดนตรี ด้านความสามารถ และ ด้านการดำเนินชีวิต ตามลำดับ และองค์ประกอบย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ รองลงมาคือ การเต้น ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์ แนวดนตรี การร้อง ความมุ่งมั่น/ความอดทน/ความมีระเบียบ และเนื้อหาเพลง

ตอนที่ 3 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความสนใจนักร้องเกาหลี

ด้านปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความสนใจในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีมากที่สุดคือ เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี รองลงมาคือ มีรายได้เพิ่ม เช่น จากการเดินคัฟเวอร์ กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี และพ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 4 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

4.1 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

4.1.1 ผลกระทบด้านการศึกษา(การเรียน)

ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน) เชิงบวกได้แก่ ผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างดีขึ้นเป็นผลมาจากการที่นำนักร้องเกาหลีเป็นแบบอย่างในด้านการเรียน มีทักษะภาษาเกาหลีจากการต้องการจะสื่อสารภาษาเกาหลีได้และต้องการอ่านออกเขียนได้ และมีสมาธิความจำดีขึ้นจากการเรียนเต้นที่ต้องใช้สมาธิและความจำในการเต้น

ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน) เชิงลบได้แก่ การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการเรียนน้อยลงเนื่องจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่แบ่งเวลาให้กับกิจกรรมเกาหลีมากกว่าการเรียน ผลการเรียนจึงลดลง มีการพูดทับศัพท์ภาษาเกาหลีแทนภาษาไทยเป็นบางครั้ง เวลาเขียนภาษาไทยส่งผลให้เขียนผิดเขียนถูก

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียนรู้) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ ด้านความมุ่งมั่น อดทนและความมีระเบียบ และการเดิน

4.1.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)เชิงบวกได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเงินเก็บมากขึ้นเนื่องมาจากนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เก็บออมเงินจากรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง เพื่อนำไปซื้อสินค้านักร้องเกาหลีเช่น ดีวีดีคอนเสิร์ต บัตรคอนเสิร์ตของที่ระลึก เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยที่ไม่พึ่งเงินจากผู้ปกครอง บางคนอาศัยการทำงานเพื่อหารายได้เสริมมาใช้ในการจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้านักร้องเกาหลี การสร้างอาชีพของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เช่นการขายของที่ระลึก การนำเข้าเสื้อผ้าจากเกาหลี เครื่องสำอางเกาหลี เครื่องประดับเกาหลี และสินค้าเกาหลี

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)เชิงลบได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เงินไม่พอใช้และครอบครัวมีรายจ่ายมากขึ้น การที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ปลายทุ่มเพื่อกับการใช้จ่ายซื้อเสื้อ ซื้อบัตรคอนเสิร์ต เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ใช้จ่ายกับบางสิ่งบางอย่างที่แพงเกินไป จนส่งผลให้เงินไม่พอใช้ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เองก็ยังขอเงินผู้ปกครอง ดังนั้นครอบครัวจะมีรายจ่ายเพิ่มมากขึ้น

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบด้านเศรษฐกิจ(การใช้จ่าย) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์และแนวดนตรี

4.1.3 ผลกระทบด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม)

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)เชิงบวกได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ มีเพื่อนกลุ่มใหม่ จากการรวมตัวกันทำกิจกรรมเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี และการที่ได้อยู่รวมกันเป็นกลุ่มนั้นจะต้องอาศัยการทำงานที่เป็นทีม รู้จักคำว่ามิตรภาพระหว่างเพื่อน สำหรับการกล้าแสดงออกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เนื่องจากภายในกลุ่มสังคมที่มีความชื่นชอคล้ายกันจะมีลักษณะท่าทาง การแต่งกายที่คล้ายกัน อยู่ในกลุ่มเพื่อนกัน จึงทำให้การแสดงออกของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้แสดงออกอย่างเต็มที่

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย)เชิงลบได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลงเนื่องจากใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากขึ้น การก้าวร้าวกับผู้ปกครองเนื่องมาจากการถูกตามใจจากเพื่อน รวมกลุ่มกันมั่วสุม เนื่องมาจากการที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมการประกวดและถูกสังคมมองว่าเป็นการมั่วสุม

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ แนวดนตรี การเต้น ความอดทน รูปร่าง หน้าตาและบุคลิกภาพ

4.1.4 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต)

ผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) เชิงบวกได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เลียนแบบสิ่งดีจากนักร้องเกาหลีเช่นนำการเรียนรู้ของนักร้องเกาหลีมาเป็นต้นแบบ ในด้านการเรียนของตัวเองที่จะดีขึ้นตามนักร้องเกาหลี การนำความอดทน ความมุ่งมั่น มีระเบียบของนักร้องเกาหลีเป็นแบบอย่างในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ

ผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) เชิงลบ ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่แต่งตัวไม่มีกาลเทศะ ถูกปลุกฝังค่านิยมความสวยความหล่อ ทำกิจกรรมจนมีความเห็นห่างจากสถาบันครอบครัว แนวเพลงไทยถูกเกาหลีกลืนและโกหกผู้ปกครองเพื่อให้ได้สิ่งที่อยากได้

องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่มีผลต่อผลกระทบด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) ของนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ ได้แก่ ความมุ่งมั่น ความอดทน ความมีระเบียบ แนวดนตรีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ

4.2 ความคิดเห็นต่อการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสื่อที่นำเสนอ นักร้องเกาหลีมีผลกระทบต่อ นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับมาก เพราะสื่อก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิต สื่อนำเสนอข่าวสารต่างๆ กลายเป็นจุดสนใจของวัยรุ่นที่จะเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบด้านต่างๆ ทั้งการแต่งกาย แต่งหน้า การเต้น นำไปสู่การเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า ตามแฟชั่น เครื่องสำอางค์

กลุ่มตัวอย่างอยากให้สื่อเสนอ นำเสนอแง่มุมดีๆ ของนักร้องเกาหลี ทำอย่างไรจึงประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีชื่อเสียงโด่งดัง ผลงานของตัวนักร้องเกาหลี การดำเนินชีวิตที่แท้จริง เทปการแสดงคอนเสิร์ตของนักร้องเกาหลี การทำงานของค่ายเพลงกับตัวนักร้องเกาหลี ความเป็นมาของนักร้อง ความเคลื่อนไหว ประวัติ นักร้องเกาหลี แฟชั่น เกมโชว์ ครอบครัว การใช้ชีวิตประจำวัน การประกวดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องข้องกับนักร้องเกาหลี และวัฒนธรรมเกาหลี

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวัยรุ่นที่ชื่นชอบนักร้องเกาหลี เป็นเรื่องของความชอบส่วนบุคคล เหมือนคนกลุ่มอื่นๆ ที่ชอบสิ่งต่างگانออกไป แต่จะชอบหรือคลั่งไคล้ก็ควร

จะอยู่ในความพอดี ไม่รู้ค่าความเป็นส่วนดีของคนอื่น เพราะบางคนชอบจนเกินความพอดีทำให้คนรอบข้างมองแล้วเห็นว่าไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นน อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่” ครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งทางด้านการศึกษา (การเรียน) ด้านเศรษฐกิจ (การใช้จ่าย) ด้านสังคม (การเข้ากลุ่ม) และด้านวัฒนธรรม (วิถีชีวิต) ผู้วิจัยพบว่าประเด็นที่น่าสนใจของนักร้องเกาหลีที่มีผลกระทบต่อนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ในหลายประเด็นด้วยกัน ดังนั้นจึงนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีของนักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

พบว่า นักเรียนวัยรุ่นนอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล และเคเบิลทีวี ตามลำดับ ส่วนใหญ่จะเปิดรับข่าวสารวันละ 2 - 3 ครั้ง ช่วงเวลา 16.01 - 20.00 น. เปิดรับที่บ้าน และเปิดรับมิวสิกวิดีโอมากที่สุด ส่วนสาเหตุของการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี คือ เพื่อความสนุกสนานบันเทิงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. พ่อแม่ และผู้ปกครอง ควรเอาใจใส่บุตรหลานในการรับชมสื่อและควรให้ความรู้และแนะนำการใช้สื่อว่าสิ่งไหนดีสิ่งไหนไม่ดี เพื่อให้มีความรู้เท่าทันสื่อ ไม่หลงตามกระแสที่สื่อนำเสนอไปในทุกเรื่องของการนำเสนอ แนะนำบุตรหลานให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่ควรใช้เวลากับความสนุกสนานบันเทิงมากเกินไป

2. เด็กนักเรียน ควรเปิดรับสื่อที่มีประโยชน์ต่อตนเองและควรรับสื่ออย่างมีสติ ไม่หมกมุ่นอยู่กับสื่อที่เปิดรับจนไม่ทำให้กลายเป็นเสพติดสื่อ และควรรับสื่อต่อหน้าผู้ปกครองเพื่อผู้ปกครองจะได้ชี้แนะในการรับสื่อ

3. ผู้ผลิตสื่ออินเทอร์เน็ต ควรนำเสนอข่าวสารมีความเหมาะสม ไม่นำเสนอข่าวสารที่ล่อแหลม ไม่ชักจูงในสิ่งที่ไม่ดี นำเสนอข่าวสารที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

4. ผู้ผลิตหรือนำเข้ามิวสิกวิดีโอ นักร้องเกาหลี ควรนำมิวสิกวิดีโอที่เสนอเพียงความบันเทิงเท่านั้น ไม่ควรนำเสนอมิวสิกที่มีเนื้อหารุนแรง และล่อแหลมมาเสนอ

5. หน่วยงานที่ดูแลการเผยแพร่สื่อ ควรขั้นตอนการตรวจสอบสื่ออินเทอร์เน็ตที่ ล่อแหลมหรืออนาจารเพื่อป้องกันเยาวชนที่จะเข้าไปดูลามกหรือสื่ออนาจาร

2. ผลการวิจัยองค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ และปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี

พบว่า องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างสนใจและเปิดรับมากที่สุดคือ รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพของนักร้องเกาหลี และปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี คือ เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี รองลงมาคือ มีรายได้เพิ่ม เช่น จากการเดินคัฟเวอร์ กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี และพ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี ตามลำดับ ผู้วิจัยเห็นว่า

1. ผู้ผลิตสื่อควรมีจริยธรรมในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ควรนำเสนอเนื้อหา ด้านรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพของนักร้องเกาหลีที่ส่งผลในด้านบวกต่อเยาวชน และไม่ควร นำเสนอเนื้อหาหรือภาพที่ล่อแหลมต่อการเลียนแบบของเยาวชน
2. กลุ่มวัยรุ่นที่ติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี ควรแนะนำเพื่อนที่ชอบนักร้อง เกาหลีเหมือนหันมาทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน
3. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรจะตระหนักและพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะ สนับสนุนบุตรหลานของตนเองในการติดตามนักร้องเกาหลี
4. องค์กรด้านวัฒนธรรมหรือค่ายเพลง ควรนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการ นำเสนอนักร้องของคนไทยให้ตรงตามความต้องการของตลาด และสามารถนำไปเผยแพร่สู่สากล ได้

3. ผลการวิจัยนักร้องเกาหลีที่มีผลกระทบต่อนักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

3.1 ผลกระทบด้านการศึกษา (การเรียน)

ผลกระทบด้านการเรียนที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นเชียงใหม่คือ ผลการเรียนดีขึ้นจากการ เปิดรับนักร้องเกาหลี การเรียนภาษาเกาหลีเพิ่มเติม สังคมก็สนับสนุนการเรียนภาษาเกาหลี และการเดินแบบเกาหลี ส่วนผลกระทบเชิงลบคือ มีเวลาให้กับครอบครัวน้อยลง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

3.1.1 สถาบันการศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ควรแนะนำและคอยให้คำปรึกษาด้านการเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมว่ามีประโยชน์มากน้อยเพียงใด ควรสนับสนุนในด้านการเรียนภาษาเพิ่มเติมเพื่อให้มีสมาธิในการเรียนและมีข้อได้เปรียบในการศึกษาต่อ

3.1.2 วิทยุรุ่น ควรสนใจการเรียนมากกว่าการทำกิจกรรมเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี หรือทำควบคู่ไปแต่ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อด้านการเรียน

3.1.3 พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรชี้แนะบุตรหลานในสิ่งที่ทำแล้วมีประโยชน์ต่อการศึกษารุ่น การนำต้นแบบของนักร้องเกาหลีในด้านการเรียนมาเป็นแรงผลักดันด้านผลการเรียน คอยสนับสนุนการเรียนเพิ่มเติมในสิ่งที่วิทยุรุ่นต้องการเรียนที่มีประโยชน์ในอนาคต และคอยเอาใจใส่บุตรหลานเพื่อหาเวลาอบรมสั่งสอนหรือชี้แนะการเรียนของบุตรหลานให้มากขึ้น

3.2 ด้านเศรษฐกิจ(การใช้จ่าย)

ผลกระทบด้านการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับวิทยุรุ่นเชียงใหม่คือ การฟุ่มเฟือยในการใช้จ่ายซื้อเสื้อผ้า ซื้อบัตรคอนเสิร์ต ใช้จ่ายกับบางสิ่งบางอย่างที่แพงเกินไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะคือ

3.2.1 พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรดูแลบุตรหลานในเรื่องการใช้จ่ายว่าที่บุตรหลานขอเพิ่มเติมในแต่ละครั้งนั้นนำไปใช้จ่ายอะไร เพราะบางทีมีการใช้จ่ายที่เยอะเกินจนทำให้บุตรหลานถูกซึมซับความฟุ่มเฟือยโดยไม่รู้ตัว

3.2.2 นักเรียนวิทยุรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ควรใส่ใจการใช้จ่ายของตนเองไม่ให้รายได้ในแต่ละเดือนน้อยกว่ารายจ่ายเพราะจะทำให้เป็นคนฟุ่มเฟือยตั้งแต่วิทยุรุ่น

3.3 ด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)

ผลกระทบด้านการเข้ากลุ่มที่เกิดขึ้นกับวิทยุรุ่นเชียงใหม่คือ เกิดความอิจฉาคนอื่นที่ได้ไปเจอนักร้องเกาหลีตัวเป็นๆ และเกิดอารมณ์ก้าวร้าวที่จะได้อะไรต้องได้จากการเข้ากลุ่มและเพื่อนตามใจจนเคยชิน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.3.1 พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรใส่ใจดูแลบุตรหลานในการเข้ากลุ่มทำกิจกรรมว่าในแต่ละวันไปทำอะไรที่ไหน แล้วควรใส่ใจถึงพฤติกรรมของบุตรหลานว่ามีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปหรือไม่เช่น ก้าวร้าวขึ้น หรือการอิจฉาเพื่อน เพื่อป้องกันไม่ให้บุตรหลานมีอารมณ์ที่รุนแรง ควรแนะนำและชี้แนะบุตรหลานในการคบเพื่อน การทำกิจกรรมกับกลุ่มนักร้องเกาหลีที่สร้างสรรค์

3.3.2 พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรทำความเข้าใจกับเพื่อนของบุตรหลานและคอยสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนบุตรหลานร่วมไปด้วย ว่ามักจะไปที่ไหน ไปทำกิจกรรมอะไรบ้าง และมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่

3.4 ด้านวัฒนธรรม(วิถีชีวิต)

ผลกระทบด้านวิถีชีวิตที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นเชียงใหม่คือ แต่งตัวไม่มีกาลเทศะ ค่านิยมของวัยรุ่นเชียงใหม่คือความหล่อ ความสวยจะได้รับการยอมรับจากสังคม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.4.1 สถาบันการศึกษา ควรมีการอบรมเรื่องจริยธรรม หรือแนะนำการให้ความสำคัญของคนที่มาจากความดี ไม่ใช่เพียงมองแค่รูปลักษณ์ภายนอก และการแต่งกายของวัยรุ่นที่แต่งกายไม่เหมาะกับกาลเทศะ

3.4.2 พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรอบรมสั่งสอนการแต่งกายให้พองานไม่ควรโป๊หรือเปิดเผยมากเกินไป และอบรมการจากครอบครัวว่าการเป็นคนดีของสังคมต้องมาจากการคิดดี ทำดี ไม่ใช่เพียงแค่น้ำตาดีแล้วจะได้รับการยอมรับจากสังคม

3.4.3 สังคมและผู้เกี่ยวข้องควรตระหนักถึงการแต่งกายของวัยรุ่นปัจจุบันที่เกินงามและตระหนักถึงสังคมยุคปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับคนที่หน้าตาและบุคลิกภายนอกเพียงอย่างเดียว ควรจะปลูกฝังเยาวชนให้ยอมรับคนที่จิตใจหรือรูปลักษณ์ภายในมากกว่าที่จะมองคนแค่เปลือกนอก

3.4.4 องค์กรวัฒนธรรม ควรรณรงค์การแต่งกายที่มีจิตคิดเหมาะกับกาลเทศะ และรณรงค์เยาวชนให้ยอมรับคนที่จิตใจหรือรูปลักษณ์ภายในมากกว่าที่จะมองคนแค่เปลือกนอก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ให้ข้อมูลมีจำนวนที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีน้อยกว่าไม่เปิดรับ จึงควรที่จะเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี และมีหลักเกณฑ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น

1.2 ควรเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่คลั่งไคล้ในตัวนักร้องเกาหลี หรือ กลุ่มที่เดิน โทฟเวอร์ เพราะกลุ่มเหล่านี้จะได้ข้อมูลที่ลึกและทำให้เห็นผลกระทบชัดเจนมากขึ้น

1.3 แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี มีคำถามจำนวนหลายข้อและยากต่อการตอบ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเลี้ยงที่จะตอบคำถาม หรือตอบไม่ครบถ้วน ควรสร้างแบบสอบถามที่ง่ายในการการตอบมากกว่านี้

2. ข้อเสนอแนะเรื่องตัวแปร

ด้านตัวแปร ควรศึกษาตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล เช่น การสร้างความยอมรับการสร้างอัตลักษณ์ เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งมากขึ้น และการศึกษาตัวนักร้องเกาหลีที่มีผลกระทบต่อกลุ่มแฟนคลับเป็นกลุ่มๆ ไป

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่ควรวิจัย

ด้านหัวข้อวิจัยที่จะทำต่อไป ควรศึกษาเรื่อง การสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับนักร้องเกาหลี อิทธิพลของสื่อต่อการตัดสินใจการสร้างสังคมของกลุ่มแฟนคลับนักร้องเกาหลี ปัจจัยส่วนบุคคลต่อการตัดสินใจเลือกเปิดรับสื่อ การทำกิจกรรมเลียนแบบนักร้องเกาหลี และสื่อออนไลน์กับการสร้างแฟนคลับ

บรรณานุกรม

- กมลเนตร สุวรรณพิสิทธิ์. 2551. **นักร้องเกาหลีและกระแสนิยมเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับชาวไทย.**
กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. 2545. **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาลาแดง.
- _____. 2549. **ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ บริษัทเอสดีสัน
เพรสโปรดักส์ จำกัด.
- กานต์พิชชา วงษ์ขาว. 2550. **สื่อละครโทรทัศน์เกาหลีกับการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีใน
สังคมไทย.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ข่าวสด. 2550. **วช.ห่วงไอไทย คลั่งทงบังชินกิ.** กรุงเทพฯ: ข่าวสด.
- จตุพร ลิ้มมันเจริญ. 2546. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชวรัตน์ เชิดชัย. 2527. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน.** กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.
- ชุติมา ชุณหกาญจน์. 2551. **พฤติกรรมการเล่นแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิง
เกาหลี.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล เจียมนครินทร์. 2539. **พัฒนาการวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ: ดันออก.
- พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์. 2537. **ผลของการสื่อสาร : เอกสารการสอนหลักและทฤษฎีการสื่อสาร.**
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- พิษณุรักษ์ ปิตาทะสังข์. 2552. "K-Pop ผงาด เกาหลีพันธุ์แรงแข่ง J-POP". [ระบบออนไลน์].
แหล่งที่มา <http://www.artgazine.com/shoutouts/viewtopic.php?t=8928> (5 กรกฎาคม
2552).
- พีรภา สุวรรณโชติ. 2551. **การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่า
ทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา ก้อนละตา. 2553. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์เกษตร
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่.** เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2535. **หลักและทฤษฎีการสื่อสาร.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

- ยศ สันตสมบัติ. 2544. **มนุษย์กับวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุพดี จิตติกุลเจริญ. 2537. **ทฤษฎีการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณช ดันตวิวิทพงศ์. 2551. **พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย**. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนธรรมชัย ชะนิทร. 2549. “เกาหลีศึกษา เทรนด์ตะวันออกขอดฮิต”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.positioningmag.com/Magazine/Details.aspx?id=45469> (5 สิงหาคม 2552).
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. 2551. **การวิจัยทางการสื่อสาร 2**. เชียงใหม่: สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2545. **จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับแก้ไขปรับปรุง. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- เศรษฐพันธ์ กระจ่างวงษ์. 2551. “เกาหลีพีเวอร์ : การถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านสื่อ”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://gotoknow.org/blog/cultural-management/215168> (5 กรกฎาคม 2552).
- ส่งศักดิ์ ทิตาราม. 2529. **เอกสารการสอนชุดวิชาสถิติและการวิจัยสื่อสารมวลชน**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- สมชาย รัชชนกุล. 2526. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกัญญา นุรณเดชาชัย. 2550. **การสื่อสารมวลชน แนวคิด ทฤษฎีและสถานการณ์ในประเทศไทย**. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุชา จันทร์อม. 2529. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชีพ วรรณสุด. 2552. “ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://sucheepost.blogspot.com> (30 กันยายน 2552).
- สุภัทธา สุขชู. 2549. “Hallyu คลื่นความมั่งคั่งของเกาหลี”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.positioningmag.com/Magazine/Details.aspx?id=45405> (5 กรกฎาคม 2552).
- สุนน อยู่สิน และคณะ. 2550. **เอกสารการสอนชุดวิชา: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อมวลชน หน่วยที่ 9-15**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- เสถียร เชษประทับ. 2528. **การสื่อสารและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ อากาภิรม. 2525. **สังคม วัฒนธรรม และประเพณีไทย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. 2550. **สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เอกรินทร์ ฟิ่งประชา. 2550. “งานเสวนาวิชาการเพื่อเชิดชูเกียรติ รศ. ศรีศักร วัลลิโภดม”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.lek-prapai.org/web%20lek-prapai/srisak/slipakorn-seminar-article-akekarin.htm#%E0%B9%94> (28 กันยายน 2552).
- อังคณา ภูตระกูล. 2549. ความสัมพันธ์ระหว่างการหล่อหลอมทางสังคมของผู้บริโภคและรูปแบบการตัดสินใจซื้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Brake, M. 1985. **Comparative Youth Culture: Sociology of Youth Subculture in America, Britain and Canada**. London: Routledge & Kegan Paul.
- Barnlund, Dean C. 1989. **Communicative Styles of Japanese and Americans: Images and Realities 1989**. Belmont, Calif.: Wadsworth.
- Choi, H.C. and Becker, S.L. 1997. **Media Use, Issue/Image Discriminations and Voting**. New York: Harper Collins.
- McCombs, M.E. and Beaker, L.E. 1979. **Using Mass Communication Theory**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- McQuail, D. 2000. **Mass Communication Theory**. London: Sage.
- Murdock, G. 1945. **The Common Denominator of Cultures**. New York: Columbia University Press.
- Rice, F. 1990. **The Adolescent: Development, Relationships and Culture**. 6th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Samovar, L., Porter, R. and Stefani, L. 1998. **Communication Between Cultures**. Belmont, C.A.: Wadsworth.
- Samuel L. Becker. 2005. **Discovering Mass Communication**. New York: HarperCollins.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม (no.) _____

คำชี้แจง :

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์ คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ นายกฤษฎาพร อินตะขันธุ์ 5102401001

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับคำตอบของท่านและตอบคำถามลงในช่องว่างสำหรับผู้วิจัย

1. เพศ
 - ชาย หญิง
 - SEX
2. อายุ _____ ปี เบอร์โทร _____
3. กำลังศึกษาอยู่ชั้น
 - มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6
 - EDU
4. สถานที่ศึกษา
 - โรงเรียนวารีเชียงใหม่ โรงเรียนพระหฤทัย โรงเรียนคาราวิทยาลัย
 - โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ
 - SCH
5. รายได้ส่วนตัวต่อเดือน _____ บาท (ที่ได้จากผู้ปกครอง)
6. เกรดเฉลี่ย _____
7. อาศัยอยู่กับ
 - พ่อ แม่ พ่อและแม่ ญาติ(ลุง,ป้า,น้ำ,อา)
 - อื่นๆ ระบุ.....
 - RES
8. จำนวนสมาชิกในครอบครัว _____ คน
9. คุณฟังเพลงหรือติดตามข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ใช่
 - ไม่ (ถ้าตอบ “ไม่” ข้ามไปตอนที่ 6)

10. นักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบ 1. _____ 2. _____ 3. _____
11. คุณรวมกลุ่มกิจกรรมเดินคัฟเวอร์ (Cover) ใช่ ไม่ (ถ้าตอบ “ไม่” เข้าไปที่ตอนที่ 2)
COV
12. คุณรวมกลุ่มเดินคัฟเวอร์ (Cover) มาแล้ว _____ ปี

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของนักร้องเกาหลี

13. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีเหล่านั้นจากช่องทางใด

ช่องทางการรับข่าวสาร	วันที่เปิดรับ	ความถี่	ช่วงเวลาที่เปิดรับ (สามารถตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)	สถานที่ที่ติดตามข่าวสารของ นักร้องเกาหลี (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	เนื้อหาที่เปิดรับ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี	☐ ทุกวัน ☐ เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ☐ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ☐ วันละ 4-5 ครั้ง ☐ วันละ 2-3 ครั้ง ☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ 08.00-12.00 น. ☐ 12.01-16.00 น. ☐ 16.01-20.00 น. ☐ 20.01-24.00 น.	☐ ที่บ้าน ☐ ที่หอพัก ☐ สถานศึกษา ☐ ร้านอินเทอร์เน็ต ☐ ร้านค้า / ร้านอาหาร ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ ละครเกาหลี ☐ นิวส์ค วิดีโอ ☐ คอนเสิร์ต ☐ เกมสโว์ ☐ ข่าวความเคลื่อนไหว ☐ อื่นๆระบุ _____
☐ เคเบิลทีวี	☐ ทุกวัน ☐ เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ☐ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ☐ วันละ 4-5 ครั้ง ☐ วันละ 2-3 ครั้ง ☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ 08.00-12.00 น. ☐ 12.01-16.00 น. ☐ 16.01-20.00 น. ☐ 20.01-24.00 น.	☐ ที่บ้าน ☐ ที่หอพัก ☐ สถานศึกษา ☐ ร้านอินเทอร์เน็ต ☐ ร้านค้า / ร้านอาหาร ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ ละครเกาหลี ☐ นิวส์ค วิดีโอ ☐ คอนเสิร์ต ☐ เกมสโว์ ☐ ข่าวความเคลื่อนไหว ☐ อื่นๆระบุ _____
☐ สถานีวิทยุ	☐ ทุกวัน ☐ เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ☐ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ☐ วันละ 4-5 ครั้ง ☐ วันละ 2-3 ครั้ง ☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ 08.00-12.00 น. ☐ 12.01-16.00 น. ☐ 16.01-20.00 น. ☐ 20.01-24.00 น.	☐ ที่บ้าน ☐ ที่หอพัก ☐ สถานศึกษา ☐ ร้านอินเทอร์เน็ต ☐ ร้านค้า / ร้านอาหาร ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ เพลง ☐ ข่าวความเคลื่อนไหว ☐ อื่นๆระบุ _____

ช่องทางารรับข่าวสาร	วันที่เปิดรับ	ความถี่	ช่วงเวลาที่เปิดรับ (สามารถตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)	สถานที่ที่ติดตามข่าวสารของ นักร้องเกาหลี (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	เนื้อหาที่เปิดรับ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ อินเทอร์เน็ต	☐ ทุกวัน ☐ เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ☐ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ☐ วันละ 4-5 ครั้ง ☐ วันละ 2-3 ครั้ง ☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ 08.00-12.00 น. ☐ 12.01-16.00 น. ☐ 16.01-20.00 น. ☐ 20.01-24.00 น.	☐ ที่บ้าน ☐ ที่หอพัก ☐ สถานศึกษา ☐ ร้านอินเทอร์เน็ต ☐ ร้านค้า / ร้านอาหาร ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ ละครเกาหลี ☐ มิวสิก วิดีโอ ☐ คอนเสิร์ต ☐ เกมสโตร์ ☐ ข่าวความเคลื่อนไหว ☐ อื่นๆระบุ _____
☐ นิตยสาร	☐ ทุกวัน ☐ เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ☐ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ☐ วันละ 4-5 ครั้ง ☐ วันละ 2-3 ครั้ง ☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ 08.00-12.00 น. ☐ 12.01-16.00 น. ☐ 16.01-20.00 น. ☐ 20.01-24.00 น.	☐ ที่บ้าน ☐ ที่หอพัก ☐ สถานศึกษา ☐ ร้านอินเทอร์เน็ต ☐ ร้านค้า / ร้านอาหาร ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ บทสัมภาษณ์ ☐ ข่าวความเคลื่อนไหว ☐ อื่นๆระบุ _____
☐ งาน Event ต่างๆ	☐ ทุกวัน ☐ เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ☐ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ☐ วันละ 4-5 ครั้ง ☐ วันละ 2-3 ครั้ง ☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ 08.00-12.00 น. ☐ 12.01-16.00 น. ☐ 16.01-20.00 น. ☐ 20.01-24.00 น.	☐ ห้างสรรพสินค้า ☐ โรงแรม ☐ สถานที่จัดงาน ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ คอนเสิร์ต ☐ กิจกรรมการประกวด ☐ แดงข่าวพรีเซ็นเตอร์สินค้า ☐ อื่นๆระบุ _____

ช่องทางการรับข่าวสาร	วันที่เปิดรับ	ความถี่	ช่วงเวลาที่เปิดรับ (สามารถตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)	สถานที่ที่ติดตามข่าวสารของ นักร้องเกาหลี (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	เนื้อหาที่เปิดรับ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ บุคคลอื่น	☐ ทุกวัน ☐ เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ☐ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ วันละมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป ☐ วันละ 4-5 ครั้ง ☐ วันละ 2-3 ครั้ง ☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ 08.00-12.00 น. ☐ 12.01-16.00 น. ☐ 16.01-20.00 น. ☐ 20.01-24.00 น.	☐ ที่บ้าน ☐ ที่หอพัก ☐ สถานศึกษา ☐ ร้านอินเทอร์เน็ต ☐ ร้านค้า / ร้านอาหาร ☐ อื่นๆระบุ _____	☐ ละครเกาหลี ☐ มิวสิก วิดีโอ ☐ คอนเสิร์ต ☐ เกมสโว์ ☐ ข่าวความเคลื่อนไหว ☐ อื่นๆระบุ _____

14. สาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี (เรียงลำดับ 1=สำคัญที่สุด 2=สำคัญปานกลาง 3=สำคัญน้อย)

___ เพื่อความสนุกสนานบันเทิง

___ เพื่อใช้เวลาว่าง

___ เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ และทันสมัย

___ เพื่อนำข่าวสารไปพูดคุยกับกลุ่มที่ติดตามด้วยกัน

___ เพื่อเพิ่มทักษะด้านเดินและร้อง

___ อื่นๆ (โปรดระบุ _____)

ตอนที่ 3 องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีที่วัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่สนใจ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

15. องค์ประกอบของนักร้องเกาหลีต่อไปนี้ที่ทำให้ท่านสนใจและติดตามข่าวสาร

องค์ประกอบของนักร้อง เกาหลี	สนใจมาก ที่สุด (5)	สนใจมาก (4)	สนใจปาน กลาง (3)	สนใจน้อย (2)	สนใจน้อย ที่สุด (1)	ไม่สนใจเลย (0)
ลักษณะส่วนบุคคล						
รูปร่างหน้าตา / บุคลิกภาพ						
ความเป็นเอ็นเตอร์เทนเนอร์						
ดนตรี						
แนวดนตรี						
เนื้อหาเพลง						
ความสามารถ						
การร้อง						
การเต้น						
การดำเนินชีวิต						
ความมุ่งมั่น/อคทน/มีระเบียบ						

ตอนที่ 4 ผลกระทบของนักร้องเกาหลีที่มีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ก. องค์ประกอบด้านลักษณะส่วนบุคคล

	รูปร่าง / บุคลิกภาพ						ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์					
	5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0
16. ผลกระทบด้านการเขียนแบบ												
17. ผลกระทบด้านการใช้จ่าย												
18. ผลกระทบด้านการเข้ากลุ่ม												
19. ผลกระทบด้านวิถีชีวิต												

* 5 หมายถึง มีผลกระทบมากที่สุด 4 หมายถึง มีผลกระทบมาก 3 หมายถึง มีผลกระทบปานกลาง 2 หมายถึง มีผลกระทบน้อย 1 หมายถึง มีผลกระทบน้อยที่สุด 0 หมายถึง ไม่มีผลกระทบ*

ข. องค์ประกอบด้านดนตรี

	แนวดนตรี						เนื้อหาเพลง					
	5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0
20. ผลกระทบด้านการเขียนแบบ												
21. ผลกระทบด้านการใช้จ่าย												
22. ผลกระทบด้านการเข้ากลุ่ม												
23. ผลกระทบด้านวิถีชีวิต												

* 5 หมายถึง มีผลกระทบมากที่สุด 4 หมายถึง มีผลกระทบมาก 3 หมายถึง มีผลกระทบปานกลาง 2 หมายถึง มีผลกระทบน้อย 1 หมายถึง มีผลกระทบน้อยที่สุด 0 หมายถึง ไม่มีผลกระทบ*

ค. องค์ประกอบด้านความสามารถ

	การร้อง						การเต้น					
	5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0
24. ผลกระทบด้านการเขียนแบบ												
25. ผลกระทบด้านการใช้จ่าย												
26. ผลกระทบด้านการเข้ากลุ่ม												
27. ผลกระทบด้านวิถีชีวิต												

* 5 หมายถึง มีผลกระทบมากที่สุด 4 หมายถึง มีผลกระทบมาก 3 หมายถึง มีผลกระทบปานกลาง 2 หมายถึง มีผลกระทบน้อย 1 หมายถึง มีผลกระทบน้อยที่สุด 0 หมายถึง ไม่มีผลกระทบ*

ง. องค์ประกอบด้านการดำเนินชีวิต

	ความมุ่งมั่น						ความอดทน						ความมีระเบียบ					
	5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0
28. ผลกระทบด้านการเรียนแบบ																		
29. ผลกระทบด้านการใช้จ่าย																		
30. ผลกระทบด้านการเข้ากลุ่ม																		
31. ผลกระทบด้านวิถีชีวิต																		

* 5 หมายถึง มีผลกระทบมากที่สุด 4 หมายถึง มีผลกระทบมาก 3 หมายถึง มีผลกระทบปานกลาง 2 หมายถึง มีผลกระทบน้อย 1 หมายถึง มีผลกระทบน้อยที่สุด 0 หมายถึง ไม่มีผลกระทบ*

ตอนที่ 5 ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความนิยมในองค์ประกอบนักร้องเกาหลี

32. ปัจจัยต่อไปนี้ที่ทำให้คุณเกิดความนิยมในตัวนักร้องเกาหลี (เรียงลำดับ 1,2,3)

	ลำดับ
1.พ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนการติดตามนักร้องเกาหลี	
2.เพื่อนชอบนักร้องเกาหลี	
3.กระแสสังคมชอบนักร้องเกาหลี	
4.มีรายได้เพิ่มจากการติดตามนักร้องเกาหลี	
5.อื่นๆ ระบุ _____	

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะต่อผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่

1. ท่านคิดว่าสื่อนักร้องเกาหลีมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากน้อยเพียงใด และอย่างไร

2. ท่านอยากให้สื่อนำเสนอเนื้อหาอะไรเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

3. ท่านคิดอย่างไรกับคนที่ชอบนักร้องเกาหลี

*****ขอบคุณครับ*****

แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลิต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่”

ด้านการศึกษา(การเรียน)

1. เรียนภาษาเกาหลีหรือไม่

- ใช่ ถ้าใช่ เรียนที่ใด มีค่าใช้จ่ายเท่าไร เรียนช่วงไหน และเรียนไปเพื่ออะไร

- ไม่ใช่ สาเหตุใดที่ไม่เลือกเรียนภาษาเกาหลี

2. เรียนร้องเพลง

- ใช่ ถ้าใช่ เรียนที่ใด มีค่าใช้จ่ายเท่าไร เรียนช่วงไหน และเรียนไปเพื่ออะไร

- ไม่ใช่ สาเหตุใดที่ท่านไม่เลือกเรียนร้องเพลง

3. เรียนเต้นแนวเกาหลี

- ใช่ ถ้าใช่ เรียนที่ใด มีค่าใช้จ่ายเท่าไร เรียนช่วงไหน และเรียนไปเพื่ออะไร

- ไม่ใช่ สาเหตุใดที่ท่านไม่เลือกเรียนเต้นแนวเกาหลี

4. เกรดเฉลี่ยภายหลังติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี

เกรดดีขึ้น สาเหตุที่เกรดดีขึ้น

เกรดเท่าเดิม

เกรดลดลง เนื่องจาก

ด้านเศรษฐกิจ(การใช้จ่าย)

1. ใช้จ่ายในการซื้อสื่อ เกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ซีดีเพลง ของนักร้องท่านใด ราคาเท่าไร แหล่งที่ซื้อ

วีซีดี/ดีวีดี คอนเสิร์ตนักร้องเกาหลี ของนักร้องท่านใด ราคาเท่าไร แหล่งที่ซื้อ

นิตยสาร ชื่อนิตยสารอะไร ราคาเท่าไร เนื้อหาที่ชอบอ่าน

2. เคยไปดูคอนเสิร์ตนักร้องเกาหลี

ใช่ เคยดูคอนเสิร์ตของใคร เมื่อไหร่(คร่าวๆ) ราคาเท่าไร ที่ไหน

3. ใช้จ่ายในการซื้อเครื่องแต่งกาย เครื่องสำอาง และเครื่องประดับแนวเกาหลี

ใช่ ซื้ออะไร ชื้อหืออะไร ราคาเท่าไร ซื้อบ่อยครั้งเพียงใด

ไม่ใช่ สาเหตุใดที่ท่านไม่เลือกซื้อเครื่องแต่งกาย เครื่องสำอาง และเครื่องประดับแนวเกาหลี

4. ในการใช้จ่ายเป็นเงินที่ได้จากแหล่งใด

ขอผู้ปกครองไปซื้อ

เก็บออมจากเงินที่ได้จากผู้ปกครอง เดือนละ _____

มีรายได้เสริม จาก _____ ครั้งละ _____

5. มีปัญหาในการใช้จ่ายในการใช้จ่ายเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ใช่ อย่างไร

ด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)

1. ได้เพื่อนใหม่จากการติดตามข่าวสารนักร้องเกาหลี

ใช่ รู้จักเพื่อนใหม่ยังไง ทำกิจกรรมอะไรบ้าง ช่วงเวลาที่ร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน

ไม่ใช่ คิดยังไงการเข้ากลุ่มเหล่านี้

2. ในกลุ่มใหม่มีการชักชวนไปทำกิจกรรมเต้นเลียนแบบนักร้องเกาหลี (Cover Dance)

ใช่ ใครเริ่มชวน ช้อมเต้นกันที่ไหน วันใด เวลาใด

หลังจากการช้อม Cover Dance มีการชักชวนกันไปประกวดหรือไม่ อย่างไร

3. มีความสุขที่ได้ใช้เวลาอยู่กับกลุ่มที่ติดตามนักร้องเกาหลีเหมือนกัน

ใช่ อธิบาย

4. เคยโดดเรียน หรือโกหกผู้ปกครองเพื่อมาทำกิจกรรมเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ใช่ อธิบาย

ด้านวัฒนธรรม(วิถีชีวิต)

1. ความคิดเห็นต่อนักร้องไทยในปัจจุบัน

2. ความคิดเห็นต่อเพลงไทยในปัจจุบัน ที่มีกัทรกเนื้อร้องเกาหฬี หรือเป็นภาพลัษณ์แบบเกาหฬี

3. จะเลือกสนค้ำที่มีนักร้องเกาหฬีมาเกี่ยวข้องล้าดับแรก

ใช่ สนค้ำอะไรบ้างและอย่างไร

ไม่ใช่ เลือกลงจากสิ่งใดและอย่างไร

4. การแต่งกายของคุณได้รับอิทธิพลมาจากนักร้องเกาหฬี

ใช่ อย่างไร

ไม่ใช่ อย่างไร

ภาคผนวก ข

บทสัมภาษณ์

สรุปบทสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อนักเรียนวัยรุ่น อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่”

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกในส่วนของผลกระทบของนักร้องเกาหลีต่อวัยรุ่นจังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ซึ่งได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 ประเภทคือ กลุ่มที่ 1 เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับมาก กลุ่มที่ 2 เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่ 3 เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับน้อย และกลุ่มที่ 4 คือกลุ่มที่ไม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีเลย โดยสัมภาษณ์กลุ่มละ 5 คน โดยมีผลการวิจัยดังนี้

1. ด้านการศึกษา(การเรียนรู้)

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน มีพฤติกรรมด้านการเรียนภายหลังเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีและไม่เปิดรับข่าวสาร ซึ่งจะแยกเป็นประเด็นการศึกษา(การเรียนรู้) ดังนี้

1.1 การเรียนภาษาเกาหลี

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรกคือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับมาก จากการวิจัยทั้ง 5 คนเรียนภาษาเกาหลีทั้ง 5 คน โดย 3 คนเรียนที่ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลี และอีก 2 คนเรียนที่ วายเอ็มซีเอ(YMCA) เชียงใหม่ และสถาบันภาษา ม.เชียงใหม่ มีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วงระหว่าง 2,800 - 3,800 บาท และเวลาเรียนแตกต่างกันคือ ช่วง พุธและศุกร์ 17.00 - 19.00 น. เสาร์และวันอาทิตย์ ช่วง 10.00-12.00 และ 16.00-18.00 น. ส่วนสาเหตุของการเรียนภาษาเกาหลีแบ่งเป็น 5 ประเด็นคือ 1. เรียนเพราะชอบนักร้องเกาหลี 2. เรียนเพราะอยากรู้ภาษาเกาหลีเพื่อเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี 3. เรียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสาร 4. เรียนเพราะอยากไปประเทศเกาหลี และ 5. เรียนเพื่ออนาคตไว้ใช้ในการศึกษาต่อ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ที่เรียนก็เพราะว่า บ้าคงบังแต่มันเป็นส่วนหนึ่งของจิตใจ ชอบประเทศเกาหลีได้และอยากไปมากๆ อากาศที่นั่นเย็นสบายจนถึงกับหนาวไม่เหมือนกับเมืองไทย แต่ถ้าเราชอบที่จะเรียนภาษาเกาหลีแล้ว มันก็ไม่ได้ผิด บางทีเราอาจจะไม่ได้ทำตามใครสักหน่อย...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...แรงจูงใจ ที่เรียนภาษาเกาหลี หนูชอบ ดงเฮ (Super Juniors) และก็ชอบทุกอย่างเกี่ยวกับเขา หนูอยากแปลเนื้อเพลง แบบแปลเอง ไม่ต้องรอคนอื่น และก็แปลทสัมภาษณ์ด้วย และหวังว่าสักวันจะได้ไปเที่ยวเกาหลีล่ะ...” (พิด้า, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...สำหรับหนูเรียนเพราะชอบเอสเจ และก็คิดว่าเรียนไปมันก็ไม่เสียหายอะไรถ้ามีความรู้เพิ่มขึ้นอีกภาษา เห็นคนเกาหลีที่ไหนก็จะได้พูดคุยถูกแรง บันดาลใจคือนักร้องเกาหลี แต่เมื่อเรียนจบมาแล้ว เราก็อาจจะได้ใช้มันจริงๆจะมีใครบ้างเรียนเพราะว่าชอบคาราเกะทลีเฉยๆ แต่ไม่คิดจะเอามาใช้เลย?แล้วจะเรียนทำไมให้เปลืองคะ เก็บตังค์ไว้ทำอย่างอื่นไว้สาระเยอะเยอะ...” (แนน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับปานกลาง จากการวิจัยทั้ง 5 คนพบว่า เรียนจากสถาบันสอนภาษา 1 คน เรียนที่ ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลี ในราคา 3,450 บาท ต่อ 1 คอร์ส เรียน เสาร์ - อาทิตย์ 16.00 - 18.00 น. อีก 3 คน เรียนด้วยตนเอง คือเรียนจากการหาข้อมูลบนระบบออนไลน์ (<http://www.pingbook.com>) และอีก 1 คนไม่เรียน เพราะเห็นว่าไม่จำเป็นมันเป็นกระแส ซึ่งประเด็นสาเหตุของการเรียนของ 4 คนที่เรียนภาษาเกาหลีนั้น สามารถแบ่งเป็น 2 ประเด็นคือ เรียนเพราะต้องการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีรู้เรื่อง และเรียนเพราะเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาเพิ่มขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เรียน แต่เป็นแบบซื้อหนังสือมาอ่านเอง เล่มละ 200- 300 บาท แล้วก็มีส่วนอ่านออกเสียงตามเว็บไซต์ (<http://www.pingbook.com/>) ก็เข้าไปเรียนรู้ล่ะ ที่เรียนเพราะอยากรู้ว่านักร้องที่ชอบคือ ซุปเปอร์จูเนียร์ แก้วหูอะไรกัน ทวิตอะไร แบบนี้ล่ะ...” (ออม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เรียน จาก <http://www.pingbook.com> ปรินท์ออกมาหมดเลยฝึกเขียน ฝึกอ่าน ละก็ซื้อหนังสือหนึ่งเล่มกับดิกชันนารีหนึ่งเล่ม เราจำซื้อหนังสือไม่ได้ เริ่มแรกฝึกเขียนก่อน ตัวอักษรภาษาเกาหลีมีน้อย เลขจำได้เร็ว เราใช้เวลาประมาณ 2 อาทิตย์ก็อ่านได้เขียนได้แล้วเราดูรายการเกาหลีเยอะด้วย เลขเข้าใจง่าย ชักเดือนหนึ่งเราก็พูดได้บ้างละ เราฝึกเขียนฝึกอ่านฝึกแปลแค่เดือนหนึ่งจากนั้นก็ไม่ได้แต่อีกเลข...” (เก๋, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับน้อย จากการวิจัยทั้ง 5 คนพบว่า ไม่มีใครสนใจที่จะเรียนภาษาเกาหลี ส่วนสาเหตุที่ไม่เรียนเพราะต้องการเปิดรับสื่อเพียงอย่างเดียวส่วนความหมายก็มีคนแปลไว้แล้ว และเห็นว่าภาษาเกาหลียังไม่สำคัญเท่าภาษาอังกฤษ และภาษาไทย ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ไม่เรียน เพราะไม่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เราใช้ภาษาไทยในการสื่อสารก็ได้ และข่าวสารต่างๆ ชองบันเทิงไทยก็มีข่าวนำมาเสนออยู่แล้ว...” (ฝนดาว, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ไม่เรียน เพราะเห็นว่ามันไม่ใช่ภาษาสากล เท่าภาษาอังกฤษ หรือภาษาจีนน่าสนใจที่เรียนมากกว่า...” (ทิพย์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ไม่เรียน เพราะ ติดตามเพื่อความบันเทิงเท่านั้น แค่เรียนภาษาอังกฤษก็ยากแล้วครับ...” (บอล, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 คือกลุ่มที่ไม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี จากการวิจัยทั้ง 5 คนพบว่า ไม่มีใครสนใจที่จะเรียนภาษาเกาหลี ส่วนสาเหตุที่ไม่เรียนเพราะ ไม่อยากตามกระแส และไม่จำเป็นกับชีวิตประจำวันเพราะเราใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร แต่อนาคตถ้ามีโอกาสน่าจะไปศึกษาต่อที่เกาหลีอาจต้องศึกษาภาษาเกาหลี ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ไม่เรียน เพราะไม่ใช่ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทุกวัน เรียนแล้วไม่มีประโยชน์กับตนเอง...”

(มินท์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ไม่เรียน แต่วันหนึ่งถ้ามีโอกาสได้ไปศึกษาต่อที่ประเทศเกาหลีก็อาจจะเรียน แต่ตอนนี้ยังไม่เรียน...” (คิส, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

1.2 การเรียนเต้นแนวเกาหลี

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรกคือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับมาก จากการวิจัยทั้ง 5 คน พบว่า ทุกคนล้วนแต่เต้นโคฟเวอร์ทั้ง 5 คน ซึ่งผ่านการเรียนเต้นมาจากการสอนของเพื่อนร่วมวงที่เต้นโคฟเวอร์ด้วยกันและการแกะท่าจากการแสดงสดของนักร้องเกาหลีเองบ้าง ก็ฝึกซ้อมจะเป็นการซ้อมช่วงหลังเลิกเรียนและวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ช่วงเวลา 13.00 น. เป็นต้นไป สาเหตุที่มาเรียนเต้นแนวเกาหลีเพราะ เกิดจากการชอบในตัวนักร้องเกาหลีก่อน ที่จะตัดสินใจมาเต้นแนวเกาหลี ก็เริ่มจากการพูดคุยกับเพื่อนและเป็นการแนะนำไปอยู่ที่ทีมเต้นที่ขาดสมาชิกและเรียนเต้นจากเพื่อนร่วมทีม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...มาเต้นได้เพราะโดนเพื่อนลากมา แล้วตัวเองก็สนใจการเต้นอยู่แล้ว เลยมาเต้นได้จนทุกวันนี้ช่วงแรกๆผู้ปกครองก็ไม่ชอบหรือ โดนบ่นทุกอาทิตย์ที่ออกไปซ้อม...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ตอนแรกเลข รู้จักวงSuper Juniors แล้วชอบดงเฮมาก ชอบที่ฮึดแน่นเก่ง แล้วโดยส่วนตัวชอบเต้นอยู่แล้ว ก็เลยลองมาเต้นดู ปรากฏว่ามันสนุกมาก แล้วก็ได้อะไรหลายๆอย่าง ทั้งเพื่อน และประสบการณ์จากการแข่งขัน...” (พิด้า, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...อย่างแรกเลยรักและชื่นชอบในตัวศิลปินก็เลยรู้สึกว่าการที่เราได้เต้นเพลงของนักร้องเกาหลี ได้ใส่เสื้อผ้าเหมือนเขา ได้ร้องเพลงมันเป็นความสุข ทั้ง

ทางกายและทางใจ รู้สึกเหมือนได้เข้าไปใกล้ศิลปินไป
อีกขั้น...” (แนน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลียู่ในระดับปานกลาง จากการวิจัยทั้ง 5 คนพบว่า เรียนเดินแนวเกาหลีสองคน เรียนเดินด้วยตนเองคือการแกะท่าจากคลิปวิดีโอ แล้วก็เดินตาม อาศัยช่วงว่างหลังจากทำการบ้านเสร็จ และอีก 3 คนไม่เดินแนวเกาหลีสืบเพราะไม่มีเวลาเรียน พ่อแม่ไม่สนับสนุน และไม่เห็นว่าจำเป็นต้องเดินเป็น เพียงแค่เปิดรับสื่ออย่างเดียวก็น่าพอแล้ว ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ดูซ้ำไปมาก็เดินได้และเริ่มแกะท่า ก็พอได้ บางท่าเริ่มแรกก็เอาพอรู้ท่า พอจำได้ว่ามือไปทางไหน ขาไปทางไหนนาน ๆ ไปค่อย ๆ เก็บรายละเอียดไปที่ละนิด ๆ ไม่เกินอาทิตย์นึงก็เดินได้นะ ดูการแสดงสดเยอะๆ...” (เฟิร์น, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ไม่รู้เรียนไปทำไมคะ แค่ตามกรี๊ดอย่างเดียวก็พอแล้วคะ ...” (เก๋, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลียู่ในระดับน้อย จากการวิจัยทั้ง 5 คนพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เรียนเดินทั้ง 5 คน เพราะเห็นว่าไม่จำเป็น ลืมนเปลืองเสียเวลา ไม่มีทักษะด้านการเดินเลย และเห็นว่า การเดินไม่ได้แตกต่างจากของฝรั่งเลขที่เน้นแข็งแรง และเดินแบบเป็นทีมเหมือนกัน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ไม่เรียนครับเพราะมันส่งผลหลายอย่าง เสียเวลา ไร้สาระ แล้วก็เดินไม่เก่งด้วยครับ...” (บอล, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ไม่เรียนค่ะ และคิดว่าการเดินแนวเกาหลีนั่นได้ลอกเลียนแบบมาจากของฝรั่งที่เดินพร้อมและแข็งแรง...” (ทิพย์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 คือกลุ่มที่ไม่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี จากการวิจัยทั้ง 5 คนพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เรียนเต้นแนวเกาหลีเนื่องจากคนไม่ได้ชื่นชอบแนวเกาหลีหรืออะไรที่เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี ดังนั้นจึงไม่มีแรงจูงใจที่จะทำให้ไปเต้นแนวเกาหลี ส่วนคนที่เต้นนั้นก็ เป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่มองว่ามีอะไรให้อีกตั้งเยอะ ไปเต้นแนวเกาหลีมันเป็นแค่กระแส สักวัน กระแสก็จะหายไป คาดว่าจะมีการทำอย่างอื่นที่ได้รับความนิยมอีก

“...ไม่เรียนครับ ก็ไม่ได้ชอบนักร้องเกาหลีอยู่แล้วอะไรที่เป็นแนวเกาหลีก็ไม่ชอบครับ ไม่ได้แอนตี้ครับ แต่เป็นความชอบส่วนตัว ใครจะชอบอะไรก็ชอบไปครับพี่...” (แบงค์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ไม่เรียนค่ะ หนูว่ามันเป็นแรกระแสที่คนแห่มาเต้น โทฟเวอร์ ก็เต้นตามๆกัน ถ้าวันหนึ่งกระแสนี้เลิกฮิต หนูว่าเดี๋ยวก็มีกระแสอื่นให้ทำอีกแหละ...” (ทิพย์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

1.3 ผลการเรียนรู้หลังจากเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี

ผลการศึกษาผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างหลังจากเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีนั้น ได้สัมภาษณ์เพียง 15 คนเท่านั้นเพราะต้องการผลเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีจริงๆ เท่านั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 7 คน เกรดเฉลี่ยไม่ลดลงจากการติดตามนักร้องแต่เกรดเฉลี่ยเพิ่มขึ้นแทน ส่วน 5 คน เกรดเฉลี่ยเท่าเดิม และ 3 คนที่เกรดลดลง

สาเหตุของเกรดเฉลี่ยเพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างที่เกรดเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเพราะมีการให้สัญญากับครอบครัวหรือผู้ปกครองไว้ก่อนที่จะมาเปิดรับนักร้องเกาหลีและการทำกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีไว้ว่าเกรดจะต้องไม่ลด จึงทำให้กลัวที่จะไม่ได้เปิดรับนักร้องเกาหลีอีกจึงทำให้เกิดแรงกระตุ้นที่จะอ่านหนังสือ ตั้งใจเรียนเพื่อไม่ให้เกรดเฉลี่ยของตนลดลง และการตั้งใจทำให้เกรดเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอีกด้วย ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ก็มีอยู่ช่วงหนึ่งค่ะ พ่อแม่เรียกไปคุยว่าจะไม่ให้ไปทำกิจกรรมละนะ แอนก็เลยขอคุณแม่ว่าจะพยายามให้เกรดไม่ลด ถ้าลดแล้วจะเลิกค่ะ แต่เกรด

มันก็เท่าเดิม พ่อกับแม่ก็เลยไม่ว่าอะไรล่ะ...”(แอน,
2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ก็ไม่อยากให้กระทบกับการเรียนด้วย ก็เลย
ต้องตั้งใจเวลาอยู่ในชั้นเรียนเป็น 2 เท่า...” (พิด้า, 2555.
สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

สาเหตุของเกรดตกของกลุ่มตัวอย่างเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรม
เกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีมากขึ้นไป เอาช่วงเวลาในการทำมาทำ
กิจกรรม ไปลอกการบ้านเพื่อนในช่วงเช้า ไม่สนใจการเรียน และเรียนยากขึ้น ดังคำสัมภาษณ์
ต่อไปนี้

“...ช่วงเย็นกว่าจะซ้อมเสร็จก็ค่ำละที่ บางวัน
ก็ไม่ได้ทำการบ้าน ก็เลยไปลอกการบ้านเพื่อนในตอน
เช้าอะ...”(แบงค์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ก็รู้ตัวนะว่าสนใจการเรียนน้อยลง แต่ทำ
ใจได้อะที่ มันเรียนยากขึ้นด้วยเพราะยิ่งเรียนสูงยิ่งยาก
ล่ะ...” (เดียร์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

2. ด้านเศรษฐกิจ(การใช้จ่าย)

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน มีพฤติกรรมด้านการใช้จ่ายภายหลัง
เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลี 15 คนที่ยอมใช้จ่ายกับสินค้าแนวเกาหลี ซึ่งจะแยกเป็นประเด็น
ด้านเศรษฐกิจ(การใช้จ่าย)ดังนี้

2.1 การซื้อสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ก. ผลงานเพลงของนักร้องเกาหลี

กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับผลงานเพลงของนักร้องเกาหลีจากการวิจัยพบว่า
กลุ่มตัวอย่าง 15 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลิวง Super
Juniors รองลงมาจำนวน 4 คนเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลิวง Girl's Generation อีก 3 คน
เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลิวง 2PM และวง Big Bang, 2NE1, Beast เปิดรับวงละ 1 คน กลุ่ม
ตัวอย่างได้แบ่งประเภทของการซื้อเป็น 2 ประเภทคือ

1. ผลงานเพลงในรูปแบบซีดี(CDs)เพลงส่วนราคามีราคาตั้งแต่ 299 บาทขึ้นไป

2. ผลงานเพลงในรูปแบบการดาวน์โหลด คือการดาวน์โหลดไฟล์เพลง ซึ่งมีให้ดาวน์โหลดเฉพาะเพลงเดี่ยวและเป็นอัลบั้ม หรือเป็นเสียงเรียกเข้าซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ เพลงละ 15 ขึ้นไป สามารถดาวน์โหลดทั้งในคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ

การซื้อขายผลงานเพลงของนักร้องเกาหลี กลุ่มตัวอย่างจะซื้อผ่านการดาวน์โหลดมากที่สุดซึ่งดาวน์โหลดจากจากเว็บไซต์ผู้ได้ลิขสิทธิ์การจัดจำหน่ายผลงานเพลงหรือตามหน้าหนังสือ บันทึกลงต่าง ๆ และกลุ่มตัวอย่างบางคนก็ยังซื้อซีดีเพื่อเก็บไว้เป็นที่ระลึกเพราะแผ่นมีรูปแบบสวยงาม และได้ของแถมมากมาย สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างซื้อแผ่นซีดีคือร้านแมงป่องตามศูนย์การค้า ดังคำ สัมภาษณ์ต่อไปนี้

“..ผมชอบซื้อแผ่นซีดีค่ะ ราคาที่มีตั้งแต่ 299 บาท จริงๆ ก็มีให้โหลดนะคะ แต่ชอบซื้อแผ่น มากกว่าเพราะแพ็คเกจซีดีมันสวยมาก แล้วบางทีมี ของแถมในแผ่นด้วย เช่น โปสเตอร์ รูปพร้อมลายเซ็น โปสเตอร์บ้าง ส่วนสถานที่ไปซื้อก็ร้านแมงป่องค่ะ ราคาสมน้ำสมเนื้อสุดแล้วค่ะ....”(พิด้า, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...มันมีทั้งซีดีเพลงแล้วก็เพลงที่โหลดเสียง ดังค์อะพี ถ้าโหลดก็เพลงละ 15 บาท ส่วนแผ่นซีดีไม่ ค่อยได้ซื้อค่ะ ...”(เดียร์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

ข. ผลงานเทปบันทึกการแสดงสดของนักร้องเกาหลี

กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับผลงานเทปบันทึกการแสดงสดของนักร้องเกาหลี จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเปิดรับนักร้องเกาหลีซึ่งเดียวกับการเปิดรับผลงานเพลงของนักร้อง เกาหลี กลุ่มตัวอย่างได้แบ่งประเภทของการซื้อเป็น 2 ประเภทคือ

1. ผลงานเทปบันทึกการแสดงสดในรูปแบบวีซีดี(VCDs)และ ดีวีดี (DVDs) ส่วนราคามีราคาตั้งแต่ 299 บาทขึ้นไป

2. ผลงานเทปบันทึกการแสดงสดในรูปแบบการดาวน์โหลด คือการ ดาวน์โหลดไฟล์การแสดงสดในรูปแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายคือการดาวน์โหลดจากที่มีผู้อัพโหลดไว้

ซึ่งไม่สามารถหาซื้อได้ และไฟล์หรือคลิปนี้มิไว้เพื่อรับชมอย่างเดียวนะแต่กลุ่มตัวอย่างก็มีวิธีการใด ๆ เพื่อการเก็บไฟล์เหล่านั้นไว้

กลุ่มตัวอย่างบางคนก็ยังซื้อวีซีดีหรือดีวีดีเพื่อเก็บไว้เพื่อเป็นที่ระลึกเพราะแผ่นมีรูปแบบสวยงามและได้ของแถมมากมายเช่นเดียวกับแผ่นซีดี สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างไปซื้อแผ่นซีดีคือร้านแมงป่องคอมพิวเตอร์ค้า ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...มีคนอัปโหลด(การแสดงสด)ไว้ในยูทูปอะคะ หนูก็โหลดเก็บไว้ ส่วนดีวีดีก็ซื้อตามร้านของแผ่นทั่วไป ก็พวกแมงป่องใจคะ...”(ต๊ก, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...การแสดงสดก็เหมือนกันคะ ชอบซื้อแผ่นเพราะของแถมเยอะ เก็บไว้เป็นที่ระลึกได้ ส่วนราคาก็ราวๆ 299 บาทขึ้นไปแล้วแต่แพ็คเกจอีกทีคะ...”(พิต้า, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

ค. นิติสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

นิติสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับได้แก่ ASTA Mag, A-STAR, ASIAN PLUS, The Boy Kimchi และ ILIKE ซึ่งเป็นนิติสารที่กลุ่มตัวอย่างระบุไว้ว่าเปิดรับเดือนละ 3 – 4 เล่ม ราคาของนิติสารก็ตั้งแต่ 60 บาทขึ้นไป ส่วนเนื้อหาที่ติดตามก็หลากหลายคือ บทสัมภาษณ์ กอสซิป(Gossip) โปรโมทผลงาน ข่าวความเคลื่อนไหว และรูปถ่าย ส่วนแหล่งที่ซื้อคือ ร้าน b2s, se-ed และนายอินทร์ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...นิติสารที่ชอบอ่านก็มีเยอะเลยคะ ทั้ง Asian Plus, The Boy Kimchi, A-star และอีกหลายเล่มเลยคะ ราคาก็ตั้งแต่ 60 บาทขึ้นไป ส่วนที่อ่านก็จะอ่านข่าวความเคลื่อนไหวคะว่าเขากำลังทำอะไรอยู่แล้วจะมีผลงานเพลงใหม่เมื่อไหร่...”(ต๊ก, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ซื้อเดือนละ 4-5 เล่มคะ ชื่อ ASTA Mag, A-STAR, ASIAN PLUS, The Boy Kimchi และ

ILIKE ค่ะ ราคาแล้วแต่เล่มค่ะบางเล่มก็ 60 บาท บางเล่มก็ 95 บาท ...”(พิด้า, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ส่วนร้านที่หาซื้อได้ง่ายก็จะเป็นร้านใหญ่ๆ ค่ะ พวกนายอินทร์ ซีเอ็ด(se-ed) แล้วก็b2sไรแบบนี้ ค่ะ ...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

2.2 การชมคอนเสิร์ตนักร้องเกาหลี

กลุ่มตัวอย่าง 5 คนจากกลุ่มตัวอย่าง 20 คนเคยชมคอนเสิร์ตนักร้องเกาหลีคือเคยชมคอนเสิร์ต SUPER SHOW 3 SUPERJUNIOR THE 3RD ASIA TOUR จำนวน 3 คน วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2554 ที่อิมแพคอารีน่า เมืองทองธานี ราคาบัตร 900 - 5,000 บาท และเคยชมคอนเสิร์ต MTV EXIT Live in Chiang Mai ที่มีนักร้องเกาหลี Super Junior M วันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2554 ที่ สนามกีฬา 700 ปี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นฟรีคอนเสิร์ต จำนวน 2 คน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ได้ไปชมคอนเสิร์ตของซูเปอร์จูเนียร์ที่อิมแพค กทม ค่ะ ตอนนั้นก็ไปกับเพื่อน 4 – 5 คนค่ะ หนูจำราคาได้ว่าอยู่ระหว่าง 900- 5,000 บาท แต่หนูเลือกจอง 4000 บาท ค่ะ เป็นบัตรขึ้น...” (ต๊ก, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...หนูไปดูคอนเสิร์ตของเอ็มทีวีที่เค้ามารณรงค์การค้ามนุษย์ค่ะ เป็นฟรีคอนเสิร์ต ที่ไปเพราะไปกับเพื่อน ถึงจะไม่ใช่นักร้องที่ชอบก็ไปดูค่ะ...” (ออม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ได้มีโอกาสไปดูคอนเสิร์ตของซูเปอร์จูเนียร์ที่เชียงใหม่ราวๆ กลางปี 54 น่าจะมีดูน่าจะ คนเยอะมากเป็นฟรีคอนเสิร์ต ได้บัตรจากการเล่นเกมทางวิทยุค่ะ...” (เฟิร์น, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

2.3 การซื้อเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับและเครื่องสำอางแนวเกาหลี

กลุ่มตัวอย่าง 15 คนยอมรับว่ามีการซื้อเครื่องแต่งกายแนวเกาหลีที่เหมือนหรือคล้ายนักร้องเกาหลีซึ่งเป็นผลให้เกิดความนิยมจากสื่อที่มีการนำเสนอรูปแบบการแต่งกายแนวเกาหลีจึงเลือกที่จะแต่งกายตามสื่อ แม้แต่ตามร้านเสื้อผ้าที่จะมีการนำรูปของนักร้องเกาหลีที่สวมเสื้อผ้าตามแบบที่นำมาขายมาโชว์ว่านักร้องเกาหลีก็ใส่แบบนี้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจที่จะซื้อมาใส่ เพราะไม่ใช่อะไรที่แปลกใหม่ เพราะเครื่องแต่งกายเกาหลีก็มีการขายอยู่ในสังคมไทยมาหลายปีแล้ว ส่วนเครื่องประดับแนวเกาหลีกลุ่มตัวอย่างก็เลือกซื้อเป็นบางอย่างที่ราคาไม่สูงมากนัก โดยอาศัยการผสมผสานกับเครื่องประดับที่มีอยู่ เนื่องจากบางอย่างก็ไม่เหมาะกับภูมิอากาศบ้านเรา จึงต้องทำให้เลือกเป็นบางอย่าง ส่วนราคาเครื่องประดับมีตั้งแต่ 250 บาท ถึง 1,500 บาท เครื่องประดับมีราคาตั้งแต่ 50 บาท ถึง 500 บาท

กลุ่มตัวอย่าง 12 คน มีการซื้อเครื่องสำอางแนวเกาหลี ส่วนยี่ห้อที่กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อได้แก่ ยี่ห้อ Etude, Missha, Skinfood และ Mistin มีราคาตั้งแต่ 120 บาท จนถึง 599 บาท กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อแป้งพัฟ (puff) เพราะไม่สามารถแต่งหน้าไปโรงเรียนได้ จึงทำได้เพียงรองพื้น สีน้าอื่นที่เป็นแนวเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อคือคอนแทกซ์เลนส์ชนิดบีก็อาจราคาตั้งแต่ 200 บาทขึ้นไปและกลุ่มตัวอย่างยังใช้บริการเสริมความงามประเภทรักษาผิวและผิวหน้าราคาต่อครั้งก็เริ่มต้นตั้งแต่ 300 บาท ถึง 1,000 บาท ขึ้นอยู่กับการรักษาของง่ายของแต่ละคน

ส่วนกลุ่มที่ไม่เลือกซื้อเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับและเครื่องสำอางแนวเกาหลี เนื่องจากไม่ชอบแนวเกาหลีเป็นทุนเดิมอยู่แล้วจึงทำให้ไม่สนใจที่จะซื้อ และเสียขายเงิน แต่ในเรื่องความสนใจสินค้าเกาหลีบางประเภทกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ก็สนใจ แต่ไม่ยอมเสียเงินกับสิ่งที่ตนเองไม่ได้ชอบ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ซื้อเสื้อผ้าตามร้านที่จะมีรูปนักร้องเกาหลี ขึ้นรูปที่นักร้องเกาหลีใส่ค่ะ มันช่วยตัดสินใจให้ซื้อด้วยค่ะ แต่ที่สำคัญราคาต้องไม่แพงเกินไปค่ะ...”(เดียร์ , 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ใช้แป้งพัฟค่ะของ Missha อันละ 599 ก็ใช้อยู่ตอนนี้ อย่างอื่นก็มีไปรักษาผิวหาหมอหน้าบ้างค่ะ เป็นคนผิวเยอะ ครั้งละ 500 ไปหาทุกอาทิตย์ค่ะ...” (ต๊ก, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ไม่ได้ชอบแนวเกาหลีกะ ค่ถ้าถามว่าสนใจ
ใหม่ สนใจแค่เพียงแต่ไม่ใช่แนวเราก็เลยไม่อยากเสีย
เงินกับสิ่งที่ไม่ใช่เราละ...”(ก๊ก, 2555. สัมภาษณ์. 3
มีนาคม)

2.4 แหล่งที่มาของรายได้ในการนำมาใช้จ่าย

จากการสอบถามแหล่งที่มาของรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า 15 คนได้รายได้จากผู้ปกครอง เดือนละ 2,500 บาท ถึง 5,000 บาท และเก็บออมจากเงินที่ได้จากผู้ปกครองราวเดือนละ 500 บาท ถึง 2,000 บาท ซึ่งเงินส่วนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการไปเรียนภาษา เรียนเต้นของกลุ่มตัวอย่างบางคนเพราะเงินส่วนนั้นกลุ่มตัวอย่างจะขอเพิ่มจากผู้ปกครอง ส่วนการซื้อเสื้อผ้าหรือการซื้อเครื่องแต่งกาย กลุ่มตัวอย่างจะลองขอลจากผู้ปกครองก่อนถ้าผู้ปกครองไม่อนุญาตจึงจะนำเงินเก็บของตนเองมาใช้จ่าย ส่วนมีเพียง 2 คนเท่านั้นที่มีรายได้เสริมจากการไปโชว์เดินโคฟเวอร์ครั้งละ 500 บาท ถึง 800 บาท แต่ไม่ได้มีบ่อยครั้ง ส่วนรายได้จากการประกวดก็เคยได้เป็นครั้งคราว ส่วนเงินรางวัลที่แบ่งกันก็ขึ้นอยู่กับจำนวนรางวัลที่ได้มา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ได้เงินจากพ่อแม่เป็นรายเดือนละ ก็ 3,500 บาท เวลาจะซื้อของถ้าไม่พอก็จะลองขอดูก่อน ถ้าไม่ได้ค่อยเอาเงินเก็บซื้อ แลเดี๋ยวก็เดินโคฟบางทีก็ได้เงินจากการไปโชว์บ้าง ไปประกวดบ้างแล้วแต่ว่าจะได้เงินเท่าไร พอได้มาก็จะเก็บไว้ใช้ต่อไปละ...”
(เดียร์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

3. ด้านสังคม(การเข้ากลุ่ม)

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน มีพฤติกรรมด้านการเข้ากลุ่มภายหลังเปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีสื่อ ซึ่งสามารถแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้ ดังนี้

3.1 การได้พบเพื่อนใหม่

จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้พบเพื่อนใหม่ 3 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 กลุ่มเพื่อนใหม่ที่มาจากการเปิดรับนักร้องเกาหลีสื่อเหมือนกัน เป็นกลุ่มเพื่อนใหม่ที่ทำความรู้จักจากการเปิดรับนักร้องเกาหลีสื่อคนเดียวกัน ต่างสถาบัน ติดต่อกันครั้งแรกจากการพูดคุยได้ต่อกันทางเว็บไซต์ทางเว็บไซต์แฟนคลับและจากการแนะนำผ่านเพื่อน ซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ทำกิจกรรมที่

เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี เช่น แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีที่ตนเองเปิดรับ ชวนกันไปดูคอนเสิร์ต และชวนกันไปดูการประกวดเต้นโคฟเวอร์ รูปแบบที่ 2 กลุ่มเพื่อนใหม่ที่มาจากการชอบการเต้นโคฟเวอร์เหมือนกัน เป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานการชอบเต้นเหมือนกัน แต่อาจจะไม่ได้ชอบนักร้องเกาหลีเดียวกัน แต่ชื่นชอบการเต้นจึงทำให้เกิดการรวมตัวเต้นโคฟเวอร์และกลายเป็นเพื่อนใหม่ มีการชักชวนกันไปประกวดอยู่เสมอ ๆ และเจอกันเกือบทุกวันเพราะต้องซ้อมเต้นอยู่เป็นประจำ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ได้เพื่อนใหม่จากการเข้าเว็บบอร์ดแฟนคลับนักร้องเกาหลีแล้วก็ตอบกระทู้กันไปมา แล้วก็ได้อยู่กระทู้หนึ่งที่ต้องแนะนำตัวก็เลยรู้ว่าเป็นคนเชียงใหม่เหมือนกัน ก็มีโอกาสดูเจอกันตามงานประกวดต่าง ๆ ก็เลยพูดคุยกัน แล้วรู้สึกถูกคอเพราะอาจจะชอบวงเดียวกัน จนทุกวันนี้ก็เป็นเพื่อนต่างโรงเรียนค่ะ...”(เก๋, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...ชอบการเต้นค่ะ ทุกวันนี้ที่เต้นโคฟก็ไม่ใช่ นักร้องที่ชอบค่ะ แต่ชอบเต้นก็เต้นได้หมดค่ะ ส่วนเรื่องเพื่อนใหม่หนูก็ได้รู้จักเพื่อนใหม่จากการเต้นโคฟนี่ละค่ะ...”(ต๋อง, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

3.2 การชักชวนกันทำกิจกรรมเต้นเลียนแบบนักร้องเกาหลี

การรวมตัวของกลุ่มที่มีความชอบเหมือนกัน กลุ่มที่เปิดรับนักร้องเกาหลีเหมือนกัน แต่ละกลุ่มความชอบอาจมีการทำกิจกรรมแตกต่างกัน แต่กลุ่มที่ผู้วิจัยสนใจคือกลุ่มที่เต้นเลียนแบบนักร้องเกาหลีหรือที่เรียกว่าเต้นโคฟเวอร์ กลุ่มตัวอย่างที่เต้นโคฟเวอร์มีทั้งสิ้น 5 คน คือกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับมาก จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างชอบการเต้นอยู่แล้ว เมื่อรู้สึกว่าการเต้นของนักร้องเกาหลีสวยงาม มีความพร้อมเพรียง จึงสนใจฝึกซ้อมโดยแกะท่าเต้นกันเองเพราะมีทักษะการเต้นอยู่แล้ว ส่วนบุคคลที่ชักชวนมาเต้นก็คือเพื่อน และซ้อมช่วงวันหยุด เสาร์และอาทิตย์ แต่ช่วงไหนจะมีการประกวดก็จะซ้อมทุกวันหลังเลิกเรียน สถานที่ซ้อมคือที่เซ็นทรัล กาดสวนแก้วและพันธ์ทิพย์ เชียงใหม่ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...มารวมกันจากเพื่อนชวน เพราะชอบเดิน เหมือนกัน ตอนฟอร์มทีมก็เลือกเพลง แล้วก็ระบุเลยว่าใครเป็นใคร แล้วก็แกะท่าจากไลฟ์ ซ้อมบ่อย แต่ถ้าช่วงไหนมีประกวดก็ซ้อมกันบ่อยขึ้น อาจจะทุกวันเลย...”(แนน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

นอกจากนี้ มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ไม่มีทักษะด้านการเดิน แต่ชอบการเดินของ นักร้องเกาหลี จึงอาศัยการฝึกซ้อมด้วยตัวเองเฉพาะบางท่อน ฝึกซ้อมคนเดียวในห้อง ไม่ได้ต้องการ ประกวดแต่เดินเพราะเทห์ และเดินเพื่อความสนุกสนาน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“..อยากเดินเหมือนกัน แต่เดินไม่ได้ เลยเดิน อยู่ที่บ้านคนเดียวดีกว่า ส่วนที่เดินก็จะเดินท่อนที่ ได้รับความนิยมนะ เดินเพราะอยากเทห์ และเพื่อความ สนุกแค่นั้น...”(ออม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

3.3 การแสดงออกความเป็นตัวเองต่อสังคม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกไปในทางบวกต่อการแสดงออกความเป็นตัวเอง เพราะการรวมกลุ่มทำกิจกรรมเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี เป็นการรวมกลุ่มคนที่เปิดรับเหมือนกันจึงมีความรู้สึกสนุกและได้แสดงออกความชอบของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน การทำกิจกรรมเดิน โคลฟเวอร์นั้นเป็นการแต่งกายเลียนแบบบุคลิก ท่าทาง และการแต่งกาย ทำให้เกิดการแสดงออกที่แตกต่างจากปกติซึ่งบางคนเป็นคนขี้อายพอบนเวทีกลายเป็นคนกล้าแสดงออก บางคนแต่งกายแนว นักร้องเกาหลีแล้วมีคนมองก็รู้สึกดีที่มีคนมองตนเองเพราะรู้สึกว่าตนเอง โคตรเด่นกว่าคนอื่นถือเป็นการแสดงออกความชอบของตนเอง ในการที่ออกมาทำกิจกรรมก็ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบตัว ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ทุกครั้งที่แต่งตัวแนว นักร้องเกาหลี ทำผม ตั้งๆไปไหนมาไหนก็จะมีคนมองครับ บางทีเพื่อนก็ บอกว่าเจ๋งดี แต่งแบบนี้เรื่อยๆนะ เวลาไปไหนมาไหน ก็มีคนมองก็ช่วยให้เรามีความมั่นใจมากขึ้นครับ...” (ตั้ม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

4. ด้านวัฒนธรรม(วิถีชีวิต)

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน มีพฤติกรรมด้านวิถีชีวิตเปลี่ยนไป ภายหลังจากเข้ารับข่าวสารนักร้องเกาหลี ซึ่งสามารถแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้ ดังนี้

4.1 ความคิดเห็นต่อเพลงไทย และนักร้องไทย

จากการวิจัยความคิดเห็นต่อเพลงไทยและนักร้องเกาหลีพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ เพลงไทยและนักร้องไทยมีคุณภาพด้อยกว่าเพลงเกาหลี และนักร้องเกาหลีแทบทุกด้าน ทั้งการเต้น การร้อง มิวสิกวิดีโอ และการแสดงสด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เพลงไทยก็ฟัง ฟังหมดเลย ใครออกมาใหม่ก็ฟัง แต่ลองฟังแล้วโดยเฉพาะเพลงป๊อป แล้วดูมิวสิกวิดีโอนะ ของนักร้องเกาหลีเค้าจะเต้นแข็งแรงพร้อม ท่าองศาเดียวกัน พอดูของไทยกลายเป็นเหยาะแหยะ ก็อปตั้งแต่ลึกลับเป็นเกาหลี มองยังงี้ก็เกาหลี...”
(ออม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เวลาดูเอ็มวีเพลงของไทย ดูแล้วตลกเพราะเค้าเลียนแบบท่าของนักร้องเกาหลีมาและเราเต้นได้ไม่ดีเท่าเขา ทำนองเพลงก็คล้ายลอกคนอื่นมาซัดๆ...”
(เดียร์, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

ส่วนเพลงไทยที่มีการแทรกเนื้อเกาหลีกลุ่มตัวอย่างระบุว่า ไม่ชอบที่เพลงไทยที่ใส่เนื้อร้องเกาหลีเข้าไป หรือมีการแร็ปเป็นภาษาเกาหลี เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่ไพเราะแล้ว บางเพลงเอาทำนองเพลงเกาหลีไปใส่เนื้อ ฟังแล้วไม่รู้เรื่องเหมือนภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทย เลยเลือกที่จะไม่ฟังเพลงไทยแนวเกาหลีไปเลย

“...ไม่ชอบแนวนี้เลย ไปเอาภาษาเขามาใส่ภาษาไทยก็ภาษาไทยไปเลย พอได้ยินก็ไม่ฟังเลย ฟังแล้วตลก...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เอาเพลงเกาหลีมาใส่เนื้อเพลงภาษาไทย มันน่าเกลียด กลับมาคิดว่า เพลงไทยก็ร้องแบบไทย

ไม่ต้องลอกโครมา ฟังไม่รู้เรื่อง ฟังแล้วเหมือน
ภาษาต่างประเทศ ฟังแล้วรู้สึกแยะ...”(แนน, 2555.
สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

4.2 ด้านการแต่งกาย

ผลการวิจัยด้านการแต่งกายพบว่า ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างแต่งกายที่ได้รับอิทธิพล
จากนักร้องเกาหลี กลุ่มตัวอย่างที่ทราบอยู่แล้วว่าการแต่งกายแบบเกาหลีนั้นได้เลียนแบบมาจากทาง
อเมริกาและญี่ปุ่น แต่เกาหลีก็นำมาผสมผสานการแต่งกายให้น่าสนใจและมีความเป็น
เอกลักษณ์ผ่านนักร้องเกาหลี ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างใช้นักร้องเกาหลีเป็นต้นแบบในการแต่งกาย ดัง
คำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ก็มีแต่งตามนักร้องเกาหลี อย่างตอนหน้า
หนาวก็ใส่ผ้าพันคอ เสื้อผ้าก็มีบ้างแต่ไม่ถึงกับเหมือน
ต้องแต่งให้เข้ากับเรามากกว่า ดูจากเอ็มวีว่าเขาใส่
ยังไง แต่ตอนประกวดจัดเต็มเลย ต้องเหมือนเป๊ะ...”
(พิด้า, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...เกาหลิแต่งแล้วดูสวย น่ารัก เราก็อยากสวย
น่ารักแบบเขา พยายามแต่งให้เหมือน อย่างทรงผมก็
เคยทำตามเขาแบบที่ไม่อยากเกิน...”(ตุ๊ก, 2555.
สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...บางทีจะตัดผมก็เปิดเน็ต พิมพ์นักร้องคน
นั้น เราก็ปริ้น เอาไปให้ที่ร้าน แล้วบอกเขาทรงนี้ละ
ส่วนเสื้อผ้าก็หาซื้อง่าย แค่เราเอามิกซ์แอนด์แมทซ์ก็
เกาหลิแล้ว...”(ตุ้ม, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

4.3 การมีต้นแบบในการดำเนินชีวิตเป็นนักร้องเกาหลี

ผลการวิจัยการมีต้นแบบในการดำเนินชีวิตเป็นนักร้องเกาหลีพบว่า นักร้องเกาหลี
ไม่ได้เป็นบุคคลที่ให้ความสนุกสนานบันเทิงเพียงเท่านั้น แต่กลุ่มตัวอย่างยังได้นำนักร้องเกาหลิมา
เป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งความอดทน มุ่งมั่น ความมีระเบียบ ในด้านการเรียนดี

การซ้อมร้อง ซ้อมเต้น เพื่อจะเต้นออกมามี และยังถึงเป็นต้นแบบในเรื่องหน้าตา ทรงผม การแต่งกาย การกิน เที่ยว คำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...บางทีก็ที่มีผลต่อเวลาเรียน ทำไมนักเรียนเกาหลีส้อมก็หนัก เกรดออกมาดี ก็เลยคิดว่าเราชอบเขาก็ต้องทำให้ได้เหมือนเขา...”(แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

“...การซ้อมเต้นของนักเรียนเกาหลีส้อมกันเป็นวันๆ นานเป็นหลายเดือน กว่าจะได้ออกมาแสดงสด ก็เลยคิดนำมาเป็นแบบอย่างในการซ้อมเต้น...” (แอน, 2555. สัมภาษณ์. 3 มีนาคม)

ภาคผนวก ค

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายกฤษฎาพร อินต๊ะจันทร์
เกิดเมื่อ	28 กันยายน 2528
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2545 โรงเรียนนุญวาทย์วิทยาลัย จังหวัดลำปาง พ.ศ. 2549 นิเทศศาสตร์ สาขาการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2550 - ปัจจุบัน ผู้ติดต่อเสียง บริษัท คนตรีสี่สัน จำกัด